

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם (עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית

המאשימה מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד חופית קנטרוביץ', תהילה נידם

נגד

הנאשם מוחמד עזאם (עצור בפיקוח)

ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן, רמזי קטילאת,
עומאר חמאסה

הכרעת דין

מוחמד עזאם, תושב ואזרח מדינת ישראל, עומד לדין באשמה של חברות בארגון טרור, עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו – 2016, (להלן: "חוק המאבק בטרור")

רקע

ביום 8.8.2024 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו חברות בארגון טרור בהתאם לסעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור.

1. כמתואר בחלק הכללי של כתב האישום, ארגון הג'יהאד העולמי "המדינה האסלאמית" (להלן: "הארגון" ו/או דאע"ש") הוכרז ביום 3.9.14 כהתאחדות בלתי מותרת ע"י שר הביטחון; ועל ידי ממשלת ישראל הוכרז כאמור ביום 28.10.15, והוא מוכרז ככזה גם מכוח חוק המאבק בטרור.

מקורו של ארגון דאע"ש בארגון אל קעאידה עיראקי, כארגון המהווה את אחד הכוחות המורדים המרכזיים הפועלים בזירת הג'יהאד בסוריה, וכארגון טרור קיצוני ביותר, הנמנה על ארגוני ג'יהאד עולמיים. משנתו של הארגון מצדדת בתפיסת הסלפיה ג'יהאדית, הקוראת לפגיעה במשטרים "כופרים", שאינם הולכים בדרך האסלאם. ישראל, כחלק מה "כופרים", מהווה יעד לחימה מובהק כחלק ממטרות הג'יהאד העולמי.

ההשראה הג'יהאדית אשר שמה כמטרה מרכזית את הפיכת המערב ליעד לפיגועים ג'יהאד ים "מבית היוצר" של דעאש ואלקעאידה, הפכה למוחשית במיוחד במהלך השנים האחרונות,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

ברצף פיגועים באירופה, ארה"ב ורוסיה. חלק מהפיגועים בוצעו ביוזמה עצמאית באמצעות "מפגע בודד" או באמצעות קבוצת פעילים **וללא הכוונה מובהקת של דעאש**. הבסיס הרעיוני אידיאולוגי של הארגון ממשיך לאסוף תומכים בישראל וברחבי העולם, זאת בין היתר לאור השקעת מאמצים רבים מצד הארגון בפרסום והסברה ברשתות חברתיות ואפליקציות תקשורתיות ייעודיות ומוצפנות, לצורך השראה, עידוד, מתן דירקטיבות לפעילים בשטח, לצד הכשרה מעשית של הפעילים בשטח ללחימה.

ארגון הטרור פועל לעידוד פעילות עצמאית של בודדים וחוליות ברחבי העולם, בשם הרעיון של המדינה האסלאמית, בדרכים שונות ובהם באמצעות מודל ההשראה.

במרחבים גיאוגרפיים בהם לא פועלים באופן רשמי מחוזות של בארגון, כמו בשטח מדינת ישראל, פעילי הארגון מבצעים פעילות טרור לפי תחושת הזדהות עם אידיאולוגיית הארגון ועל בסיס השראה שקיבלו ממנו. מודל זה הוביל לפיגועי טרור קשים ברחבי העולם וכן בשטח מדינת ישראל. פעילים אלו מצטרפים לארגון בדרכים שונות ובין היתר, באמצעות צריכת תכנים של הארגון ברשת (פרסומים, מגזין רשמי של הארגון המופץ מדי שבוע, פעולות תעמולה ועוד); באמצעות הפצת אידיאולוגיה של הארגון באופן שיש בו כדי לעודד ולהרחיב את פעילות הארגון; באמצעות הצהרת תמיכה בארגון, ע"י ביצוע שבועת אמונים למנהיג הארגון (להלן: 'פְּעָה') או ע"י הצהרת תמיכה בארגון ובמשנתו הרעיונית; וכן באמצעות ביצוע פעילות אקטיבית בהשראת הארגון.

2. מלחמת "חרבות ברזל" שפרצה ביום 07.10.23 החלה במתקפת פתע דמים על עשרות ישובים ובסיסי צה"ל במרחב עוטף עזה במדינת ישראל. מחבלים מארגוני טרור בעזה ביצעו הרג המוני ושיטתי של כ-1,200 אזרחים ישראלים, חיילים ושוטרים, וכן חטפו מעל 240 בני ערובה לרצועת עזה. כל זאת במקביל לירי אלפי רקטות לעבר ישובים ברחבי מדינת ישראל, במטרה לפגוע בביטחון המדינה (להלן: "מלחמת חרבות ברזל").

3. הנאשם מואשם כי במועדים רבים שאינם ידועים במדויק למאשימה, החל משנת 2014 או בסמוך לכך ועד למועד הגשת כתב האישום, באופן מתמיד ומתמשך, צרך תכני תעמולה של דאע"ש המתארים בין היתר את הסוגיות המבצעיות ארגוניות שעל סדר היום של הארגון, תוך התמקדות בתכנים בעלי גוון רצחני.

הנאשם צפה בפרסומים ובסרטונים רבים מטעם דאע"ש, ובין היתר בסרטוני מלחמה של הארגון ובהם יריות במהלך קרבות, הפצצות ולרבות פרסומים וסרטונים הכוללים קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור, וכן דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, וכן תיעוד של מעשה טרור.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

4. בחלק העובדתי שבכתב האישום מיוחסות לנאשם העובדות הבאות: החל משנת 2014 ועד למועד מעצרו, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ובאופן תמידי ומתמשך, הנאשם, אשר היה מודע לכך שדאע"ש הוא ארגון טרור, התעניין בתכנים אלו באופן תדיר, ובחלק מהפעמים אף עשה כן עם אחרים. הנאשם, גלש במרשתת, בערוצים ובאתרים יעודים של ארגון דאע"ש; קרא חדשות ועדכונים של הארגון וגילה עניין רב בפעילות הארגון ברחבי העולם; צפה בסרטוני מלחמה של הארגון, ובהם ירי, קרבות, הפצצות, הוצאות להורג ועוד. בחלק מהפעמים, הנאשם צפה ושיתף תכנים אלו יחד עם אחרים.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר 07.10.23 ועל רקע מלחמת "חרבות ברזל", החליט הנאשם להצטרף לארגון דאע"ש. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע למאשימה, ביצע הנאשם 'פְּיָעָה' לאבו חפץ אלהאשמי אלקרשי, הח'ליף החדש של הארגון, ובכך הצטרף כחבר לארגון. סמוך לאחר מכן ועד למועד מעצרו ביום 16.07.2024, ובאופן אינטנסיבי ומוגבר יותר, גלש הנאשם בתכני מדיה רבים מאוד של דאע"ש, הכוללים חדשות הארגון, מלחמות גרילה, ירי והוצאות להורג, הפצצות, עריפת ראשים, גופות מרוטשות ועוד.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2024, הוריד הנאשם באמצעות מכשירו הסלולרי, קבצים מדיה רבים המכילים מידע על הכנת חומרי נפץ והכנת רעלים ועוד. במעשיו הנ"ל היה הנאשם חבר בארגון טרור, והיה בהם בכדי לפגוע בביטחון המדינה.

5. בדיון מיום 10.10.24, העלתה ההגנה טענה מקדמית לפי לסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב – 1982, בגדרה טענה כי עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה. נטען כי ביצוע שבועת אמונים לארגון הטרור דאע"ש (להלן: 'פְּיָעָה') אינו אפשרי באופן פרטי ו"חד סטרי", אלא מחייב קיבול מטעם ארגון הטרור אליו מבקש הנשבע להצטרף. המאשימה ביקשה לדחות הטענה במעמד הדיון ובתשובה משלימה בכתב שהגישה. בהחלטתי מיום 24.11.24, נקבע כי דין הבקשה להיות מוכרעת לאחר שמיעת מכלול הראיות, וברי כי משזאת השאלה המשפטית המרכזית שבמחלוקת, ממלא נדונה היא בפרוט בהכרעת דין זו.

המענה לכתב האישום

6. הנאשם הכחיש מחוסר ידיעה את הנטען בסעיפים 1 עד 7, שבחלק הכללי בכתב האישום, והוסיף כי אלה אינם מתייחסים אליו באופן ישיר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

הנאשם אישר את סעיפים 8-9, לפיהם צפה בסרטונים שהתייחסו לדעאש, אך הכחיש כי "צרך" תכני תעמולה או חומרי תעמולה כמפורט בהם.

הנאשם אישר שצפה במגוון רחב של סרטונים באינטרנט, שייתכן שחלקם הופצו על ידי דאע"ש, אם כי אין לו ידיעה ממשית בעניין זה.

לטענת הנאשם אין לשלול אפשרות שהסרטונים הועלו על ידי זרועות הביטחון של מדינת ישראל כדי לפתות וללכוד אנשים תמימים, ובעיקר ערבים.

בהתייחס לסעיף 10 בחלק הכללי, הודה הנאשם כי צפה באמצעות מחשבו הפרטי, בביתו וללא נוכחות אחרים, במגוון רחב של פרסומים וסרטונים ברשת, אולם הכחיש כי צפה בסרטונים שיש בהם אהדה או עידוד למעשי טרור, והכחיש כי חיפש במיוחד סרטונים מסוג זה. הנאשם טען כי ייתכן וסרטונים אלה עלו מעצמם במהלך שיטוטיו באינטרנט, וחזר על הטענה לפיה אין לשלול את האפשרות שסרטונים אלה הועלו על ידי גורמי ביטחון ומודיעין ישראלים במטרה להפליל אזרחים ישראלים, במיוחד ערבים, בעבירות נגד ביטחון המדינה.

7. בפרק העובדתי הכחיש הנאשם את הנטען בסעיף 1, לדבריו, הוא שוטט במרחבי האינטרנט בביתו ללא נוכחות אחרים, ובמהלך חיפושיו בנושאים שונים (חדשות, ספורט, מדיה חברתית, פוליטיקה) עלו סרטונים ופרסומים שלא הוזמנו במיוחד על ידו. בנוסף הכחיש כי התעניין במיוחד בפעילות ארגון דאע"ש, אך בהחלט ייתכן כי סרטונים ופרסומים אותם מייחסת המאשימה לארגון דאע"ש עלו למחשב שלו תוך שיטוט וחיפוש תכנים אחרים.

הנאשם הכחיש את האמור בסעיף 2, לדבריו תחומי העניין שלו רחבים, וייתכן, בין היתר, כי צפה בסרטונים המיוחסים לדאע"ש, וייתכן שאלה הועלו על ידי גורמי ביטחון ישראלים כדי להפיל בפח אנשים כמוהו.

הנאשם הכחיש את האמור בסעיף 3, לפיו החליט להצטרף לארגון דאע"ש. לדבריו הוא עבד כרופא, פרנס משפחה, ומעולם לא עלה על דעתו להצטרף לארגון.

בהכחישו את האמור בסעיף 4, טען כי הוא לא הצטרף לארגון דאע"ש בשום דרך, אלא המשיך בחיי היום יום שלו ולא ביצע כל פעולה שיש בה כדי לקרבו לארגון. לטענתו, הצטרפות לגוף כלשהו, בין ארגון טרור ובין אגודת צער בעלי חיים, נעשית באופן הדדי. דהיינו, הצטרפות לארגון כלשהו מחייבת הסכמה הדדית (הצעה וקיבול), כך שהארגון מודע לבקשתו של אדם להצטרף לארגון והארגון מסכים לקבלו.

הנאשם הכחיש באמור בסעיפים 5 ו-6, וחזר וטען כי ייתכן שסרטונים כאלה השתרבו לחיפושיו באינטרנט בנושאים מגוונים, אולם לא הוזמנו על ידו.

הנאשם הכחיש באמור בסעיף 7 לפיו היה חבר בארגון טרור ורואה טענה זו כמגוחכת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

ב"כ הנאשם הוסיף כי להבנתו של הנאשם, גורמי הביטחון של מדינת ישראל ניסו להפילו בפח, כמו אזרחים ערבים אחרים החיים במדינת ישראל באמצעות העלאת סרטונים המפורטים בכתב האישום, והכוונתם לקהל מסוים לצרכי מודיעין והאשמתם הכוזבת בחברות בארגון טרור או באהדת ארגוני טרור.

תמצית ראיות התביעה

8. במסגרת תיק מוצגים מוסכם, ובמהלך שמיעת הראיות הוגשו מטעם התביעה מוצגים שסומנו ת/1 – ת/34.

זכ"ד חקירות הנאשם אצל שב"כ סומנו ת/9- ת/17, מתוכן הוגשו בהסכמה וללא חקירה נגדית של החוקרים, החקירות הבאות:

חקירה מיום 16.7.24 ע"י המכונה רגב (ת/9); חקירה מיום 16.7.24 ע"י המכונה רגב (ת/10)
חקירה מיום 17.7.24 ע"י המכונה רגב (ת/11); חקירה מיום 17.7.24 ע"י המכונה מרקו (ת/12); חקירה מיום 18.7.24 ע"י המכונה שאול (ת/15); חקירה מיום 18.7.24 ע"י המכונה אהוד (ת/16); חקירה מיום 19.7.24 ע"י המכונה יואב (ת/17);

שתי חקירות שב"כ שנערכו על ידי המכונה "איה" מיום 17.7.24 (ת/13) ומיום 18.7.24 (ת/14) הוגשו במהלך עדותה בביהמ"ש.

חקירות הנאשם במשטרה סומנו ת/3, ת/5- ת/8. מתוכן, הוגשה בהסכמה וללא חקירה נגדית, חקירה מיום 22.7.24, על ידי השוטר עבוד (ת/3).

במסגרת פרשת התביעה העידו בביהמ"ש: החוקרת הממונה בשב"כ המכונה "איה" באמצעותה; מומחה מטעם שב"כ המכונה "יש" (להלן יובאו על פי שמותיהם), באמצעותו הוגשה חוות דעת מומחה שב"כ אותה ערך (ת/28); ראש צוות החוקרים במשטרה, רס"ב חיים אלשאמי באמצעותו הוגשו חקירות (ת/20); והשוטרת רס"ר ופיקה אמון באמצעות (ת/19).

תמצית טענות התביעה

הצדדים סיכמו על פה ביום 27.9.25, ולבקשתם הוסיפו הגישו סיכומים בכתב.

9. בסיכומיה הכתובים ועל פה, טענה התביעה כי הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום ועתרה להרשיע את הנאשם בעבירה של חברות בארגון טרור לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

בפתח סיכומיה טענה התביעה כי נוכח השינויים שחלו בגרסאות הנאשם וההגנה לאורך כל ניהול המשפט - יריעת המחלוקת בין הצדדים לא הייתה עקבית ולא סדורה אף עד לשלב בו הגישה סיכומיה. התביעה הפנתה לכך כי לאחר תשובת הנאשם לכתב האישום, נסובה יריעת המחלוקת סביב מספר שאלות:

אשר לשאלה האם הנאשם צרך תכני דאע"ש באופן מכוון או שמא "נקלע" אליהם תוך שיטוט אקראי רשת או כטענתו לפיה יכול ותכנים אלו הושטלו באופן מכוון על ידי גורמי הביטחון כדי להכשילו בשל מוצאו הערבי? – במהלך עדותו בבית המשפט, נטש הנאשם טענותיו בהקשר זה, עת הודה כי נכנס לאתרי דאע"ש במכוון ובמודע, כאשר בהמשך, ההגנה בסיכומיה על פה גם זנחה טענה זו.

לשאלה האם הנאשם ידע כיצד ניתן להצטרף לארגון הטרור דאע"ש? – הנאשם נטש כל טענה בהקשר זה במהלך עדותו בבית המשפט, שעה שהסביר באופן מפורט וברור כיצד מצטרפים לדאע"ש ובהמשך, ננטשה טענה זו גם ע"י ההגנה בסיכומיה על פה בביהמ"ש (27.10.25).

לשאלה האם הנאשם ביצע 'בְּיָעָה' נשבע אימונים למנהיג ארגון הטרור דאע"ש, הפנתה לכך כי בניגוד להכחשתו במענה לכתב האישום, במהלך עדותו בבית המשפט תוך שהוא מתפתל הודה הנאשם כי במהלך חקירתו במשטרה מסר לשוטר חיים כי ביצע 'בְּיָעָה' וכי ראה עצמו כמי שהצטרף לארגון דאע"ש משעה שביצע ביעה, אם כי הוסיף וטען כי לאקט זה אין כל משמעות.

התביעה הפנתה גם לסיכומי ההגנה בבית המשפט, שם, בפה מלא חזרה והבהירה ההגנה כי אינה חולקת על הודאות הנאשם במהלך חקירותיו (ת/13, ת/14, ת/6), בגדרן הודה כי ביצע ביעה לדאע"ש, כמו גם אינה חולקת כי הנאשם ביצע ביעה, אלא **מיקדה טענותיה אך בשאלה - האם מעשיו של הנאשם כמתואר בכתב האישום מגבשים את העבירה של חברות בארגון טרור בה הוא מואשם.**

התביעה טענה כי נוכח הגרסאות המשתנות של הנאשם וההגנה, הודאתו המסויגת באשר למשמעות ביצועו אקט "הביעה" – היא נדרשה לפרט ולהרחיב בעיקרי ראיותיה המוכיחות לא רק את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר, אלא כמצביעות באופן מובהק על כי הנאשם הצטרף לארגון הטרור דאע"ש ועל כן יש לראות בו חבר בארגון טרור.

10. ראשית הפנתה להודאות הנאשם בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה, לפיהן הוא תומך דאע"ש וביצע שבועת אמונים (ביעה) למנהיג ארגון דאע"ש; הודאות כי צפה בסרטוני דאע"ש באופן אינטנסיבי וממושך; הקצין דעותיו האידאולוגיות והוריד למכשירו הנייד קבצים מדריכים להכנת חומרי נפץ ורעלנים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

הודאות הנאשם בחקירותיו ע"י שב"כ : הנאשם נחקר על ידי החוקר המכונה "רגב", שם, בחקירתו הראשונה (ת/9) סיפר כי החל לגלוש באתרי דאע"ש לפני 10 שנים, כי הוא תומך באידיאולוגיה של הארגון;

בחקירתו השנייה אצל המכונה "רגב" (ת/10), מסר כי צפה בתכני דאע"ש מתוך סקרנות והאזין לשירי דאע"ש; התכתב עם חברו בנוגע למה שכינה "ארכיון מפחיד"; בחקירה (ת/11) טען כי צפה בתכנים מתוך סקרנות והשימוש שעשה בפתגמי דאע"ש היו "בצחוק", ואילו בחקירתו (ת/12) כבר החל קושר את התנהלותו למצבו הנפשי בעקבות אירועי 7 באוקטובר. בהמשך, בחקירותיו על ידי החוקרת "איה" (ת/13, ת/14) סיפר כי מצבו הנפשי הידרדר אחרי 7 באוקטובר, מה שהקצין דעותיו והוביל אותו להישבע אימונים למנהיג דאע"ש, ביצוע 'פְּיָעָה' לח'ליף אבו חאפס. הנאשם סיפר כי לאחר שביצע 'פְּיָעָה' הוא הקריא את נוסחה בפני חברו מגרמניה והוסיף כי הבין שמשמעות השבועה הינה תמיכה במדינה האסלאמית. עוד בחקירותיו הנ"ל הודה הנאשם כי חיפש והוריד קבצים העוסקים בחומרי נפץ, חגורות נפץ ומטענים.

בחקירות נוספות (ת/15, ת/16, ת/17) פירט בפני חוקריו השונים בשב"כ אודות סרטוני דאע"ש בהם צפה, והרחיב לספר על קשריו עם חבריו מחו"ל (תאמר, אחמד, בלאל) ועל כך שצפה עמם בסרטוני דאע"ש. בחקירות אלה חזר הנאשם ומסר כי הוריד תכנים רבים העוסקים בהדרכה להכנת חומרי נפץ, רעלים ועוד.

הודאות הנאשם בחקירתו במשטרה: התביעה הפנתה, בין היתר, להודאתו בפני השוטר חיים אלשאמי (ת/6), בפניו מסר הנאשם כי הוא תומך דאע"ש ובתוך כך נקב בשמו של מנהיג דאע"ש העדכני "אבו חאפס" אשר לו נשבע אימונים באקט של ביצוע 'פְּיָעָה'. לכך שאמר את נוסח השבועה בפני השוטר חיים והוסיף ואמר לשוטר: **"נכון אף אחד לא ביקש ממני לעשות, אני עשיתי"**, ואישר שהוריד קבצים העוסקים בפצצות וחומרי נפץ;

הפנתה לחקירתו מיום 23.07.24 (ת/7) שם הסביר את משמעות הביעה ותיאר כיצד ביצע אותה, תוך שהסביר שמקור ידיעותיו על הביעה הוא דרך אתר דאע"ש. (סיכומי המאשימה, עמ' 13, סע' 11-20). וכן לחקירה מיום 02.08.24 (ת/8), שם הודה מיוזמתו כי הוריד "ספר או שניים" מאתר "רעוד" שתכניו עוסקים בהכנת חומרי נפץ (סיכומי המאשימה, עמ' 13, סע' 32).

התביעה ביקשה לתת אמון מלא בגרסאות החוקרים אשר עדותם נמצאה ללא כל דופי קוהרנטית ומהימנה, ולהעדיף על פני הכחשותיו וגרסאותיו המשתנות של הנאשם בביהמ"ש, ולקבוע כי ההודאות הנאשם ניתנו מרצונו החופשי.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

בהמשך הפנתה ראיית וממצאים פורנזיים שנמצאו במכשירים אישיים של הנאשם הכוללים שני טלפונים ניידים, מחשב אישי, כונן חיצוני וטאבלט והוגשו בהסכמה.

התביעה התייחסה בהרחבה לתכני דאע"ש אותם צרך הנאשם והוריד למכשירים הניידים שלו, הפנתה לרשימה ארוכה ומגוונת של התכנים (ת/21, ת/22), אשר בין היתר, כוללים; גיליונות בטאון "אלנבא" (השבועון הרשמי של דאע"ש); מידע על מטעני חבלה, חומרי נפץ ורעלים, שימוש באפליקציית TOR לגלישה אנונימית ותכנים שבהורדתם הודה הנאשם והכילו עשרות רבות של קבצים (ת/21) שסודרו בתיקיות ייעודיות, בניהם תיקיות הדרכה להכנת חומרי נפץ ורעלים כאשר חלק מהקבצים היו מוגנים בסיסמא.

הפנתה להתכתבויות של הנאשם באפליקציית וואטסאפ (ת/21) ולסדרת התכתבויות עם חבריו (תאמר, אחמד אלפלוג'י, בלאל שחברי (ת/19, ת/20), מהן עולה כי הנאשם עושה שימוש בלשון ומונחי דאע"ש, משוחח עמם על המנהיג דאע"ש, הח'ליף החדש של ארגון הטרור, ושואל אם הם ביצעו ביעה.

בסקירה מעמיקה של כלל הראיות הראתה התביעה כיצד כלל הראיות האובייקטיביות המוסכמות משתלבות היטב ומאמתות את דברי הנאשם בחקירותיו, לרבות את טענתו כי חלה הקצנה בדעותיו לאחר ה-7 באוקטובר 2023 כנקודת מפנה שלאחריה נשבע אימונים למנהיג ארגון הטרור דאע"ש וראה עצמו חלק מהארגון.

11. בהתייחסה למחלוקת סביב הפרשנות משפטית של עבירת חברות בארגון טרור, טענה בין היתר, כי ההגדרה של "חבר בארגון טרור" בסעיף 2 לחוק המאבק בטרור הינה פתוחה ורחבה. לשיטתה, מחוקק הבהיר ברחל ביתך הקטנה כי "חבר בארגון טרור", הוא אדם הנמנה על ארגון טרור, ובכלל זה, הובאו שתי חלופות אפשריות שאינן רשימה סגורה ומוגבלת באשר לדרך בה אדם יחשב כחבר בארגון טרור, כפי שטוענת ההגנה. התביעה סבורה כי לו רצה להגביל את לשונו אך לאחת מהחלופות בסעיף היה נכתב "שהן אחת מאלה" או במילים דומות.

לשיטתה, לו היה מבקש המחוקק לצמצם את ההגדרה הכללית של חברות בהצטרפות בפני נציג הארגון, לא היה עושה שימוש בהגדרה הכללית, ויכול היה להסתפק בחלופה המנויה בפסקה (2) או לשלבה בה. לכאורה, ניתן היה לקבוע בפסקה (2) כי חבר בארגון טרור הוא מי שהצטרף בפני מי שהוא חבר בארגון או בפני מי שיש לו יסוד להניח שהוא כזה. אולם, המחוקק לא נקט בדרך זו, מכאן שההגדרה הכללית העוסקת ב"אדם הנמנה עם ארגון טרור" מכוונת לכל אדם שמכלול הנסיבות מלמד עליו כי הוא נמנה על הארגון. מכאן, ומשעה שנכתב "ובכלל זה", הרי שמדובר בפרשנות מרחיבה, הכוללת כל מי שהעובדות מעידות עליו כי הוא נמנה עם ארגון טרור.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

התביעה הפנתה לחוות דעת מומחה שב"כ המלמדת על דאע"ש כארגון מבוזר המגייס פעילים באמצעות האינטרנט על פי מודל ההשראה, ולכך שביצוע ביעה על פי מדרכי הארגון, מצרפת את המצהיר לארגון כחבר. ההגנה טענה כי לאור דרכי פעולתם של ארגוני הטרור, כמו ארגון דאע"ש, אדם יכול להימנות כחבר בארגון גם מבלי שמי מהארגון יהיה מודע להיותו של האדם הספציפי חבר בו, וכי הדרישה לאישור רשמי או פיזי בפני נציג כטענת ההגנה, משוללת כל היגיון ואינה עולה בקנה אחד עם מטרת החוק למאבק בטרור.

התביעה הפנתה למטרת החוק הנועד למנוע הקמתם ופעילותם של ארגוני טרור וסיכול עבירות טרור, וטענה כי חברות "סבילה" נכללת בעבירה כדי למנוע את הרע בטרם יארע, שכן עצם החברות מגבירה את הסיכון, ובתימוכין הפנתה לדברי ההסבר לחוק התומכים בפרשנות מרחיבה, וקובעים כי לא ניתן ללמוד על חברות בארגון טרור על פי הליכים או מסמכים פורמליים, אלא על פי ראיות נסיבתיות המלמדות על הזדהות וראייה עצמית כחבר.

בנוגע לנאשם, הדגישה בעובדה כי אין מדובר במי שביצע פעולה בודדת, אלא מי אשר ביצע פעולות רבות המלמדות על הזדהות ורצון לקשור עצמו לארגון הטרור דאע"ש ולהפוך לחבר בו, כאשר לביצוע הביעה למנהיג דאע"ש מצטרפות פעולות נוספות כמו צפייה אינטנסיבית ומתמשכת בתכנים רבים וקשים של דאע"ש, הורדת קבצים רבים העוסקים בהכנת חומרי נפץ, רעלנים וגזים רעילים מטעם דאע"ש; אימוץ סלנג ושימוש במונחים של פעילי דאע"ש, ועוד.

התביעה סבורה שלא ייתכן מצב בו אדם ביצע פעולה אחת בדמות הסכמה להצטרף לדאע"ש בפני נציג הארגון או מי שיש לו יסוד להניח כי הוא נציג הארגון יחשב כחבר דאע"ש, ואילו הנאשם שבפנינו שביצע פעולות רבות וקונקרטיות במשך תקופה ארוכה מאוד לא יחשב כחבר דאע"ש, כטענת ההגנה.

נוסף על האמור ובתימוכין לו, הפנתה בהרחבה לחוות דעתו מומחה שב"כ "ישי" (ת/28), אשר בעדותו בבית המשפט הסביר כי על "מודל ההשראה" לפיו פועל דאע"ש, ולכך כי ביצוע ביעה עצמית אופייני לתומכי דאע"ש בישראל, שכן מבחינת הארגון, כל שנדרש הוא אמירת נוסח השבועה לח'ליף העדכני, ואין חובה שזו תיעשה מול גורם רשמי. עוד הפנתה לדברי המומחה שהסביר כי הארגון רואה במי שביצע את השבועה כפעיל בארגון; התרשמות המומחה מהשתייכות עמוקה של הנאשם לארגון, ולכך שדחה את טענת ההגנה לפיה 'פְּיָעָה' כשלעצמה חסרת משמעות, תוך שציין בקיומה של סבירות גבוהה שהנאשם היה מתרגם את האג'נדה למעשים אלמלא נעצר.

התביעה טענה כי מסקנת המומחה לפיה "ניתן להגדיר את הנאשם כפעיל, חבר בארגון מדינה אסלאמית" הינה חד משמעית ומדברת בעד עצמה ויש לאמצה.

בסיכום הדברים טענה התביעה כי הנאשם ביצע ביעה לדאע"ש מתוך הזדהות אידיאולוגית כשקודם ואחרי צרך באופן שוטף ואינטנסיבי וממושך ובהיקף עצום, תכנים של הארגון שבין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

היתר כללו מדריכים להכנת חומרי נפץ ורעלים שאותם הוריד לתיקיות מוגנות בקוד סודי. שילוב מכלול הראיות (הודאות הנאשם, הממצאים הפורנזיים, עדות המומחה), טענה התביעה, מוכיחים מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם "נמנה עם ארגון טרור" ועל כן יש לראות בו חבר בארגון טרור ולהרשיעו בעבירה של חברות בארגון טרור כמיוחס לו בכתב האישום.

תמצית טענות ההגנה

12. ההגנה מצדה עותרת לזיכוי מוחלט של הנאשם. לשיטתה, הנאשם לא עבר עבירה פלילית. ההגנה טענה כי כתב האישום תולה את חברות הנאשם בארגון הטרור דאע"ש בביצוע הנאשם שבועת אימונים 'בִּינָה', זאת, בניגוד לעקרונות החוק הפלילי במדינה דמוקרטית ואף בניגוד לעמדת מומחה השב"כ שמטעמה.

ההגנה טענה כי כתב האישום מגבש את סעיפי העבירה בסעיפים 3 ו-4 לפרק העובדות, ועיקרו באמור בסעיף 4 לפיו: "לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביצע הנאשם 'בִּינָה' לאבו חפץ אלהאשמי אלקרשי, הח'ליף החדש של הארגון, ובכך הצטרף כחבר לארגון", וטענה כי בכך אומרת התביעה כי אמירת 'בִּינָה' לחלל העולם, ללא בן שיח מאזין מטעם הארגון - היא מילת הקסם שעם אמירתה פושט האומר את צורתו הרגילה והופך לחבר דאע"ש. לדידה של ההגנה, התביעה למעשה טוענת בכתב האישום כי עצם האמירה לחלל העולם טומנת בחובה את הכוח להפיכת הנאשם ל"טרוריסט", אלא שחרף "מלחמת" התביעה להוכיח כי הנאשם אמר את לחש הקסם 'בִּינָה' ובכך הצטרף לארגון הטרור, וחרף שסיכומיה עוסקים בניסיון להוכיח מתוך חקירות הנאשם בשב"כ ובמשטרה הודאת הנאשם באמירת "הביעה" - אמירת הביעה, אינה מעלה ואינה מורידה ביחס לאשמתו של הנאשם.

13. כאן המקום לציין כי סיכומי ההגנה נעדרו כל התייחסות לתשתית הראייתית עליה הרחיבה ובה פרטה התביעה בסכומיה, ובכלל. סיכומי ההגנה מוקדו אך ורק בטענה לפיה אקט ה'בִּינָה' שביצע הנאשם בינו לבין עצמו - חסר כל נפקות ומשמעות, ועל כן, אינו מגבש עבירה פלילית של חברות בארגון טרור, לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור.

ההגנה לא חלקה עוד על העובדה כי הנאשם הודה מרצונו בחקירותיו כי ביצע ביעה למנהיג ארגון הטרור דאע"ש, וכי ביצע ביעה. ההגנה טענה כי נוכח שכתב האישום מתבסס באופן בלעדי על אמירת הנאשם את "לחש הקסם" ה - 'בִּינָה' כפעולה המצרפת אותו לארגון הטרור דאע"ש - לא ניתן להרשיעו בעבירה של חברות בארגון טרור, על פי חוק המאבק בטרור, מאחר וכאמור לא עבר עבירה זו.

ההגנה הפנתה לעיקרון החוקיות שבבסיס המשפט הפלילי, הקובע בחוק העונשין שבו: "אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בחוק או על פיו", וטענה שהגדרת הבסיס האומרת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

"חבר בארגון טרור, אדם הנמנה עם ארגון טרור" היא הגדרה מעגלית שאינה כוללת הגדרה של מי הוא חבר בארגון טרור, ולמעשה אינה מוסיפה דבר. לעומת זאת, מן ההגדרות המגיעות אחרי הגדרת הבסיס, ניתן להסיק כי יש לקרוא את הגדרת הבסיס כפשוטה, דהיינו כמתייחסת למקרה שאין ספק כי הנאשם חבר בארגון הטרור. לשיטת ההגנה, הדוגמאות המגיעות אחרי הגדרת הבסיס נועדו להרחיב את הגדרת הבסיס או לסלק ספיקות, כאשר הדוגמא הראשונה היא: "מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור או פועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור". מכאן, ומהעובדה שהמחוקק טרח להבהיר כי מי שנוטל חלק פעיל בפעילות ארגון הטרור, או פועל כנציג או שלוח של ארגון טרור, הינו חבר בארגון טרור – נלמד כי המחוקק בקש לפזר ספקות שעלולים היו להתעורר מכוח הגדרת הבסיס, "שמא יטעה ביהמ"ש ולא יגדיר כחבר בארגון טרור מי שמבצע פעולות מובהקות של ארגון הטרור ואף פועל כנציג או שלוח שלו".

לשיטתה, משטח המחוקק וציין במפורש פעולות מובהקות של ארגון טרור והוסיף אותן להגדרת הבסיס – אין עוד מקום להשערה כי הגדרת הבסיס כוללת גם 'פְּעִיָּה' הנאמרת לחלל העולם, שהרי היא ואמירתה, פחות מובהקת בהרבה מ"מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור", שלגביו טרח המחוקק וציין אותו במפורש – שמא יטען כי גם מי שנוטל חלק פעיל בפעולות ארגון הטרור אינו חבר בארגון טרור.

ההגנה טענה כי מהחוק, משתיקתו ומדיבורו נלמד כי "פְּעִיָּה" או כל הבעת הסכמה להצטרף לארגון טרור – שאינה נאמרת בפני חבר בארגון טרור, נציג או שלוח של ארגון טרור, אינה עולה ברשתה של הגדרת "חבר בארגון טרור" על פי החוק למאבק בטרור, שהרי אילו הצהרה כללית הייתה מספיקה, לא היה צורך להרחיב את ההגדרה להצהרה בפני "נציג".

ההגנה הפנתה לדוגמא השנייה בהגדרה וטענה כי זו הכוללת מצב לפיו נאשם מביע הסכמה להצטרף לארגון טרור בפני מי שהציג את עצמו כחבר ארגון, קרובה לענייננו, ולא בכדי מצא לנכון המחוקק להרחיב בזהותו של מי שבפניו הציג המצהיר הסכמתו להצטרף לארגון טרור, שכן בכך הוא יוצר את החזקה לפיה מי שהציג עצמו כחבר אכן נמנה עם הארגון; אלא שבחזקה זו יצר המחוקק סדק: אם עורר הנאשם ספק סביר שבר-שיחו לא היה חבר בארגון, יפעל הספק לטובתו ולא יוכרז כחבר בארגון טרור. מכאן, לשיטת ההגנה, ניתן ללמוד כי אדם המבטא את הסכמתו להצטרף לארגון טרור בד' אמותיו, לחלל העולם, ולא לאוזנו של מי שהציג עצמו כחבר בארגון טרור – איננו "זוכה", בתואר חבר בארגון טרור. שאם לא כן, עצם האמירה המבטאת הסכמה הופכת אותו לחבר בארגון טרור, וישאל השואל, מה איפה הצורך בחזקה שאם נאמרו הדברים בפני מי שהציג עצמו כחבר – חזקה שהוא חבר? ומה הצורך בסדק שבחזקה, דהיינו שאם עורר הנאשם ספק סביר כי בר-שיחו לא היה חבר בארגון טרור, למרות שהכריז על עצמו ככזה – יפעל הספק לטובתו ויוסר ממנו התואר "חבר בארגון טרור"?

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

במילים אחרות, שואלת ההגנה, מה הצורך בבר שיח המציג עצמו כחבר בארגון טרור, ומה הצורך בחזקה והסדק בחזרה, אם כטענת התביעה, עצם האמירה- ולא דווקא בפני מי שהציג עצמו כבר בארגון טרור – מספיקה כדי להרשיעו כחבר בארגון טרור. בדומה לאמור, בהתייחס למונח "בכלל זה", נטען כי עת זה מופיע בחוק, הוא בא לציין מקרים שמרחיבים או מפרשים את הגדרת הבסיס שקדמה לו. ואם תאמר שהגדרת הבסיס כוללת גם אמירת "הביעה" לא לחבר ארגון טרור אלא כלפי כולי עלמא – מה הצורך להרחיב אותו וליצור חזקה וסדק בחזקה?

ההגנה טענה כי על פי פירוש התביעה מתקבלת תוצאה אבסורדית, לפיה, מי שהביע הסכמתו להצטרף לארגון טרור בפני מי שהציג עצמו חבר בארגון טרור, והצליח לעורר ספק סביר האם בר-שיחו הוא אכן חבר בארגון – יזוכה; ואילו מי שהביע הסכמה להצטרף לארגון טרור לחלל הריק – יורשע כחבר בארגון טרור.

לשיטת ההגנה, אין כל נפקות לשבועת אמונים לארגון טרור של אדם לעצמו ושלא בפני נציג הארגון או מי שידוע כמשתייך לארגון. אמירת ה'פְּיָעָה' כשלעצמה, כפי שביצעה הנאשם בחדרו וללא נוכחות נציג הארגון, אינה מספיקה כדי להפוך אותו לחבר בארגון טרור לפי החוק. זאת משברור כי החומרה שבחברות בארגון טרור אינה נובעת ממוחו של הנאשם בלבד, אלא מנכונותו לעמוד לרשות ארגון הטרור דאע"ש ולבצע את הוראותיו. מכאן, וכל עוד ארגון דאע"ש לא מכיר את הנאשם, אינו יודע על קיומו ועל נכונותו לבצע מעשי טרור, לפי הוראותיו – אין משמעות ל"חברות" בארגון. טענה זו, לשיטת ההגנה, מקבלת משנה תוקף בחוות דעת מומחה שב"כ המכונה "ישי" שם פרט ברשימת "תבחינים" שאינה סגורה, בצינו כי עוצמתו של תבחין אחד עשויה לפצות על חולשתו של אחר, אך לא קבע כי 'פְּיָעָה' בלבד מספיקה. כך גם בעדותו בבית המשפט בהקשר זה, מסר שעצם אמירת "הביעה" לא הופכת את הנאשם לחבר בארגון טרור: "פְּיָעָה לא עומדת לבדה" וכי "היא תנאי מאוד מחזק אך הוא לא מספק ישנם דברים נוספים" כדי להגדיר אדם כחבר בארגון טרור.

מאידך, הרחיבה בטענה לפיה אין לסמוך על חוות דעתו של מומחה שב"כ, שכן זו מתבססת על ידיעה אישית בלבד ואין בה לתמוך ולבסס קביעה כי הנאשם חבר בארגון הטרור דאע"ש. לדידה, תפקידו של מומחה שב"כ מסתכם בזיהוי סיכונים ולא בפרשנות החוק.

ההגנה טענה כי התביעה לא עשתה הבחנה בין חשיבה למעשה, כמתבקש בחוק הפלילי המעניש על מעשים שבוצעו בפועל ולא על מחשבות, הזיות או חלומות. בהקשר זה עוד נטען כי כתב האישום מייחס לנאשם צריכת תכני דאע"ש והורדת חומרי נפץ ורעלים, אך אינו טוען כי פעולות אלו, בשילוב עם ה'פְּיָעָה', הופכות את הנאשם לחבר בארגון

לדידה של ההגנה, תיקון לחוק המאבק בטרור מנובמבר 2023, הקובע עבירה חדשה של "צריכת חומרי טרור" עם עונש של שנת מאסר אחת ודרישה לאישור היועץ המשפטי לממשלה היא הוראת החיקוק אותה ניתן היה לייחס לנאשם, אולם התביעה, אשר בקשה לעקוף עבירה זו, על מגבלותיה ועונשה הקל יותר, בטענה כי פעולות אלה שביצע הנאשם מחזקות את

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

ההגדרה כ"חבר בארגון טרור" אשר העונש לצדה מכביד יותר ואינו מצריך את אישור היועמ"ש, ובכך פוגעת בזכויות חוקתיות כמו חופש המחשבה.

ההגנה הזהירה מפרשנות התביעה המגלמת לשיטתה סכנות, בין היתר בדמות "מדרון חלקלק" שבו שירותי הביטחון, ולא בתי המשפט, יקבעו את גבולות החוק הפלילי. מכאן הוסיפה וטענה כי פרשנות התביעה, לפיה הגדרת "חבר בארגון טרור" היא פתוחה וניתנת למילוי תוכן על ידי התביעה או בית המשפט, היא מקוממת ומסוכנת. ההגנה סבורה כי הדבר דומה למצב בו ניתנת אפשרות לבית המשפט להרחיב את ההגדרה כך שתכלול שירת המנון, כתיבת סיסמאות או תפילה בנוסח מסוים, על יסוד חוות דעתו של מומחה שב"כ. בהקשר זה, הפנתה לדברי ההסבר להצעת החוק, ללמד כי מזו עולה במפורש כי **"הצהרה סתמית בדבר נכונות להצטרף לארגון טרור שהופרחה כלפי כולי עלמא"** אינה הופכת את המצהיר לחבר בארגון טרור, וכי נדרשת הצהרה בפני אדם שהוא חבר בארגון או שלוח מטעמו.

מכלל הדברים האמורים, סבורה ההגנה, כי הנאשם לא עבר כל עבירה פלילית ועל כן יש לזכותו זיכוי מוחלט.

14. בשל שינויים ותנודות בגרסאות ההגנה והנאשם - יריעת המחלוקת לא הייתה עקבית וסדורה לכל הפחות עד לשלב סיכומי ההגנה על פה.

לצד העובדה שהנאשם כפר והכחיש בתשובתו לכתב האישום את הרוב המוחלט של עובדות כתב האישום, הרי שבמעמד החקירה הראשית של ראש צוות החקירה, השוטר חיים אלשאמי בפניו הודה הנאשם כי הוא תומך דאע"ש, וביצע ביעה שאת נוסחה מסר בפניו – ב"כ הנאשם עו"ד פלדמן הצהיר כי ההגנה לא חולקת על תוכן חקירותיו של השוטר חיים את הנאשם: **"אין טענות נגד ההודאות, בשביל מה?"** (פרוטוקול 19.02.25, עמ' 42, ש' 13)

במהלך סיכומי התביעה, ובניגוד מוחלט לתשובת הנאשם לכתב האישום, תוך שהביע מורת רוח מהתייחסותה המעמיקה של באת כוח התביעה בתשתית הראייתית, ב"כ הנאשם, עו"ד פלדמן נעמד וטען: **"חברתי פורסת את יריעת המחלוקת באופן רחב מאוד. אני אבקש חצי שעה לסיכומיני על פה"**. בהמשך ולאור שהתובעת המשיכה בפריסת הראיות להוכיח שהודאות הנאשם בחקירותיו השונות נמסרו מרצונו הטוב והחופשי, שוב נעמד עו"ד פלדמן ולתוך דברי התובעת אמר:

"אנחנו מסכימים ומודים בזה".

בהמשך ועת עמדה התובעת על העובדה כי הודאת הנאשם שנמסרה שלוש פעמים בפני חוקרים שונים שהותירו רושם חיובי ומהימן, ועתרה לתת משקל מלא לעדותם אודות אופן התנהלות חקירת הנאשם המלמדות על כי הודאותיו נמסרו מרצונו הטוב והחופשי, חזר ב"כ הנאשם, עו"ד פלדמן ולתוך דבריה אמר: **"אין מחלוקת שהנאשם הודה בפני חוקריו"**. (פרוטוקול 27.10.25, עמ' 108-109)

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

התובעת בתגובה הפנתה לעדות הנאשם בביהמ"ש שהייתה מיתממת פתלתלה ומתחמקת, ועל כן, עתרה בסיכומיה לקבוע כי הנאשם הודה בפני חוקריו מרצונו הטוב והחופשי בכלל עובדות כתב האישום לפיהן צרך תכני דאע"ש משך שנים ובאופן אובססיבי כפי שהעיד על עצמו; לאחר 07 באוקטובר דעותיו הקצינו והוא ביצע ביעה למנהיג דאע"ש וכי הבין את משמעותה וראה עצמו כמי שהצטרף לדאע"ש.

עו"ד פלדמן בתגובה לדברים האמורים מסר: **"מה שיש יש, אנחנו לא חולקים על הדברים"** (עמ' 110-111).

15. בסיכומיה על פה אישרה ההגנה כי הנאשם ביצע ביעה בינו לבין עצמו, ואישרה את הודאות הנאשם בחקירתו בשב"כ ובמשטרה, כך עו"ד פלדמן: **"כן אני מסכים שהנאשם אמר ביעה אבל אמירת הביעה כשלעצמה, על פי החוק לא על פי השב"כ, לא מספיקה כדי להפוך אותו לחבר בארגון הטרור. גם השב"כ לא רואה בביעה כשלעצמה כמה שמכשיר הצטרפות לארגון הטרור"**.

ובסיכומיה בכתב (עמ' 7 סעיף 32): **"הנאשם שיתף פעולה מלאה בחקירותיו. הודה באמירת 'הביעה' לעצמו, אך חזר והדגיש בחקירותיו במשטרה כמו בשב"כ כי מעולם לא התכוון לבצע פעולה כלשהי בהוראת דעאש..."**

ובהמשך: **"...מלחמת התביעה להוכיח שהנאשם אמר 'ביעה בחדרו, לחלל העולם, היא מלחמת שווא. ועל כן הערנו במהלך הסיכומים על פה כי מבחינת ההגנה אין משמעות לשאלה האם אמר 'ביעה' – כפי שטוענת התביעה בחלק מחקירותיו – או לא. כך או כך, אמירת 'ביעה' שלא בפני מי שהציג עצמו כחבר בארגון דאע"ש אין לה כל משמעות."**

16. סיכומי ההגנה (על פה ובכתב) כאמור, נעדרו כל התייחסות לתשתית הראייתית עליה הרחיבה ופרטה התביעה בסיכומיה על פה להוכיח את עובדות כתב האישום בהן כפר ואותן הכחיש הנאשם בתשובתו לכתב האישום. ההגנה בסיכומיה לא רק נטשה טענות שהעלתה ביחס לעובדות כתב האישום, אלא גם לא חלקה עוד על התשתית הראייתית העובדתית שנפרסה במסגרת פרשת התביעה.

למרות שתיק המוצגים הוגש בהסכמה וההגנה ויתרה על חקירת מרבית עדי התביעה - נדרשו שלוש ישיבות ארוכות לשמיעת הראיות. יריעת המחלוקת בין הצדדים צומצמה רק בשלב סיכומי ההגנה לטענה לפיה, כתב האישום נסמך כולו על ביצוע הנאשם ב'פְּעָה' עצמית (שבועת אימונים למנהיג ארגון דאע"ש) ואין ב'פְּעָה' אותה ביצע הנאשם בינו לבין עצמו, כדי לגבש עבירה של חברות בארגון טרור לפי חוק המאבק בטרור.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

דיון והכרעה

17. האם אקט של 'פְּיָעָה' (שבועת אמונים) למנהיג ארגון הטרור דאע"ש, אותו ביצע הנאשם באופן עצמאי (בינו לבין עצמו), ללא כל מגע אנושי או קשר דיגיטלי ישיר עם נציג או שלוח של ארגון הטרור – עונה להגדרה "נמנה עם ארגון טרור" על פי סעיף 2(א) ובכך משכלל את עבירת החברות לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור? היא השאלה בליבת המחלוקת בין הצדדים.

בעוד שההגנה טוענת כי בהיעדר אינטראקציה דו-צדדית לא נוצרה "זיקה ארגונית", המדינה גורסת כי במודל הפעולה הייחודי של דאע"ש, די פְּיָעָה עצמית ואימוץ דפוסי פעולה כדי להוות חברות בארגון.

אקדים תוצאה להנמקה ואומר שלאחר שמיעת העדים, בחינת ראיות התביעה, והחוק - באתי לכלל מסקנה שהיעדר מגע/קשר ישיר, פיזי או דיגיטלי עם נציג או שלוחו של ארגון הטרור דאע"ש, אינו גורע מהשתכללות החברות בארגון בנסיבות בהן הנאשם פעל בהתאם ל"פרוטוקול ההצטרפות" שהתווה הארגון עצמו בעבור תומכיו ופעיליו בזירות חוץ ובישראל בפרט. לפיכך, ומשהוכח מעבר לכל ספק סביר כי לאחר יום ה 7 באוקטובר 2023, הנאשם הצטרף כחבר לארגון הטרור דאע"ש, יש לקבוע כי הוא נמנה עם ארגון טרור.

מסקנתי האמורה מתבססת בין היתר על הבאים:

- **תשתית עובדתית** הכוללת את הודאות הנאשם בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה, לפיהן ראה עצמו כמי שהצטרף לארגון הטרור משעה שביצע 'פְּיָעָה', דהיינו, נשבע אימונים למנהיג ארגון הטרור לאחר יום ה 7 באוקטובר 2023; ראיות אובייקטיביות - פנימיות וחיצוניות המשתלבות ותומכות בהתאמה מלאה בהודאת הנאשם על כלל רכיביה; חוות דעת ביטחונית של מומחה שב"כ המכונה ישי, לפיה עולה ונלמד, בין היתר, כי בעידן המודרני דיגיטלי "ביעה עצמית" היא "כלי גיוס" של תומכים נלהבים לשורותיו של הארגון;

- **פרשנות מהותית ותכליתית להגדרה "אדם נמנה עם ארגון טרור"** - סעיף 2(א) לחוק המאבק בטרור נוקט בלשון רחבה "נמנה עם" במטרה ללכוד שייכות מהותית ולא רק פורמלית. תכלית החוק היא מניעת התגבשות ה"מסה הקריטית" של הארגון. ברגע שהנאשם ביצע ביעה והצהיר על כפיפותו למרות הארגון (גמירות דעת), הוא הפך ל"בורג" במערך הארגוני, ובכך התממשה תכלית הלכידה של החוק.

- פרשנות התיבה **"ובכלל זה"** - שימוש בלשון החוק בביטוי "ובכלל זה" הבאה לאחר ההגדרה **"נמנה עם"** מלמד על רשימה מדגימה פתוחה. לכן, גם אם "ביעה עצמית" אינה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

מופיעה במפורש ברשימה, היא מהווה מקרה מובהק של שייכות מהותית הנכנסת תחת המונח "נמנה עם".

- **שינוי הפרדיגמה ואימוץ ארגון הטרור דאע"ש את "מודל ההשראה"** – ארגון הטרור דאע"ש חולל טרנספורמציה מבנית במוסד החברות במטרה להתמודד עם יכולות הסיכול והמודיעין הגבוהות (במיוחד בישראל). הארגון עבר ל"מודל ההשראה" המבוסס על הפעלה עצמית, קרי הנעת יחידים לפעולה ללא צורך בהכוונה ישירה או קשר היררכי. במודל זה, האופייני לארגון מבוזר, מוותר הארגון במכוון על מגע ישיר עם הפעיל, מעביר את האחריות לשכלול החברות אל הפרט, ומגדיר את ה"פְּיָעָה העצמית" כאקט המכוון את החברות. הווה אומר, שהביעה העצמית היא הפרוטוקול הרשמי שקבע הארגון במסגרת מודל זה, ולפיכך, אין לראות בהיעדר קשר ישיר "חור ראייתי", אלא יישום מדויק של האסטרטגיה הארגונית המודרנית, דהיינו, הוכחה לכך שהנאשם פעל בדיוק לפי הוראות הארגון.

- **מוסד ה'פְּיָעָה' כחוויה מחייב** – מבחינה היסטורית ואימונית, הביעה היא נקודת האל-חזור. בעיני הארגון, מרגע השבועה, הפרט מכפיף רצונו למנהיג הארגון ונחשב לחייל הממתין לפקודה. השבועה, בשילוב עם צריכת תכנים אופרטיביים, אימוץ הטרמינולוגיה הארגונית, קשר קרוב ושיח עם תומכים ופעילי דאע"ש – מבססים "זיקה פונקציונלית" מלאה בין הפרט לארגון.

18. המחלוקת בין הצדדים אמנם הצטמצמה לפרשנות המשפטית של סעיף 2(א) בחוק המאבק בטרור. עם זאת, השינויים הקיצוניים בגרסת הנאשם, לצד תשתית ראייתית המאירה באור זרקורים על הנסיבות, המניעים ותהליך הטמעה רב שנים שעבר הנאשם עד החלטתו להישבע אימונים למנהיג דאע"ש – מהווים נדבך בלתי נפרד לצורך הדיון בשאלה העיקרית שבמחלוקת. מתוך כך, נדרש תחילה לעיקרי התשתית הראייתית להוכיח את עובדות כתב האישום, ולאחריה נפנה למחלוקת המשפטית בין הצדדים, במסגרתה נדרש לשאלת משמעותה ותוקפה של שבועת אימונים 'פְּיָעָה' שביצע הנאשם בינו לבין עצמו.

הודאות הנאשם בשב"כ

19. הנאשם נעצר ביום 16.7.24, במהלך מעצרו נחקר על ידי שירותי הביטחון הכלליים (ת/9-ת/17), וכאן המקום לציין כי חקירות הנאשם בשב"כ בוצעו בשעות נוחות של הבוקר צהרים או הערב המוקדמות.

חקירות שסומנו ת/9 – ת/12 ו - ת/15 – 17 הוגשו בהסכמת ההגנה, ללא כל התנגדות וללא חקירה נגדית.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

ביום הראשון לחקירתו, 16.7.24 נחקר הנאשם פעמיים: בחקירה ראשונה (ת/9) סיפר לחוקר המכונה "רגב" כי החל לגלוש באתרי דאע"ש כבר לפני כ-10 שנים, והודה כי הוא תומך דאע"ש ובאידיאולוגיה שלהם (שם, סעי' 20, ס' 23).

בחקירה השנייה, 16.7.24 (ת/10) סיפר הנאשם לחוקר רגב כי צפה בתכני דאע"ש מתוך סקרנות והאזין לשירי דאע"ש ("אנאשיד"); במעמד זה הוצגה לנאשם התכתבות ב וואטסאפ עם חברו בשם תאמר מיום 7.1.24, (ת/21א, עמ' 6 ס' 16), ולשאלה מהו אותו "הארכיון המפחיד" עליו דיבר עם תאמר ומדוע סירב לשלוח לתאמר את הארכיון בוואטסאפ – שתק הנאשם. בהמשך אישר כי שוחח עם תאמר על תכני דאע"ש אם כי לטענתו מדובר ב "צחוקים" ולא הייתה כל כוונה מצדו לעשות דבר מה בהקשר זה.

בחקירתו למחרת, ביום 17.7.24 (ת/11) חזר הנאשם ומסר לחוקר רגב כי צפה בתכני דאע"ש מתוך סקרנות; כי נהג לעשות שימוש עם חבריו בפתגמי דאע"ש אם כי זאת על דרך הצחוקים. בהמשך, ובניגוד לחקירתו הראשונה, טען כי אינו תומך דאע"ש ובחר לשתוק ולא להשיב לשאלות שעימתו אותו בין שמסר בחקירה לממצאים הפורנזיים שהוצגו בפניו במהלך החקירה.

בחקירה נוספת שנערכה ביום 17.7.24, על ידי המכונה "מרקו" (ת/12), שתק הנאשם כשנשאל מה יאמר חברו תאמר אם ישאל האם הוא (הנאשם) תומך דאע"ש, ובהמשך מסר כי אינו יודע וכי: "צריך לשאול את תאמר". בחקירה זו מסר כי מאז ה-7 באוקטובר קשה להיות ערבי בישראל וכי מצב זה גרם לו "לקושי נפשי ולתסכול ולחץ רב".

20. זכ"ד החוקרים רגב ומרקו הוגשו כראיה לתוכנם בהסכמת המאשימה אשר וויתרה על חקירתם. מתוך כך עולה כי בחקירתו הראשונה והשנייה בפני החוקר המכונה "רגב" הודה הנאשם כי החל לגלוש ולמעשה לצרוך תכני דאע"ש כבר לפני 10 שנים; הודה כי הוא תומך בדאע"ש ובאידיאולוגיה של דאע"ש; חזר והודה כי צרך תכני דאע"ש והאזין לשירים ומזמורים באתרי דאע"ש ("אנאשיד");

הנאשם הודה כי הוא משוחח עם חבריו אודות ארגון דאע"ש אם כי הגדיר שיחות אלה כ "צחוקים", אישר שיחתו עם חברו תאמר ביחס למה שכינה "ארכיון מפחיד". לצד זאת, טען כי צריכת תכני דאע"ש נבעה מסקרנות גרידא ובכל מקרה לא הייתה לו כוונה לעשות כל מעשה בהקשרים אלו.

בחקירתו השלישית על ידי החוקר רגב, חזר והודה כי צפה בתכני דאע"ש מתוך סקרנות; כי נהג לעשות שימוש עם חבריו בפתגמי דאע"ש על דרך הצחוקים. באשר לתמיכה בדאע"ש לא חזר על הודאתו ובחר לשתוק. בחקירתו על ידי החוקר מרקו, שוב שתק הנאשם בכל הנוגע לתמיכתו בארגון דאע"ש, ולצד זאת, שיתף בתחושותיו הקשות לאחר יום ה-7 באוקטובר ולחץ נפשי ותסכול רב בהם היה נתון בתקופה זו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

21. שתי החקירות הבאות של הנאשם, האחת מיום 17.7.24 (ת/13) והשנייה מיום 18.7.24 (ת/14) - בוצעו על ידי החוקרת הממונה בשב"כ "איה" (להלן: איה), לא הוגשו במסגרת תיק המוצגים המוסכם, אלא במהלך עדותה בבית המשפט ביום 19.2.25.

בחקירה מיום 17.7.24 (ת/13) הטיחה החוקרת איה בנאשם כי ביצע ברשת חיפוש בנשאים של חומרי נפץ, חגורות נפץ ומטענים, וכי הוריד קבצים שונים בנושאים אלה כולל מדריכים להכנת חומרי נפץ (ס' 32). הנאשם מצדו אישר כי הוריד את הקבצים והמדריכים כאמור, אולם עשה כן מתוך סקרנות, כשדבריו לא קרא חלק גדול מחומרים אלו (ס' 33).

אשר לשיחותיו עם חבריו, תאמר ואחמד פלוגה אודות דאע"ש, חזר על שטען בפני החוקרים רגב ומרקו, כי שיחות אלה היו "בצחוק", ושתק עת הטיחה בו החוקרת כי לא הכל בצחוק (ס' 40-42).

אשר לביצוע 'פְּיָעָה', צריך לומר כי עניין זה עלה במסגרת שאלתה הישירה של איה את הנאשם - מתי ביצע 'פְּיָעָה', ואשר עליה השיב כי אינו זוכר ואינו בטוח (ס' 46-47). משהטיחה בו כי הוא זוכר היטב, שתק הנאשם ולאחר מכן החל לבכות וסיפר לאיה על משבר בחייו האישיים; לדבריו, הסתיר מאשתו כי הוא סובל ממחלה פסיכיאטרית שנים עד שהיא גילתה וחשפה זאת בפני כל משפחתה אשר הפעילו עליו לחץ להקטין את התרופות שנטל בשל המחלה.

הנאשם הרחיב וסיפר כי לאורך השנים גלש באתרי מדינה אסלאמית; כי תמיד חש "אזרח סוג ב'" ולאחר ה 7 באוקטובר הכל החמיר מבחינתו והחלו אצלו מחשבות קשות. בהקשר זה תיאר בפני איה גילוי גזענות כלפיו מצד יהודים; תיאר תחושת בדידות לנוכח שכל חבריו מתגוררים מחוץ לישראל וכי הוא זה המהווה מקור תמיכה למשפחתו ולו אין אף אחד. מזכ"ד החקירה של איה (ת/13) עלו בהקשרים הנ"ל הדברים הבאים:

"הנדון אמר כי בתקופה הזו של אחרי ה- 07/10 נתן 'פְּיָעָה'."

ביקשתי מהנדון לפרט – מסר כר"מ תוך שמשיב לשאלות:

1. בתקופה של אחרי 07/10 נתן 'פְּיָעָה', ככה"נ לח'ליף "אבו ח'פס", בפני אחד מחבריו בגרמניה:
1. הנדון מסר כי בתקופה של אחרי 07.10 נתן 'פְּיָעָה' למדא"ס.
2. הנדון נתן את ה'פְּיָעָה' למיטב זכרונו לח'ליף "אבו ח'פס".
3. הנדון הקריא את הנוסח בפני אחד מחבריו בגרמניה – או אחמד פלוג'ה(()) או תאמר(().
4. הנדון לדבריו אינו זוכר את נוסח ה'פְּיָעָה', ומתי בדיוק זה היה.
5. הנדון השיב לשאלתי ומסר כי משמעות מתן 'פְּיָעָה' הינה תמיכה ("תאייד") במדא"ס.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

6. הנדון הסביר כי על אף מתן ה'פיקוח' והתמיכה, לא הייתה מבחינתו כוונה לביצוע פיגוע או פעילות אלימה אחרת. שאלתי את הנדון מה לדעתו הכי מטריד אותו. הנדון השיב כי הקבצים של החנ"מ והמטענים. אמרתי לנדון כי הוא צודק. שאלתי את הנדון מה קיבל מתאמר הנדון אמר כי לפני כחודשיים תאמר שלח לו קובץ בהקשר הזה, אך אינו זוכר בדיוק מה היה התוכן שלו."

בחקירתו ביום 18.7.24 (ת/14), על ידי החוקרת איה, התבקש להסביר מה הוביל אותו לגלישות אינטנסיביות באתרי המדינה איסלמית, לצורך חומרי דאע"ש באופן אינטנסיבי וביצוע ביעה.

הנאשם תיאר צריכה אובססיבית של תכני דאע"ש ותכני לחימה. לדבריו, מאז שנת 2014 אז החלו פרסומים רבים על מדינה איסלמית ולאור שהיו ערוכים היטב עוררו בו סקרנות גדולה ומשכו אותו לצפות בהם. לדבריו, מאותם ימים הרבה לגלוש באתרי מדינה אסלאמית, בדגש על אתר "רעוד" אשר לתכניו פיתח אובססיה עד כדי התמכרות.

הנאשם הוסיף וסיפר לאיה כי בחודשים האחרונים קודם מעצרו, האתר "רעוד" הפנה לגלישה באמצעות אפליקציית TOR ועל כן הוא עבר לגלוש דרך אפליקציה זו. בנוסף, הוריד את אפליקציית טלגרם באמצעותה החל לצרוך תכנים רבים הקשורים למלחמה בעזה, וגם צפה בתכנים בטלגרם ישראלים שאותם מחק בשל התבטאויות נגד הערבים.

מדבריו עולה איפה, כי החל מ-7 באוקטובר 2023, תדירות צריכת התכנים האלימים על ידו הלכה והחריפה עד כדי **התמכרות** לתכני דאע"ש.

הנאשם תיאר כי הרבה לבצע גם חיפושים אחרי "אנאשיד" (מזמורים; שירים העוסקים בנושאים דתיים ושבחים לאללה ולנביא מוחמד, ונועדו להעביר מסרים מוסריים וחברתיים ברוח האסלאם), וסרטונים בטיק טוק ועבר מלינק לינק באופן אובססיבי ממש.

הנאשם סיפר לאיה כי הסרטונים מעזה **השפיעו עליו והקצינו מאוד את התפיסה הלאומנית שלו ובתוך כך את תדירות צריכתו** תכני מדינה אסלאמית באתר "רעוד" ובאמצעות אפליקציית "TOR" עד כדי הקצנה.

לדבריו, בשל כך שלא היה מאוזן נפשית בתקופה הרלוונטית, תפסותיו הקצינו והובילו אותו לבצע ביעה שלאחריה ראה עצמו שייך למדינה האסלאמית, כך בזכ"ד חקירה (ת/14):

3. שאלתי את הנדון האם זו התקופה בה נתן ביעה, הנדון השיב בחיוב.

4. שאלתי את הנדון האם נתן את הביעה בפני אחמד או תאמר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

5. הנדון השיב כי לא נתן את הביעה בפניהם, אלא שלח לתאמר כי נתן 'בִּיָּעָה'.
6. שאלתי את הנדון איפה שלח. הנדון השיב בהודעות וואטסאפ.
7. ביקשתי מהנדון לנסות ולאתר את ההודעות בטל"ס שלו.
8. הנדון הסכים, וחיפש את ההודעה בטל"ס, אך לא מצא.
9. בתקופה שלאחר ה-07/10 נתן 'בִּיָּעָה' לח'ליך "אבו ח'פס", מאז ראה עצמו שייך למדא"ס:
 1. בהמשך לאמור לעיל, בתקופה שלאחר ה-07/10 הקצין הנדון בדעותיו ובתפיסות העולם שלו.
 2. בעקבות זאת בחר הנדון לתת 'בִּיָּעָה' למדא"ס.
 3. הנדון הסביר כי הכוונה ב'בִּיָּעָה' היא שבועת אמונים למדא"ס, לח'ליך החדש, "אבו ח'פס".
 4. הנדון הקריא את נוסח ה'בִּיָּעָה' בינו לבין עצמו.
 5. הנדון שלח בוואטסאפ לתאמר ((כי נתן 'בִּיָּעָה'. הנדון אינו זוכר מה הייתה תגובתו של תאמר. הנדון לא מצא את ההודעות בטל"ס.
 6. הנדון אמר כי אינו זוכר את נוסח ה'בִּיָּעָה' אך מדובר במשפט או שניים.
 7. הנדון אמר כי לאחר מתן ה'בִּיָּעָה' ראה עצמו שייך (נאמר בעברית) למדינה האסלאמית.
 8. הנדון אמר כי כעת מבין את הטעות ומתחרט על כך. "

בהמשך החקירה, הנאשם מצא בטל"ס התכתבות שלו מיום 11.03.2024 עם איש קשר בשם בלאל שחברי (שמו בעברית). תוכן ההתכתבות בין השניים, מעלה שיחה אודות הח'ליך החדש, במהלכה שואל הנאשם את בלאל אם הוא נתן 'בִּיָּעָה', ובלאל מגיב כי קודם יראה את הח'ליך ואז יחליט.

22. מכלל הדברים האמורים עולה שבחקירה הראשונה על ידי איה הודה הנאשם כי חיפש במרשתת מידע על חומרי נפץ, חגורות נפץ ומטענים; הודה כי הוריד קבצים שונים בנושאים אלה לרבות קבצי הדרכה להכנת חומרי נפץ והסביר כי עשה זאת מסקרנות אם כי חלק גדול מהחומרים הוא לא קרא. הנאשם חזר ומסר כי שוחח עם חבריו, תאמר ואחמד פלוגה אודות דאע"ש כפי שמסר לחוקרים רגב ומרקו, כמו גם על טענתו כי שיחות אלה היו "בצחוק".

הנאשם הודה לראשונה בביצוע "בִּיָּעָה" תוך שפרט בפני איה את הנסיבות בשלן ביצע את הביעה (מצבו הנפשי ודעותיו האידיאולוגיות שהקצינו לאחר ה-7 באוקטובר), ונסיבות ביצוע הביעה, ובין היתר: המועד: לאחר ה-7 באוקטובר שהיה נקודת מפנה והקצנה של דעותיו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

והשקפתו האידאולוגית כאמור; זהות המנהיג: מסר כי נשבע לח'ליף "אבו ח'פס", מנהיג דאע"ש דאז; הבריא נוסח הביעה בפני אחד מחבריו שבגרמניה, תאמר או אחמד;

הנאשם לא זכר (לטענתו) את נוסח הביעה וגם לא את התאריך המדויק בו ביצע את הביעה, אולם ידע למסור כי משמעות מתן ביעה הינה - תמיכה ("תאייד") במדא"ס, כאשר לדבריו, על אף הביעה ועל אף התמיכה במדא"ס - לא הייתה לו כל כוונה לביצוע פעילות אלימה.

בחקירתו השנייה על ידי איה חזר וסיפר על צריכה אובססיבית של תכני דאע"ש לרבות תכני לחימה מאז שנת 2014 שאז החלו להתפרסם סרטונים שלדבריו היו ערוכים מקצועית ברמה גבוהה כמו "בהוליווד ועוררו בו סקרנות גדולה"; הנאשם חזר על שסיפר לחוקר רגב אודות האובססיה וההתמכרות לתכנים של אתר "רעוד", לגלישה באמצעות אפליקציית TOR אליה הפנה האתר רעוד וצריכה נוספת באמצעות פליקציית טלגרם; וחפושים אחר "אנאשיד".

בניגוד לשתיקתו בחקירה השנייה והשלישית בפני החוקר רגב בנוגע לתמיכתו בדאע"ש, הרי שבחקירותיו על ידי איה אישר תמיכתו בדאע"ש עת הודה בביצוע הביעה ובהסבריו כי על אף ביצוע הביעה ועל אף תמיכתו בדאע"ש – מעולם לא התכוון לבצע פעילות אלימה.

עוד מחקירתו השנייה (ת/14) עולה כי לא נתן את הביעה בפני אחמד או תאמר, אלא כי שלח וככל הנראה לתאמר הודעה לפיה הוא (הנאשם) ביצע ביעה, וחרף ניסיונותיו לאתרה לא הצליח. בחקירה זו שוב חזר הנאשם והודה שביצע ביעה לח'ליף "אבו ח'פס" בתקופה שלאחר ה 7 באוקטובר ומאז ראה עצמו שייך למדא"ס, והסבריו לביצוע הביעה שאת תכנה לא זכר לטענתו, נעץ להקצנה של דעותיו בעקבות צפייה בתכני דאע"ש וסרטונים מעזה.

עדות החוקרת איה

23. חוקרה שב"כ המכונה "איה" היא הממונה האחראית והמרכזת של החקירה בתיק זה (ה"קייס אופיסר"). העדה תיארה את אופן עריכת זכ"ד חקירה ככזה הנערך ונכתב באופן בו הוא מתאר את הדברים שנאמרו בחדר ולא את תמלול הדברים מילה במילה.. מסרה שאירועים חריגים במהלך החקירה; מצב רפואי או הלנת הנחקר על בעיה כלשהיא, לרבות האווירה בחדר החקירה (בכי, הרמת קול, קללות וכדומה) - מתועדים. (עמ' 74). אשר לחקירתו של הנאשם, העידה כי האווירה במהלך החקירה הייתה רגועה (עמ' 75, ש' 32-26).

במהלך עדותה דחתה איה בתוקף את הטענה לפיה בזכ"דים שערכה (ת/13 ו ת/14) נרשמו דברים שלא נאמרו על ידי הנאשם: "אין דבר כזה" (עמ' 89, ש' 12). העדה הבהירה כי "אלה הדברים כפי שהם היו" (עמ' 95, ש' 4) והוסיפה כי היא נחשפת לראשונה לטענה האמורה במהלך עדותה בביהמ"ש (עמ' 89, 17), והדגישה כי כלל המידע בנוגע לדאע"ש נמסר לה על ידי הנאשם בלבד, והיא עצמה כלל אינה יודעת מיהו הח'ליף באותה עת, וגם לא ידע בנוגע לזהות הח'ליפים של דאע"ש, (עמ' 89, ש' 34-25).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

ההגנה חזרה והטיחה בעדה את הטענה לפיה הנאשם לא ביצע ביעה לדאע"ש ולא הודה כי ביצע ביעה, אולם העדה חזרה והעידה כי הנאשם הודה בפניה שביצע ביעה לדאע"ש וכי כלל הדברים הרשומים בזכ"ד נאמרו מפיו : "... הוא מודה בזה, הוא מודה בפני שוב פעם ב-17.7 וגם בזכ"ד הזה של ה-18.7, שהוא נתן ביעה בינו לבין עצמו, ושלח לחבר או אחמד או תאמר שהוא מספר להם שהוא נתן בייע" (עמ' 85, ש' 339 ואילך) .

ובהקשר זה הוסיפה בהמשך : "אני יכולה לומר מה שהנאשם אמר בפניי. הנאשם אמר בפניי בצורה מאד מאד ברורה ובהירה שהוא נתן בייע". (עמ' 86, ש' 29-30)

לטענה לפיה לדברי הנאשם אין לו כל מושג איך מצטרפים לארגון דאע"ש, השיבה העדה : " אבל הוא הסביר בעצמו. הוא אמר אני נתתי בייע, ואחר כך אני מבין שהדבר הזה בעצם הפך אותי להיות שייך לארגון". (עמ' 88, ש' 33-31)

החוקרת שללה בתוקף את טענת ההגנה ולפיה זרועות הביטחון שתלו את הסרטונים במכשירו של הנאשם : " ...הרשת מבורכת בהמון המון סרטונים... להפך איפה שאפשר להוריד אנחנו מנסים להוריד" (עמ' 88 ש' 29-1). ובהמשך, הוסיפה כי השב"כ כל כולו גויס בתקופת חקירת למשימת איתור החטופים, גופות חטופים ולחימה, כך שוודאי שלא היה פנוי בתקופה זו או בכלל "להפיל" בפח אף אחד (שם, ש' 32-23).

איה תיארה בעדותה באופן בו מסר הנאשם את הודאתו בביצוע הביעה ואת ההקשר בו נאמרו דבריו : תחילה סיפר לה הנאשם כי אחרי יום ה 7 באוקטובר חלה הידרדרות במצבו הנפשי והחמרה בתפיסה האידיאולוגית שלו : "אחרי 7.10, הוא נתן ביעה וראה עצמו כמי שמשתייך לארגון הטרור" (עמ' 92).

בחקירתה הנגדית, הסבירה כי שאלה ישירות את הנאשם האם ביצע ביעה, לאור ניסיונה לפיו פעילי דאע"ש מבצעים ביעה לדאע"ש, ולאור הרלוונטיות שבביצועה לנאשם שנחשד כפעיל דאע"ש (עמ' 94-95). בהמשך, לשאלות ב"כ הנאשם, תיארה דינמיקה טובה במהלך החקירה במהלכה סיפר לה הנאשם שביצע ביעה, תוך שהבהירה כי בחקירותיה את הנאשם הוא לא חזר בו מהודאתו כי ביצע ביעה : "לי הוא לא חזר בו מדבריו שהוא נתן את הביעה" (עמ' 95, ש' 13).

משעומתה עם הטענה כי הנאשם לא אמר בפניה את נוסח הביעה שכן לדבריו בחקירה הוא לא זכר את נוסח "הביעה", השיבה, כי אין בכך ללמד כי אכן שכח את נוסחה, אלא יכול וטען כי שכח על מנת שלא למסור את נוסח "הביעה" בפניה (עמ' 95, ש' 34-15). בהקשר זה נציין כי כטענת התביעה, תשובת איה מקבלת משנה תוקף בחקירת הנאשם במשטרה ביום 21.7.24 (ת/6, עמ' 9 ש' 162), שם הודה הנאשם בפני השוטר חיים כי ביצע ביעה וגם מסר את נוסח הביעה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

איה העידה גם ביחס לסיכון לביצוע פיגוע מצד הנאשם וטענה כי זה לא נשלל ועדיין קיים, בשל שתפיסתו הרעיונית והאידיאולוגית מאוד מאוד קיצונית. (עמ' 99, ש' 33-26).

החוקרת איה הותירה רושם כללי חיובי ומהימן. עדותה לא נסתרה בשום שלב ושום הקשר, הייתה עקבית וקוהרנטית וניכר כי הקפידה לעמוד על דיוקם של דברים וציינה את שאינה יודעת בוודאות.

24. דברי הנאשם והקשרם עולים בקנה אחד גם בחקירותיו הבאות בשב"כ (ת/15, ת/16, ת/17) **שבוצעו בתאריכים 18.7.24 ו-19.7.24 והוגשו בהסכמת ההגנה אשר וויתרה על חקירת החוקרים.**

במהלך חקירתו ביום 18.7.24 (ת/15) תיאר ופרט בסרטונים של דאע"ש בהם צפה; סיפר אודות חבריו בחו"ל - תאמר, אחמד, ובלאל אשר עמם, בין היתר, צפה בסרטוני דאע"ש.

אשר להורדת חומרים וקבצים בנושאי חומרי נפץ ורעלים, טען הנאשם כי "מעולם לא פתח את החומרים שהוריד ובטח שלא ייצר כלום" (סע' 24), ובאשר לשיחה שערך עם חברו בלאל אודות החליף של ארגון דאע"ש, הסביר כי באוגוסט 2023 התחלף הח'ליף של ארגון דאע"ש, והוא שלח לחברו בלאל הודעה בה שאל בצחוק, האם ביצע ביעה לח'ליף החדש (שם, ס' 29(8)).

בחקירתו ביום 19.7.24 (ת/17), חזר הנאשם לספר כי הושפע מאוד מהמצב בעזה בעקבות מלחמת "חרבות ברזל", ופועל יוצא מכך: **"גבר קצב צריכת התכנים שלו של המדינה האסלאמית"** (סעיף 12) אם כי הוא לא רצה ולא תכן לפגוע באיש ולמעשה עשה טעות גדולה (סעיף 33).

בחקירה זו עומת הנאשם עם אמירתו המייחלת מוות לחייל צה"ל (ת/21א, עמ' 8, סע' 9). תחילה שתק, ומשהשיב טען כי אינו יודע לומר מדוע אמר את הדברים, ובכל מקרה לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בחיילים. בהמשך, מסר כי בשיחותיו עם אחרים, תאמר או אחמד (שם, ס' 37-38) אמר את הדברים על רקע סרטונים מעזה ובהם חיילים דורכים על קוראן ומגדפים את הקוראן וזה הכעיס אותו מאוד (ס' 44-45). בהמשך ובאותו עניין, שינה דבריו לעיל וטען כי אינו זוכר שייחל למותם של חיילי צה"ל, אם כי הוסיף כי אם אמר את הדברים הרי זאת נוכח שהיה בסערת רגשות בשל הסרטונים המתעדים את ההתרחשויות מעזה.

הנאשם סיפר על חברו **אחמד קאסם (אחמד קאסם הודה בחקירתו בשב"כ (ת/4) שהוגשה בהסכמה כי הוא תומך ומחובר לדאע"ש) עמו היו לו שיחות על דאע"ש.**

באשר לתכנים העוסקים בחומרי נפץ וחבלה שנמצאו בטלפון הנייד שלו, בזכ"ד חקירה (ת/17, סעיף 55) נרשם:

הנדון מודה כי במסגרת גלישותיו באתרי דאע"ש הוא הוריד קבצים רבים הקשורים לאמצעי לחימה; הנדון מוסר כי הוריד קבצים בתחומים שונים: הכנת חומרי נפץ; שיטות ללחימת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

גרילה; הכנת רעלים; הנדון טוען כי את רוב החומר הוא לא קרא ולא למד, היו מספר דפים מועטים שהוא קרא; לטענת הנדון הוא לא עשה שום צעד בפועל כדי להכין חומרי נפץ או חומרי חבלה; הנדון טוען כי לא אסף חומרי גלם, לא הכין חומרים ולא תכנן לייצר חומרי נפץ או חומרי חבלה או אמצעי לחימה.

סיכום ביניים

25. לצד זאת שעדות החוקרת איה לא נסתרה בשום הקשר, הודאת הנאשם מקבלת ביטוי ומתיישבת עם הקשר הדברים המפורטים היטב בגוף כל זכ"ד חקירה שערכה איה ואלה עוברים כחוט השני בין כלל חקירותיו של הנאשם אצל שב"כ. הזכ"דים מלמדים כי המונח 'בִּינָה' ומשמעותו מוכרים היטב לנאשם אשר על בקיאותו הרבה בנבכי ארגון דאע"ש אין מי שיחלוק. הנאשם פירט בהרחבה ולא רק בפני החוקרת איה, בנסיבות האישיות והחברתיות שהיו ברקע החלטתו לבצע ביעה לדאע"ש וכיצד לאחר ביצועה "ראה עצמו שייך למדינה האסלאמית" (כפי שאמר לחוקרת איה בעצמו, (ת/14, ס' 9.7).

כטענת התביעה, ניכר שדברי הנאשם לחוקרת איה נאמרו באותנטיות בשתי חקירות שבוצעו בשעות סבירות וביניהם לילה שלם שהנאשם לא נחקר. אמירות הנאשם עולות בקנה אחד עם דבריו לחוקר רגב (ת/9, ס' 20) כי הוא תומך דאע"ש, ולדברים שמסר בחקירות על ידי החוקרים רגב מרקו ושאל ולפיהם, בין היתר, כי הוא עושה שימוש בשפתם של פעילי דאע"ש (ת/12, ת/15), לרבות תיאורו את מצבו הנפשי והחברתי בתקופה שקדמה לביצוע הביעה, והודאתו כי הוריד למכשירו האישי מדריכים להכנת חומרי נפץ, פצצות ורעלנים, שחוברו ע"י ארגון דאע"ש.

הודאות הנאשם בחקירה במשטרה

חקירות הנאשם במשטרה סומנו: ת/3, ת/5-ת/8.

26. בעודו מנוע מפגש עם עו"ד נערכה חקירתו הראשונה של הנאשם במשטרה, ביום 21.7.24 על ידי השוטר חיים אלשאמי (ת/6) אשר שימש כראש צוות החקירה, ולמען השלמת התמונה יצוין כי השוטר חיים חקר את הנאשם בשלושה מועדים שונים (21.7.24, 23.7.24 ו-2.8.24) ובאמצעותו הוגשו הודעות הנאשם (ת/6, ת/7, ת/8 בהתאמה).

בחקירתו הראשונה כאמור, הודה הנאשם בפני השוטר חיים כי גלש באתר החדשות "רעוד" של דאע"ש, והראה כיצד הגיע לאתר זה. הנאשם סיפר בחקירתו כי צפה בחדשות, ובסרטונים שדאע"ש מפיץ ובתוך כך הסביר מדובר בסרטוני מלחמה, יריות במהלך קרב, הפצצות ועריפת ראשים. לדבריו, כמעט כל שבוע נהג לקרוא את עיתון דאע"ש ופרט אודות התכנים אותם קרא והוסיף כי תדירות צפייתו הייתה עצימה וממושכת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

לשאלת החוקר: **"אתה ממתי תומך דאע"ש?"**, השיב הנאשם: **"אולי מתחילת ראיית הסרטונים או תקופה אחריה"**.

משהתבקש לפרט ולהסביר ממתי הוא תומך בדאע"ש, השיב: **"לדעתי מתחילת הדרך..."**
2014 (ת/6 עמ' 6). בהמשך חקירתו, מסר פרטים אודות דאע"ש, לרבות בנוגע לשבועת אמונים למנהיג הארגון וכן פרטים ומידע אודות הח'ליף עדכני של הארגון (עמ' 7).

חקירתו השנייה ע"י השוטר עבוד ביום 22.7.24 (ת/3), הוגשה בהסכמה, ללא חקירת השוטר. תחת העובדה שהנאשם שלל כל אפשרות כי מאן דהוא עשה שימוש במכשיר הנייד שלו **"זה הטלפון שלי ואף אחד לא נכנס"** והוסיף כי המכשיר נעול באמצעות קוד סודי (ש' 65) – הודה כי הוריד מהמרשתת: **"אולי שני קבצים אחד קשור לפצצות, ושני קשור למלחמת גרילה"** (ש' 39), כשלדבריו, קרא **"אולי דף ראשון"** (ש' 43), ובהמשך הוסיף: **"קראתי דף ראשון דף שני ראיתי שזה משעמם ולא קראתי"** (ש' 45).

הנאשם הודה כי הוריד את הספר **"הכנת פצצות"** (ש' 167) ואשר לתיקיה של "ספרי חומר נפץ 1" או **"הכנת רעלים"** שנמצאו במכשיר הנייד שלו, מסר: **"יכול להיות שהורדתי"** (ש' 77 ואילך). השוטר עבוד הטיח בנאשם את התיקיות שנמצאו במכשיריו, והאחרון בתגובה השיב: **"לא זכור לי"**. ושהתבקש להסביר מדוע תיקיות אלה נמצאות במכשירו הנייד, השיב: **"אני באמת לא זוכר למה הורדתי את זה"** (ש' 113). בהמשך, ובניגוד לתשובתו כי אינו זוכר מדוע הוריד את התיקיות למכשיריו, לשאלה מדוע הוא מגלה עניין בפצצות וחומרי נפץ, השיב הנאשם: **"אולי מתוך סקרנות לדעת איך הדברים עובדים"** (ש' 127);

לשאלת החוקר האם הוא אוהב לראות שדאע"ש משתמשים בחומרי נפץ והפצצות, השיב: **"לא רק, אני אוהב לראות את זה בכללי, ואני מעניין אותי כל סרטון שיש בו הפצצות וחומרי נפץ", וכן "אני אוהב לראות בכללי פצצה"** (ש' 135).

הנאשם אישר כי הסרטונים והתמונות של דאע"ש שהוצגו בפניו במהלך החקירה, הם אלה שהוא הוריד מאתר "רעוד" (ש' 153 ואילך), כמו גם אישר את השיחות עם חברו אחמד פלאוגי (ש' 20); אישר את השיחות עם תאמר אסמאעיל (ש' 210), וחזר ואישר כי הוריד קבצים ומידע רב של דאע"ש (ש' 211 ואילך).

שתי החקירות מתאריכים 28.7.24 ו- 2.8.24 (ת/5 ו ת/8 בהתאמה) (ת/29), נערכו לאחר שהוסרה מניעת המפגש שלו עם עו"ד.

חקירה מיום 28.7.24, על ידי ע"י השוטרת, רס"ר וופיקה אמון (ת/5), הוגשה כאמור במסגרת עדותה בבית המשפט ביום 19.2.25. בחקירה זו הכחיש הנאשם כי ביצע ביעה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

עדות השוטרת וופיקה

27. השוטרת וופיקה אמון העידה כי מהלך חקירתו של הנאשם היה תקין: "... לא היה משהו חריג... ואם היה משהו חריג הייתי מציינת..." (עמ' 19, ש' 14-15), "הנחקר ישב מולי, אני תשאלתי אותו והוא ענה לי, לפני שתשאלתי אותו והוא ענה לי אני הזהרתי אותו על פי דין, ושאלתי אותו גם אם הוא קיבל יעוץ מעורך הדין שלו והוא אישר לי את זה. החקירה התנהלה בשפה העברית" (עמ' 17, ש' 4). עוד מסרה כי כל מה שנרשם בהודעת הנאשם הם דברי הנאשם עצמו (עמ' 17, ש' 15, ש' 21 וש' 30-33, ועמ' 18, ש' 3). בחקירתה הנגדית שללה וופיקה מכל וכל כי רשמה דברים שלא נאמרו על ידי הנאשם (עמ' 18, ש' 29) ובהקשר זה ציינה שהנאשם חתם על חקירתו בכתב ידו, ולא היה עושה כן אם הדברים הכתובים לא נאמרו מפיו (שם, ש' 4-1). השוטרת שללה ודחתה טענת הנאשם כי במסגרת חקירתו ע"י השוטר חיים, (ת/8, ש' 34) החקירה התנהלה באופן אגרסיבי וכללה קללות ותנועות ידיים (עמ' 19, ש' 8-10).

ניתן להתרשם ובקלות כי עדותה של השוטרת וופיקה הייתה אותנטית. לא נמצא פגם ולא סתירות בעדותה. כטענת התביעה, רישומה את הכחשת הנאשם כי ביצע ביעה בכלל וכי הכחיש במהלך חקירתו על ידה כי ביצע ביעה, מעצמה מלמדת כי רשמה את אשר אמר בחקירתו. אחרת, הייתה רושמת כי הודה בפניה בביצוע ביעה ועוד מוסיפה פרטים כאלה ואחרים שיהיה בהם להשחרתו והפללתו.

עדות השוטר חיים

28. חקירתו האחרונה של הנאשם במשטרה נערכה ביום 02.08.24, על ידי השוטר חיים (ת/8) אשר בחקירתו הראשית מסר כי חקירות הנאשם במשטרה התנהלו ללא כל חריג, וכי כל שאמר נרשם באופן שבו נמסר, לרבות הכחשה או תלונה, כאשר בסיום כל חקירה נאות הנאשם וחתם על הודעתו (עמ' 42, ש' 48-50). השוטר העיד כי הנאשם הודה מיוזמתו שהוריד "ספר או שניים" בנושאי חומרי נפץ מאתר "רעוד" (ש' 32), וכי הסביר כי עשה כן מתוך סקרנות אם כי קרא אולי את הדף הראשון ומאחר ולא עניין אותו לא המשיך לקרוא. השוטר העיד כי הנאשם טען בפניו כי אינו יודע מהיכן הגיעו למכשיר הנייד קבצים שנושאים הכנת רעלים, על אף שהוכח בדבר היקפם הרחב.

השוטר העיד שהנאשם הודה בפניו כי ביצע 'בִּיָּעָה' לדאע"ש, אמר את נוסח השבועה ואף ציין בפניו את שמו של מנהיג דאע"ש באותה העת, והכל מרצונו הטוב והחופשי (עמ' 47-48). עוד בעדותו מסר כי הנאשם סיפר בחקירותיו ש 'בִּיָּעָה' נעשית לח'ליף ולא לארגון עצמו, ולבקשתו, הסביר לו הנאשם שמקור ידיעותיו הוא מתכני דאע"ש בהם נהג לצפות באמצעות אתר " רעוד" ואף הדגים בפניו (עמ' 47, ש' 13-5).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

השוטר העיד כי הנאשם מסר כי הצפייה האינטנסיבית בתכני דאע"ש, היא בין יתר הגורמים אשר הובילו אותו לבצע 'פְּיָעָה' לדאע"ש (עמ' 49, ש' 15-34). לדברי השוטר, מניסיונו בחקירות רבות של הצטרפות לדאע"ש, הוא למד כי: "אין צורך בהגעה פיזית לארגון לצורך ביצוע 'פְּיָעָה', זאת בשל הקושי להגעה "והרשמה" פיזית לארגון דאע"ש" (עמ' 46, ש' 16-20).

השוטר דחה טענות ההגנה לפיה הסרטונים נשתלו במכשירו הנייד של הנאשם על ידי זרועות הביטחון וכי מקורם אינו ידוע לנאשם. השוטר העיד כי מדובר בתכנים שנמצאו במכשירו הנייד של הנאשם אשר מסר והדגים בעצמו כיצד נכנס לאתרים הרלוונטיים עוד קודם שהוצגו בפניו התכנים בפניו (עמ' 47, ש' 23-29; עמ' 51, ש' 26-28; עמ' 50, ש' 14-22).

בחקירתו הנגדית, דחה מכל וכל טענות ההגנה כי ניסה להפחיד את הנאשם כשהחשיד אותו בשורה ארוכה של עבירות ומעשים; דחה טענות כי חקר את הנאשם בעת שלא חש בטוב. לדבריו, הנאשם קיבל טיפול רפואי משב"ס וכי לא התרשם בעת חקירתו כי הנאשם במצב שאינו מאפשר חקירתו (עמ' 59-60).

מעבר לעובדה שעדותו של השוטר חיים לא נסתרה בשום שלב ובשום הקשר, ומעבר לעובדה שהטענה כי ניסה להלך אימים על הנאשם במהלך חקירתו, עלתה לראשונה רק במהלך עדותו של השוטר, הרי וכטענת התביעה, יש לתהות על שההגנה בחרה להטיח טענה זו כשקודם לכן, במהלך עדותו הראשית של השוטר חיים, תוך שהלין והתנגד לחקירתו הראשית של השוטר על ידי התובעת, טען ב"כ הנאשם, עו"ד פלדמן: "אין טענות נגד ההודאות, בשביל מה...? **הכל תקין** (עמ' 42, ש' 10-15). **בהמשך, הוסיף: "יש לנו הודאות מפורטות שלא התנגדנו להם..."** (עמ' 47, ש' 32-33).

סיכום

29. עדות החוקרת איה ועדותם של חוקרי המשטרה בבית המשפט הייתה ברורה, אותנטית ולא נסתרה החוקרים הותירו רושם מהימן המקבל משנה תוקף בהישנות דברי הנאשם בחקירותיו השונות, היקף הדברים, תכנם והקשרם, המעידים כי נאמרו מפיו ועל פי ידיעתו האישית, המתאימים למעשיו המפורטים בכתב האישום ולמארג הראייתי הפורנזי שנמצא במכשירו האישיים.

הנאשם הודה במעשיו - במהלך שתי חקירות לפני החוקרת איה (ת/13, ת/14), ובפעם השלישית, בחלוף מספר ימים הודה גם לפני השוטר חיים (ת/8). כטענת התביעה, האפשרות כי החוקרים המציאו את הפרטים העולים בהודעות הנאשם במשטרה ובשב"כ אינה הגיונית

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

ואינה מתקבלת על הדעת, זאת במיוחד כשמדובר בחוקרים שונים, וותיקים ומנוסים, אשר הותירו רושם כללי טוב ומהימן.

זאת ועוד, בטענות הנאשם על התנהלותם של השוטרים חיים וזו של וופיקה (בפניה הכחיש ולא הודה כי ביצע ביעה) שהועלו לראשונה במהלך עדות השניים בבית המשפט (הרמת קול; תנועות ידיים וכדומה) - אין ללמד על התנהלות לא תקינה או חריגה ואין בה העלות או להוריד, וודאי לא כשמדובר בטענות כבושות ומעורפלות אשר לא בכדי ננטשו כלא היו בסיכומי ההגנה על פה ובכתב.

ראיות מחזקות בהודאת הנאשם

30. הודאות הנאשם נתמכות גם בראיות חיצוניות אובייקטיביות, בכללן נתונים רבים שהופקו ממכשירים אישיים של הנאשם: טלפון נייד, מחשב נייד וטאבלט. כלל הראיות בהן יפורט, הוגשו בהסכמת ההגנה וסומנו בתיק המוצגים - ת/21, ת/22, ת/23, ת/22.

מפריקת שני הטלפונים הניידים של הנאשם (ת/21, ת/22, ת/22) נמצאו תכני דאע"ש רבים ומגוונים ובניהם:

אפליקציית "TOR" המותקנת בטלפון הנייד של הנאשם (ת/21, ע' 1, סעיף ממצאים);

רשתות חברתיות: טיקטוק, אנסטגרם, מסנג'ר, טלגרם, ובהתאמה לדברי הנאשם בחקירותיו (ת/13, ת/14) כי צפה בתכנים באמצעות טיקטוק, אנסטגרם ואפליקציית "TOR"

תחת קטגוריה אותה כינה הנאשם "קבצים שנת 2024" נמצאו תיקיות המכילות עשרות קבצי PDF של גיליונות בטאון "אלנבא" של המדא"ס, כאשר חלק מהתכנים כוללים הוצאות להורג, זאת בהתאמה לאישור הנאשם במהלך עדותו להימצא קבצים אלו במכשיר הנייד שלו (עמ' 165, ש' 32). על פי חוות הדעת, עיתון "אלנבא" הינו השבועון הרשמי של ארגון המדינה האסלאמית היוצא לאור ע"י לשכת ההסברה המרכזית של הארגון. מידע זה תואם לדברי הנאשם לפיהם נהג לצרוך עלוני מידע המסכמים את פעילות דאע"ש, לקרוא תכנים של הארגון, שבין היתר, כללו סרטונים של עריפת ראשים והרג.

תחת קובץ מוגן בסיסמא, בתיקיה תחת הקטגוריה "קבצים שנת 2024", אותר קובץ "קורס ברעלים ובגזים עממים ורעלים" הכולל 27 עמודים של רעלים והשימוש בהם (ת/21, עמ' 2). הקובץ נערך מטעם המרכז האסלאמי להסברה ע"י האח אבו ח'דיפה אלשאמי.

עוד תחת הקטגוריה של קבצים שנת 2024, אותרה תיקייה בשם "הכנת רעלים" שבין היתר, כללה כ 12 קבצים שונים תחת הכותר - הכנת רעלים כדלקמן:

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

- "קורס רעלים"; "הכנת רעל ריצין"; "רעל הברש המקולקל";
- "רעיון קל להכנת גז רעיל"; "איך תלחם לבדך"; "רעל הכלורופורם";
- "אנציקלופדיית הרעלים 1-3"; "הטרור הביולוגי"; שימוש בגז הכלור";
- "גז חרדל"; "גז פוסגן";
- "שימוש ברעל בפעולת יחיד"; "רעל ציאניד"; "סם הניקוטין".

בטלפון הנייד של הנאשם (ת/21, עמ' 51-9, ו - ת/21א, עמ' 3-2) **אותרו עשרות קבצים העוסקים בהכנת חומרי נפץ, ובהם קובץ בשם "סודות המטענים" הכולל:**

- 25 עמודים העוסקים בפרטים טכניים סביב ייצור מטענים; קובץ קורס ביצור מטענים **נצמדים** הכולל 43 עמודים של הסברים מפורטים לייצור מטענים נצמדים, כאשר בצילומים מופיע דגל המדינה האסלאמית; קובץ בן 50 עמודים המפרט כיצד לייצר מטענים;
- קובץ הנקרא **"המטענים – המורעלים, הרעים והמכאיבים ביותר"** הכולל 24 עמודים אודות הכנת חומרי נפץ;
- קובץ בשם **מדעי חומרי הנפץ** הכולל 40 עמודים הסברים כיצד להכין מטענים;
- קובץ העוסק ב**"טקטיקת פיגועי התופת"** מטעם **"החזית האסלאמית העולמית לג'האד נגד היהודים והצלבנים"** כשדגל המדא"ס לצדה.

אותרו סרטונים מעולם התוכן המדא"ס (ת/21), קובץ 3MP מתאריך 28.3.24, ופירוט תכניו, וכן עשרות תכנים שהורדו מאתר רעוד (עמ' 4);

אותרו קבצים שהורדו באופן יזום וביניהם תמונות מפיגועי מדא"ס הלקוחים מתוך גיליון "אלנבא", הכוללים הוצאות להורג מטווח קצר, גופות מרוטשות, פעילי דאע"ש על דגלי מדא"ס, הפצצות ועוד (עמ' 10-17).

במכשיר הנייד של הנאשם אותרו מספר תיקיות מעולם התוכן המדא"ס, **שכותרתן "ניצחון מאללה וכיבוש בקרוב"**; **"מתקפה על בסיסים של "אלשחד" רפאצ'י"** ת/21א.

אותרו מספר תכנים שהורדו מאתר "אלרעוד" בניהם, בין היתר: סרטון דרשה של "אבו בכר אלבגדדי" וסרטון בשם **"והרגו את המשתפים (הכופרים) במחוז חראסאן"**.

אותרו עשרות סרטונים ושירים ג'יהדים ומספר רב של שירים (אנשיד) וסרטונים של המדינה האסלאמית.

במכשיר נייד נוסף (ת/22) אותרו עשרות תכני מדיה אסלאמית וג'יהאד עולמי; גיליון "אלנבא" ומעין קובץ **"גילוי דעת"** סלפי-ג'יהאדי, ונמצאו 5 קבצים מעולם התוכן המדאסי.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

בכונן הנייד (ת/23) נמצאו, בין היתר :

- תיקייה ובה תכני מדא"ס וביניהם "קורות חייו של הנביא מוחמד";
- תיקייה המכילה 64 סרטוני תעמולה רשמיים של המדא"ס לרבות עריפת ראשים;
- תיקייה המכילה 99 קבצים של שירי ג'יהאד;
- תיקייה המכילה 119 תמונות ג'יהאדיות, רובן קשורות למדא"ס;
- תיקייה המכילה פרסומים מטעם המדא"ס וחלקן נועדו לייצור חומרי נפץ;
- תיקייה TEITTER- המכילה 43 תמונות רובן המכריע של תכני מדא"ס כולל עריפת ראשים;

בטאבלט (ת/24) נמצאו, בין היתר :

- תיקייה המכילה 119 תמונות ג'יהאדיות שרובן המכריע קשור למדינה האסלאמית;
- תיקיית ספרים המכילה 13 קבצים הנוגעים להכנת חומרי נפץ, ותיקייה המכילה תמונות של הוצאה להורג.
- בהיסטוריית הגלישה נמצא חיפוש אחר ערך ויקיפדיה "חגורת נפץ";

בנוסף לאמור, **אותרו צ'אטים שביצע הנאשם באפליקציות ובהם בוצעו שליפות למול מספר מילוני מדא"ס, הכוללים וריאציות שונות של מתן 'בִּינָה' (ת/21, עמ' 17), המבססים את מקור ידיעתו של הנאשם את נוסחה של הביעה ואופן ביצועה כפי שיספר מאוחר יותר בחקירותיו אצל שב"כ ובמיוחד אצל החוקר חיים.**

היקף ותוכן הממצאים האמורים מעגנים היטב את הודאות הנאשם בכל הנוגע לצריכה אובססיבית וחריגה במיוחד של תכני דאע"ש; שימוש באפליקציה מוצפנת ונעילת גישה לספריות ותיקיות המכילות מדרכים אופרטיביים להרג והמתה באמצעים שונים; גלישה בדפדפן ייעודי לצפייה בסרטונים של דאע"ש ובמגוון תכנים הכולל מעקב מוקפד אחר מגוון תכנים הכוללים אלימות אכזרית לרבות עריפת ראשים.

הקשר והשיח בין הנאשם לחבריו תומכי דאע"ש אודות דאע"ש

31. מדוח פריקת הטלפון הנייד של הנאשם נמצאו שיחות רבות של הנאשם עם חבריו: **בלאל שחברי (ת/21, עמ' 22); אחמד אלפלוגי ותאמר אסמעיל (ת/20).**

הממצאים מעלים כי הנאשם הרבה לשוחח עם חברו תאמר איסמעיל על דאע"ש, על פוסטים שמפרסם הארגון ועל הח'ליפה. מהתכתבויות וואטסאפ בין השניים נמצאו תכנים (ת/21, עמ')

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

17-20), המעידים במובהק על **בקיאותו בנכבי הארגון ועל שימוש השוטף ובמונחי מדא"ס** כפי שיספר עליהם מאוחר יותר בחקירותיו בשב"כ (ת/12, ת/15).

בהתכתבות ביום 7.1.24, שוחחו השניים על דאע"ש ואודות מה שכינה הנאשם "ארכיון מפחיד", אותו סרב להעביר ואף לשוחח באמצעות הוואטסאפ: **"רק כשאני אפגוש אותך, עדיף לא פה"** (ת/21, עמ' 19, ס' 16). בהקשר זה, ולאחר ההתכתבות בעניין הארכיון לעיל, נמצאו שיחות קוליות נוספות שהועברו בין הנאשם לתאמר באמצעות הוואטסאפ, שיחות מיום 11.1.24 שאחת מהן ארכה כ-48 דקות (ת/21, עמ' 23, ס' 5.1.1.2).

החבר בלאל שחברי, נחקר בשב"כ וחקירותיו הוגשו בהסכמה (ת/19 ו-ת/20). בחקירתו מסר בלאל כי נהג לשוחח עם הנאשם על דאע"ש פעם-פעמיים בחודש אם כי שיחותיהם בהקשר זה היו "בצחוק" (ש' 142, ת/19).

מההתכתבויות עולה גם קיומו של קשר קרוב של הנאשם עם **אחמד אלפאלוגי** (ת/21, עמ' 20-22). בין שיחות בענייני אקטואליה וחולין שקיימו השניים נמצאו כאלה עניינן בתחושות הנאשם לאחר ה-7 באוקטובר 2023, לרבות השמחה לאיד, שיחות שתוכנן מתיישב ומאמת דברי הנאשם בחקירותיו (ת/13, ת/14, ת/6 (עמ' 8)) ולפיהם, לאחר ה-7 באוקטובר הוקצנו דעותיו ותפישותיו האידיאולוגיות.

די במדגם מהשיחות כמפורט לעיל, לאמת את דברי הנאשם אודות חבריו מחו"ל, אודות קיומן של שיחות סביב דאע"ש, ולרבות כי הקצין בדעותיו והעצים צריכתו תכני דאע"ש לאחר ה-7 באוקטובר, כשלאחר מכן החל לתור אחר נוסחה של ה"ביעה", שבועת אימונים למנהיג דאע"ש.

32. כנטען ומפורט בסיכומי התביעה, הודאות הנאשם מקיימות את המבחן הפנימי והחיצוני הצריכים לבחינת משקלן. בכל הנוגע למבחן הפנימי המתמקד במהימנות ההודאה וסימני האמת העולים ממנה: נמצא כי הודאות הנאשם מפורטות, קוהרנטיות ובעלות היגיון פנימי עליו ידע הנאשם לספר מידעו האישית במהלך שלוש חקירות שנערכו במועדים שונים על ידי חוקרים שונים. הנאשם הודה בצריכה אובססיבית של תכני דאע"ש שנמצאו בעשרות תיקיות במכשירים השונים שהחזיק כמפורט לעיל.

הנאשם ציין בשמו של הח'ליפה העדכני של ארגון דאע"ש (אבו חפץ) (ס' 57, ת/13; ס' 9, ת/14; ש' 106, ת/6); הנאשם מסר את תכנה של שבועת הביעה (ש' 162, ת/6), הסביר מה פירוש הביעה וכיצד מבצעים ביעה ובתוך כך הפנה למקור ידיעתו על פרטים אלה (ת/6, ת/13, ת/14), ובתוך כך הסביר ותיאר ברקע והנסיבות שהעצימו את צריכתו בתכני דאע"ש, הקצינו את דעותיו והובילו לביצוע 'פְּעָה'. זאת לצד **שבצ'אטים שביצע באפליקציות**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

שונות נעשו שליפות למול מספר מילוני מדא"ס הכוללים וריאציות שונות של מתן 'פיקה' (ת/21, עמ' 17) המבססים את התעניינותו ומקור ידיעותיו בקשר עם ה'פיקה'.

לעניין משקלם של זכ"ד חקירות הנאשם בשב"כ, קבעה הפסיקה :

"משקלם הראייתי של זכ"דים כתמיכה לעדות על פה של החוקר שרשםם ייקבע בכל מקרה לגופו בהתאם למהימנות העד בעיני הערכאה הדיונית ותוך התחשבות בנסיבות רישום הזכ"ד, במידת הפירוט שבה נכתב ובקרבת הזמן שבין מסירת האמירה המתוארת בזכ"ד לבין מועד כתיבתו" (ע"פ 6613/99 סמירק נ' מדינת ישראל (נבו, 4.3.02)).

למעט הזכ"דים אותם ערכה החוקרת הממונה "איה" באמצעותה הוגשו ת/13 ו ת/14, בעניינו, כל יתר חקירותיו של הנאשם בשב"כ הוגשו בהסכמת ההגנה אשר ויתרה על חקירת עורכיהם. לא רק זאת, אלא שבסיכומיה נטשה ההגנה כלל טענותיה ביחס לעובדות והתשתית הראייתית המוסכמת, ובכלל זה טענות שהעלתה לראשונה כלפי החוקרת איה במהלך חקירתה הנגדית.. מעבר לאמור, ההגנה גם אישרה הודאת הנאשם כי צרך תכני דע"אש והורידם למכשיריו האישיים, לרבות כי הודה בפני חוקריו השונים כי ביצע ביעה.

הודאות הנאשם מקיימות גם את המבחן החיצוני הדורש תוספת ראייתית מאמתת להודאה של "דבר מה נוסף". בין שני המבחנים הללו מתקיים כידוע יחס של "מקבילית כוחות", דהיינו - ככל שמהימנות ההודאה על פי המבחן הפנימי גבוהה יותר, כך ניתן להסתפק בתוספת ראייתית בעלת משקל פחות ולהיפך (ע"פ 4995/23 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 29.7.24) וע"פ 8589/13 רמילאת נ' מדינת ישראל (נבו, 27.1.15)). בעניין הנאשם, מהימנות הודאותיו על פי המבחן הפנימי הינה גבוהה, ולצדה ראיות רבות המאמתות באופן מובהק את תוכן, תומכות ומחזקות בדברים שמסר לחוקריו, כמפורט בהרחבה לעיל.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף דרך הילוכו המניפולטיבי של הנאשם בין גרסאות וטענות סותרות במהלך עדותו בבית המשפט עד להודאתו בביצוע ביעה בפני בית המשפט.

עדות הנאשם

33. עדות הנאשם בביהמ"ש הותירה רושם רע ובלתי מהימן, בלשון המעטה. הנאשם זגוג בין גרסאות וטענות סותרות במהלך שתי ישיבות בהן נשמעה עדותו.

גרסתו לא הייתה עקבית והשתנתה הן ביחס לתשובתו לכתב האישום, והן ביחס לדברים שמסר בין עדותו בישיבה הראשונה (29.5.25) לעדותו בישיבה השנייה (7.9.25) ובכל עדות בפני עצמה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

כטענת המאשימה, לאורך עדותו בבית המשפט הרבה הנאשם להשיב בשאלות, ולא בכדי נדרש בית המשפט להעיר לו בעניין זה ולא אחת (עמ' 130, ש' 18; עמ' 136, ש' 28; עמ' 137, ש' 12; עמ' 146, ש' 31; עמ' 191, ש' 26).

הנאשם הרבה להיתמם, להתחמק ולהתחכם בתשובותיו: "לא יודע", "לא זוכר", "אולי", "פחות או יותר" (עמ' 137, ש' 12), וכשהשיב ישירות היו תשובותיו מעורפלות תוך שהוא מתפתל בין הסברים מופרכים וגרסאות סותרות למעשים מאומתים בראיות אובייקטיביות עליהם גם העיד ואותם תיאר בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה.

34. להלן נביא מעקרי עדותו הפתלתלה בסוגיות הרלוונטיות לשאלות שבמחלוקת:

אשר לצריכת תכני דאע"ש, הרי שבניגוד מוחלט לתשובתו לכתב האישום, בעדותו בביהמ"ש ביום 29.5.25 הודה הנאשם שצרך תכני דאע"ש באופן אובססיבי ומתמשך (עמ' 102, 157-158, 181, 183); הודה כי צפה בסרטונים המתעדים עריפת ראשים; פיצוצים וירי בבני אדם חיים (שם, עמ' 158, 181); הודה כי הוריד קבצי הדרכה להכנת חומרי נפץ ומטענים לטלפון הנייד שלו, והודה כי הוריד עשרות קבצי גיליונות מעיתון דאע"ש משנת 2024 (שם, עמ' 165);

לאחר שהתחמק מתשובות ישירות לשאלה מדוע התמקד דווקא בתכני דאע"ש ובאופן ככל כך אינטנסיבי ושוטף, השיב הנאשם **כי עשה זאת מסקרנות** (עמ' 161, 7.9.25).

אשר לקו בצי הדרכה להכנת חומרי נפץ, הודה כי הוריד למכשיר הנייד שלו "ספר אחד או שניים", אם כי טען כי אינו זוכר מה היה בהם (עמ' 165-180, 29.5.25). בהמשך, אמר כי יכול שראה כותרות אבל לא קרא את התכנים.

לדבריו, **הוריד את הקבצים מתוך סקרנות**, ומשנשאל מה כל כך מסקרן בתכני דאע"ש, חזר בו ואמר כי זה לא מעניין, ולא הייתה לו שום מטרה ועניין, כשסמוך לאחר מכן, טען כי אולי כותרת הייתה מעניינת אם כי לאחר קריאה של מספר שורות, משעמם (עמ' 179).

הנאשם הכחיש כי קרא את החומרים העוסקים בפצצות ונמצאו בטלפון הנייד שלו, ובאשר לקובצי רעלנים וגזים רעילים, לא שלל כי הוריד אותם, אם כי תשובותיו בהקשר זה היו עמומות ומתחמקות: "לא מכיר", "יכול להיות שזה היה בנייד", "לא פתחתי", "לא זכור לי בכלל".

בנוגע לקובצי הרעלים, הגם שאלה הוגשו בהסכמת ההגנה במסגרת תיק מוצגים שהתקבלו מהמכשירים של הנאשם (נייד, מחשב וטאבלט), הנאשם בעדותו בביהמ"ש מסר תשובות מעורפלות וסותרות בהקשר זה: "לא מכיר", "לא פתחתי", "יכול להיות שהורדתי בטעות,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

יכול להיות שזה מתוך קבצים שהורדתי היה שם גם ולא שמת לי לב... " (עמ' 166-167, 29.5.25), ו"לא יודע מה זה עושה אצלי בטלפון בכללי" (עמ' 169, 175, 29.5.25).

בנוסף, למרות שאישר כי רק הוא עושה שימוש במכשיר הנייד שלו, לא ידע הנאשם להסביר מדוע קבצי הרעלנים וגזים נמצאים במכשירו הנייד, וכשהם מוגנים בסיסמא (עמ' 166, 159, 175, 29.5.25): **"יכול להיות שהורדתי בטעות, יכול להיות שזה מתוך קבצים אחרים שהורדתי שם גם ולא שמת לי לב, יכול להיות שהשם של זה היה משהו אחר הכנת משהו ואז התברר שזה... ש... אני.... הסבר אני רק אני..."** (פרוטוקול 29.05.25, עמ' 167).

הנאשם לא הסביר מדוע הוריד כל כך הרבה קבצי הדרכה להכנת חומרי נפץ מטענים ורעלנים, שאין לו כל נגיעה מקצועית בהם, כאשר חלק גדול מהם מוגן בסיסמא, וכאשר לטענתו לא קרא בהם וטענתו לסקרנות זגזגה בין קריאת כותרת לעמוד ראשון אחד בלבד אם בכלל.

הנאשם התפתל בתשובותיו לאורך כל חקירתו ובפרט בקשר עם הורדתם והחזקתם של קבצי הדרכה להכנת חומרי נפץ ורעלנים. תשובות הנאשם סותרות במובהק את מעשיו המוכחים בראיות אובייקטיביות בדמות אותם עשרות אם לא מאות התכנים והקבצים שנמצאו במכשיר הנייד שלו, במחשב והאייפוד, כפי שפורט לעיל בהרחבה.

הנאשם אשר לא ידע להסביר את סקרנותו המאוד קיצונית בתכני דעאש ובמיוחד כשעיסוקו לרפא ולחמול.

35. סקרנות היא בדרך כלל רחבה, שטחית וחולפת. אדם סקרן קורא קצת מפה וקצת משם. טענת הנאשם כי צרך תכני דאע"ש מתוך סקרנות היא בלתי סבירה ואינה יכולה להתיישב עם צריכה אובססיבית של אידיאולוגיה מאדא"סית כפי שנצרכה. גם בלתי סביר כי סקרנות זו תתיישב עם 10 שנות צריכה אובססיבית לצד אגירה קיצונית אותה ארגן הנאשם בתיקיות סדורות על פי נושאים שהקים במכשיריו האישיים ובהינתן שקבצי הדרכה בנושאי חומרי נפץ ורעלנים נשמרו תחת קוד סודי.

צפייה עצימה ואובססיבית בסרטונים המתעדים טקסי הוצאה להורג של בני אדם על ידי פעילי דאע"ש, בין אם בעריפת ראשים ובין אם בירי ומעשי אלימות זוועתיים אחרים, שנשמרו במכשירים האישיים של הנאשם, אינה נובעת "מסקרנות".

צריכה שיטתית של תכני דאע"ש המצטרפת לצריכה ואחסון שיטתי של מדריכים אופרטיביים לאורך שנים – אינה "סקרנות".

צריכה עקבית ושיטתית של **מדריכים אופרטיביים** (חבלה, רעלים, לוחמת גרילה) לאורך שנים היא תהליך של **למידה ומיומנות** – ולא סקרנות.

המדובר בצבירת ידע אופרטיבי להכשרה עצמית לבניית יכולת מבצעית. אדם שקורא ספרי רפואה במשך שנים, לומד איך לנתח ובהמשך רוכש ציוד כירורגי - אינו סקרן לגבי רפואה,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

אלא מכשיר את עצמו להיות רופא (גם אם ללא רישיון). בטרור, זו יכולה להיחשב להכשרה מבצעית.

סקרנות לגבי נושא קיצוני ככל שיהיה, נוטה להסתפק בידע כללי או לדעוך במשך הזמן. צריכה שנמשכת משך שנים רבות במגוון רחב של נושאים מהותיים הקשורים בדאע"ש מעידה על תהליכי הטמעה.

צריכת הנאשם אינה אירוע נקודתי או תוצאה של טעות או מעידה בלחיצה על לינק, זו בחירה אקטיבית יומיומית של הנאשם להישאר בתוך המרחב התודעתי של הארגון.

תקופה זמן של 10 שנות צריכה ואגירת תכני דאע"ש, הופכת את הזיקה של הנאשם לארגון הטרור מ"עניין חולף" לאורח חיים ארגוני, וכשהנאשם צורך מדרכי חבלה ורעלים שנערכו על ידי דאע"ש, הוא לא עושה זאת להנאתו האינטלקטואלית - הוא בונה יכולת וכשירות מבצעית שלא בכדי הוסתרה תחת קוד וסיסמא סודיים.

36. אדם סקרן, סקרן ככל שיהיה, עשוי להכיר את המונחים בהם עושה שימוש ארגון הטרור דאע"ש, אולם ספק גדול אם יאמץ ויעשה שימוש במונחים של דאע"ש, בסלנג ושפת הבית ה"דאע"שיסטית", בשיחות סגורות עם חבריו או אף בביטוי עצמי.

בעדותו בביהמ"ש הודה הנאשם כי בשיחות עם חבריו עשה שימוש בטרמינולוגיה של דאע"ש, במונחי דאע"ש וסלנג "דאע"שיסטי" אם כי זאת במסגרת שיח "צחוקים" (עמ' 105, ש' 23-27) ובהמשך בהקשר זה: "...היינו משתמשים במילים האלה על בסיס קבוע, כאילו אומרים אחד לשני בצחוק בלי שום כוונה..." (עמ' 112, ש' 31-13).

הנאשם לא השיב לשאלה, מה מצחיק ומה הצחיק בשימוש במונחים ומילות גנאי של ארגון הטרור ועד כדי שימוש באופן קבוע.

הנאשם אישר כי שוחח עם חבריו בלא ולתאמר על ארגון דאע"ש, אם כי סייג זאת רק לשתי פעמים ורק ב"צחוקים" ולעג משותף לארגון. משעומת עם דברים שמסר חברו בלא בחקירתו בשב"כ, לפיהם הנאשם ותאמר נהגו לשוחח רבות על דאע"ש ופעולותיו ועל החליפות, חזר בו הנאשם ואישר: "כן אבל לא הרבה" (עמ' 184-186).. בהמשך אישר שיחה עם חברו תאמר בה כתב כי ברשותו "ארכיון מפחיד" של דאע"ש, ומשהתבקש להסביר אודות הארכיון, השיב כי מדובר "בצחוקים" (פרו' 29.5.25, עמ' 188-190) והתחמק מלהסביר מדוע לא הסכים לשוחח עם תאמר בעניין ב וואטסאפ.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

שימוש הנאשם בטרמינולוגיה הפנים-ארגונית של דאע"ש כפי העולה משיח קבוע של הנאשם עם חבריו אודות הארגון משך שנים, מעידה על תהליך הפנמה עמוק ומלמד כי - הנאשם לא רק "מכיר" את הארגון – הוא "מדבר" את הארגון.

שבועת אימונים למנהיג הארגון

37. סקרנות גרידא, אינה מובילה להישבע אמונים לארגון טרור רצחני. השבועה היא אקט של גמירות דעת, הצובעת את כל שנות צריכתו וצפייתו בתכני דאע"ש באור פונקציונלי, ומעידה כי לא מדובר בסקרנות גרידא אלא בתהליך של הטמעה שהבשיל לקראת ביצועה שחל לאחר יום ה 7 באוקטובר 2023, ויכול אף למימושה.

בחקירתו הראשית ביום 29.5.25, טען הנאשם כי אינו יודע את נוסחה של ה'פִּיָּעָה' אלא משהו כמו "חצאי מילים" (29.5.26, עמ' 110). בהמשך הכחיש כי סיפר לחוקרת איה שדעותיו הקצינו לאחר המתקפה הרצחנית ביום 7 באוקטובר (שם, עמ' 110, 147-187), והכחיש כי מיוזמתו מסר פרטים ביחס לח'ליף העדכני של הארגון "אבו ח'פס". לדבריו, רק לאחר שהחוקרת "איה" הראתה לו את ההודעה (ת/12, עמ' 22, ס' 4.1 שיחה מיום 11.3.22). אותה הוא שלח לחברו בלאל החל השיח אודות הח'ליף. לטענתו הוא בכלל לא מכיר את שמות הח'ליפים ואמר זאת לאיה: **"ואמרתי לה אני כלל לא מכיר כאילו, לא מכיר את השמות..."** (שם, עמ' 111). זאת, בסתירה מוחלטת לעובדה כי בשיחתו עם בילאל הוא מציין את שמו של הח'ליף אבו חאפס.

הנאשם הכחיש כי מסר לחוקר "רגב" כי הוא תומך דאע"ש (עמ' 203), הגם שהזכ"ד הרלוונטי הוגש בהסכמה וללא חקירתו של רגב. בהקשר זה, לא ידע להסביר מדוע זה יעלו החוקרים איה ורגב בזכ"ד את שלא אמר במו פיו, ומדוע דווקא את שהעלו, ותירץ זאת בהשערות חסרות בסיס. כך למשל, בהתייחס לדברים שאמר ונרשמו בזכ"דים של החוקרת איה:

"אני לא יודע אם המציאה או לא המציאה, אם היא כתבה,

לא שמעה נכון, אני לא יודע..." (עמ' 150, 159)

חרף האמור, במהלך חקירתו הנגדית, ובניגוד לחקירה הראשית, ידע הנאשם להסביר אודות הביעה, משמעותה והדרך לביצועה. כך בחקירה ביום 7.9.25 לשאלה כיצד מצטרפים לדאע"ש, השיב:

"...יוצרים קשר איתם ואומרים להם אני רוצה כאילו, אני רוצה

להצטרף וזה, ובזדקים אותם כאילו, אם אתה באמת מתאים לנו, אם

אתה בסדר וזה. ובסוף אומרים משפט באיה וזהו, נגמר הסיפור"

(עמ' 134).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

הנאשם ידע גם לומר את נוסח הביעה: "... אני מכיר שאומרים אני נשמע לאמיר". בהמשך, אישר לתובעת כי אם יוצרים עם דאע"ש קשר ואומרים "אני נשבע לאמיר" אז נחשבים לפעיל דאע"ש (עמ' 134).

לאחר ניסיון או שניים להתחמק מתשובה, הסביר כי מקור ידיעותיו על איך להצטרף לדאע"ש - הוא בתכני דאע"ש וסרטונים בהם צפה, כאשר גם בשלב זה עוד ניסה ליצור רושם כי רכש ידיעותיו אלה "על הדרך" ולא מתוך עניין וכוונה תחילה:

"אני לא בוחר מה שאני, כאילו אפשר לבחור בגדול מה לראות, אבל בתוך הסרטון עצמו יש לפעמים כל כך הרבה דברים (עמ' 135-134).

בהמשך חקירתו הכחיש בתוקף כי ביצע "ביעה. משהוטחו בפניו דבריו בפני החוקרת איה, טען כי היא משקרת: "זה שקר, לא היה ולא נברא..." (עמ' 147-146). לשאלה מדוע אם כן לא הוטח בפני איה במהלך עדותה בבית המשפט כי היא משקרת, לא השיב.

הטענה לרישום כוזב של דברי הנאשם בזכ"דים של החוקרת איה, היא טענה כבושה שהועלתה לראשונה במהלך עדותו בבית המשפט כטענת התביעה, שאינה מתיישבת עם עדות הנאשם בחקירה הראשית, שם מסר כי חקירתו על ידי איה הייתה תקינה (עמ' 109, ש' 12-13). נוסף על כך, הטענה לא הוטחה בחוקרת איה בחקירתה הנגדית, ואילו הזכ"דים של חקירותיו הנוספות בשב"כ הוגשו בהסכמה מלאה ותוך שההגנה וויתרה על חקירת החוקרים.

זאת ועוד, וכטענת התביעה, מבין יתר הדוגמאות בהן יש ללמד על כי החוקרת איה רשמה את הזכ"ד בהתאם לדברי הנאשם, תיאורו בחקירה הראשית את המשבר נפשי ממנו סבל ואשר היה בין יתר הגורמים לצריכתו תכני דאע"ש (עמ' 102-101, 29.5.25): **"הייתי עוקב אחרי כל דבר, גולש, נכנס, רואה, גם האתר הזה של (לא ברור) שהכרתי, הייתי נכנס רואה וזה, ואין, אין לי מה לעשות, אין לי..."** (שם, ש' 20-19) - נמצא תואם לתיאורו בעניין זה בחקירתו בפני החוקרת איה (ת/13), ומוסיף ללמד על עומק התמכרותו לתכני דאע"ש.

הנאשם גם הכחיש את תוכן הודעותיו במשטרה וטען כי לא קרא את חקירותיו על ידי השוטרים חיים ועבוד, ומשעומת עם חתימתו בכתב יד על גבי חקירתו על ידי השוטר חיים (ת/6), התחכם בהשיבו כי חתימתו על גבי החקירה נכונה רק ביחס לעמוד הראשון של החקירה שם נמצאת אזהרתו (פרו' 29.5.25, עמ' 113, 135).

טענתו כי השוטר חיים הלחיץ אותו ובקש ממנו לחתום על חקירתו, גם היא עלתה לראשונה במהלך עדותו בבית המשפט. טענה זו לא רק שלא הוטחה בשוטר חיים במהלך עדותו בבית המשפט, אלא שעוד במהלך חקירתו הראשית, ב"כ הנאשם, עוה"ד אביגדור פלדמן, חזר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

והצהיר כי ההגנה אינה חולקת על הודאות הנאשם בפני השוטר וכי "חבל על הזמן, הכל תקין" (עמ' 176, ש' 16-34).

עוד בניגוד לגרסתו בעדות הראשית לפיה לא ביצע ביעה והוא בכלל לא יודע את נוסחה, בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם כי סיפר לשוטר חיים במהלך חקירתו, שצריכתו המוגברת את תכני דאע"ש גרמה לו לבצע ביעה וכי אף אחד לא ביקש זאת ממנו (עמ' 141, ש' 17-24).

יותר מכך, הנאשם אף הסביר לתובעת כי משמעות של הביעה הינה "שבועת אמונים למנהיג" ואישר כי מסר בחקירתו על ידי השוטר חיים את נוסח הביעה, ובהמשך, בדיון מיום 29.5.25, דקלם את נוסחה בשפה הערבית (עמ' 141, ש' 20-34), כאשר לצד דברים אלה, טען כי אין כל משמעות לביעה שביצע (עמ' 143, ש' 17-28), ולשאלות חוזרות של התובעת בהקשר זה, מסר:

ראיתי שהם אומרים שמי שהוא רוצה למסור לנו ביעה ייצור אתנו קשר ואנחנו אישרנו את זה, כי הם לא מקבלים כל אחד, כן? יש סוג של אנשים שהם מוכנים לקבל כמובן, זה מובן מאליו, הם לא מקבלים כל אחד כאילו, כל אחד שבא אומר "אני רוצה להצטרף" "יאללה בוא תצטרף" (עמ' 152, ש' 7-10, 29.5.25).

בהמשך וכשהוא מתפתל בין ניסוחיו, לשאלת בית המשפט, הודה הנאשם כי ביצע 'בִּיעָה' לארגון דאע"ש. לדבריו, לאחר שקרא את חקירותיו שינה בעדותו מהדברים שמסר לחוקריו "שיניתי את הדברים". זאת, מאחר ולשיטתו, השאלות שנשאל במהלך חקירותיו היו "צרות וקצרות" ולא ניתן לו להסביר ולהרחיב "מה המשמעות של כל דבר".

38. בשלב הנ"ל של חקירתו, חבר הנאשם לקו המרכזי של הגנתו, נטש כליל את טענותיו ביחס לעובדות כתב האישום, והתמקד בטיעון לפיו ל'בִּיעָה' שביצע אין כל משמעות ותוקף מאחר שבפועל לא יצר קשר עם קשר עם גורם כזה או אחר מטעם הארגון:

" הנאשם : אני אמרתי שהמשפט אין לו משמעות, בפועל אין לו משמעות. המשמעות שלו מתחילה כשיוצרים קשר עם דאע"ש.

בית המשפט: הבנתי. אז אתה אמרת את המשפט?

הנאשם: את המשפט הזה ספציפית?

בית המשפט : כן.

הנאשם : "שאוּלִי קראתי את זה, שאוּלִי כן, כאילו פחות או

יותר זה המשפט שאני אמרתי אותו, כן. אבל צריך

להסביר את זה באופן יותר, זה, וזה מה שאני

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

אומר, שלא ניתנה לי ההזדמנות לקרוא את החקירה, ולהסביר ב-100 אחוז למה אני מתכוון. למה אני מתכוון בדיוק, ומהי המשמעות של כל דבר. כשהייתה לי הזדמנות אחר כך כשקראתי את החקירות, אז שיניתי את הדברים, למה שאני מתכוון בדיוק וזה. כי אי אפשר, משפטים שכתובים לא יכולים לבטא באמת ב-100 אחוז, על כל אחד מה שהוא התכוון, זו הכוונה שלי, כן? והחקירות לפעמים, והשאלות היו לפעמים כל כך צרות וקצרות, ומדלגים וזה, וזה לא ממש מבטא את מה שאני, את מה שאני מנסה להגיד או לומר. (פרו' 29.5.25, עמ' 206, ש' 14-4).

הסברי הנאשם לשינוי גרסתו בכך שלא ניתנה לו הזדמנות במהלך חקירותיו לפרט במשמעות 'פְּיָעָה' אותה ביצע, אינה מתיישבת עם העובדה שהנאשם הודה בביצוע 'פְּיָעָה' בשלוש חקירות נפרדות ובפני חוקרים שונים במהלכן התבקש לפרט ולהרחיב בעניין הביעה, כפי שעולה במפורש מזכ"ד חקירתו על ידי החוקרת איה (ת/13):

"הנדון אמר כי בתקופה הזו של אחרי ה-07/10 נתן 'פְּיָעָה'.

" 57. ביקשתי מהנדון לפרט – מסר כר"מ תוך שמשיב לשאלות:

1. בתקופה של אחרי 07/10 נתן 'פְּיָעָה', ככה"נ לח'ליף "אבו ח'פס", בפני אחד מחבריו בגרמניה:
 1. הנדון מסר כי בתקופה של אחרי 07.10 נתן 'פְּיָעָה' למדא"ס.
 2. הנדון נתן את ה'פְּיָעָה' למיטב זכרונו לח'ליף "אבו ח'פס".
 3. הנדון הקריא את הנוסח בפני אחד מחבריו בגרמניה – או אחמד פלוג'ה(()) או תאמר(().
 4. הנדון לדבריו אינו זוכר את נוסח ה'פְּיָעָה', ומתי בדיוק זה היה.
 5. הנדון השיב לשאלתי ומסר כי משמעות מתן 'פְּיָעָה' הינה תמיכה ("תאייד") במדא"ס.
 6. הנדון הסביר כי על אף מתן ה'פְּיָעָה' והתמיכה, לא הייתה מבחינתו כוונה לביצוע פיגוע או פעילות אלימה אחרת.

ובהמשך:

שאלתי את הנדון מה לדעתו הכי מטריד אותנו,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

הנדון השיב כי הקבצים של החנ"מ והמטענים.
אמרתי לנדון כי הוא צודק.
שאלתי את הנדון מה קיבל מתאמר,
הנדון אמר כי לפני כחודשיים תאמר שלח לו קובץ בהקשר הזה, אך אינו
זוכר בדיוק מה היה התוכן שלו".

בדומה, מחקירתו במשטרה על ידי השוטר חיים כבר זכר את נוסח הביעה (שלא זכר, לטענתו,
במהלך חקירתו על ידי איה).

לנאשם עמדו הזדמנויות גם בפני חוקרים אחרים, להוסיף או לגרוע מדבריו בנוגע למשמעות
בכלל ובעיני עצמו של ה'פְּיָעָה' אותה ביצע למנהיג ארגון הטרור דאע"ש אשר בנכיו הוא
מתמצא היטב לאור שנים רבות של מעקב וצריכה אובססיבית של תכניו. הנאשם לא עשה
כן, ולא בכדי.

39. לעומת עדותם הקוהרנטית והאותנטית של איה משב"כ והשוטרים אשר הותירו
רושם מהימן, הנאשם הותיר כאמור רושם רע. אין לי שום אימון בנאשם אשר נע בין גרסאות
סותרות ותשובות שהיו לרוב מתחכמות ומתחמקות, בין אם בהכחשה מוחלטת של מעשיו
המפורטים בכתב האישום, ובין אם בשלב שהודה בביצועם אולם ביקש לצבוע אותם בגווני
של "צחוקים" (שימוש במונחים וסלנג דאע"שים); ב"סקרנות" גרידא ו/או לחיצה מקרית
– עד להודאתו המפורשת שביצע ביעה במעמד חקירתו הנגדית.

השינויים והמעבר החד של הנאשם בין הגרסאות הוסיפו להעמיק בהתרשמות השלילית ממנו
ומהתנהלותו המניפולטיבית שנועדה לאפשר הילוכו בין טענות וגרסאות סותרות, עד שנדמה
כי הטענה הנ"ל - לפיה בעדותו בבית המשפט שינה מדבריו בחקירה אצל שב"כ והמשטרה
לנוכח שלא נתנה לו הזדמנות להסביר ולפרט במשמעות הביעה - נועדה להצדיק את הנטישה
הגורפת של ההגנה את הכחשתו את עובדות כתב האישום וטענות שהעלה בתשובתו לכתב
האישום ועדותו בבית המשפט, שתבוא מאוחר יותר בסיכומיה על פה ובכתב.

40. מכלול הראיות, ובראשן הודאותיו של הנאשם בשב"כ ובמשטרה, לצד התשתית
הראייתית הנוספת המוסכמת, עומדים במבחנים הנדרשים ומלמדים במובהק כי הודאות
הנאשם בכלל חקירותיו, נמסרו מפיו ומרצונו החופשי.

התשתית הראייתית שאינה עוד במחלוקת - מבססת ביסודות איתנים ומוכיחה במובהק
אובססיביות קיצונית של הנאשם אחר פעילותו האידאולוגית רעיונית והטרוריסטית של
ארגון הטרור דאע"ש.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

באופן מודע מכוון ושיטתי עקב הנאשם אחר פעילות הארגון, בין היתר, באמצעות רשת אנונימית ייחודית כמו "TOR", : באופן מודע ומכוון צפה במגוון רחב של תכנים (שרים ומזמורי דאע"ש שהוריד לנייד, נאומים ודרשות של מנהיגי דאע"ש; גיליונות מידע בעריכת דאע"ש; צפה בסרטונים (בין היתר: הוצאות להורג בעריפת ראשים, יירי; גופות מרוטשות, ואלימות קיצונית קשה לצפייה);

במודע ובכוונה הוריד תכנים לתיקיות ייעודיות שפתח במכשירים האישיים שלו - תכנים וקבצי הדרכה אופרטיביים אותם שמר תחת קוד וסיסמה; הנאשם עשה שימוש קבוע בטרמינולוגיה ומונחים של דאע"ש בשיחות שקיים עם חבריו (חלקם תומכי ופעילי דאע"ש בעצמם) - הכל בהיקפים עצומים, תדירות גבוהה מאוד ולאורך שנים רבות שתחילתן משנת 2014 ועד למועד מעצרו.

על רקע האמור ומשהיטיב הנאשם התמצאות מעמיקה בנבכי ארגון הטרור דאע"ש. למד ושינן מסרטוני דאע"ש כיצד עליו לפעול על מנת להצטרך לארגון הטרור על פי ההנחיות הארגון, במועד לא ידוע, עת בשלה העת ולאחר יום ה-7 באוקטובר 2023 - ביצע הנאשם 'פְּיָעָה' (שבועת אימונים) למנהיג ארגון דאע"ש שאת נוסחה מסר בפני חוקריו במשטרה ובפני בית המשפט במעמד חקירתו הנגדית.

חוות דעת מומחה שב"ב

41. חוות דעת של מומחה שב"ב המכונה "ישי" (ת/28) נפרסת על יריעה רחבה הפורטת ומעמיקה בניתוחה, בין היתר, במאפייני פעילותו של ארגון המדינה האסלאמית (המדא"ס) בעידן המודרני.

בחלק הראשון (עמ' 10-2) המחולק לפרקים תמטיים, נמצא סקירה היסטורית על שורשי הארגון וגלגולו של מוסד ה'פְּיָעָה' (שבועת האמונים) - מהמסורת הקלאסית ועד ליישומה הדיגיטלי, וכלה בניתוח אסטרטגי של מודל ההשראה וההפעלה העצמית.

פרקי המשנה בחוות הדעת בוחנים באופן פרטני את שיטות הפעולה של הארגון אל מול זירות חוץ, תוך התמקדות מיוחדת במאפייני הממשק הייחודיים מול תומכי הארגון בישראל.

בלב לבה של חוות הדעת ניצבת הבחינה המקצועית של השינוי המבני והתודעתי שחולל המדא"ס במוסד ה'פְּיָעָה'.

חוות הדעת מבהירה כי הארגון שינה למעשה את "כללי המשחק" ההיסטוריים ומוסד ה'פְּיָעָה' עבר טרנספורמציה מאקט חוזי הדורש אינטראקציה (בין פיזית ובין אם וירטואלית), לאקט של 'פְּיָעָה עצמית'.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

חוות הדעת מדגישה כי בראיית הארגון, הצהרת האמונים של הפרט בינו לבין עצמו משכללת את הזיקה הארגונית באופן מלא, ובכך היא מייתרת לא רק את המגע הפיזי, אלא אף את הצורך בתקשורת ישירה עם נציג. בכך, הופכת הביעה העצמית לכלי האופרטיבי המכונן את מעמדו של הפרט כמי ש'נמנה עם' שורות הארגון, וזאת חרף היעדר כל מגע אנושי או דיגיטלי עם גורם חיצוני.

בחלקה השני (עמ' 10-21), נבחן באופן יסודי עניינו של הנאשם, משנתו הרעיונית אידיאולוגית, והאינדיקציות להיותו חבר בארגון דאע"ש.

בפרק נוסף הוצגה בחינת ממצאי חקירתו של הנאשם בנוגע לסוגיית השבועה שביצע; היקף צריכת תכני דאע"ש ואופי התכנים שנמצאו ברשותו; קשרים של הנאשם עם פעילי/תומכי דאע"ש ומאפייני השיח בניהם, העונים על תבחינים המשמשים לבחינה וזיהוי תומכים מובהקים ופעילים של ארגוני טרור.

בסיכום הדברים נמצא ונקבע: **"כלל ממצאים אלה יש בהם כדי ללמד על המסוכנות הגבוהה מאוד הנשקפת מהנדון, וכדי להצביע להבנתנו על עמידתו של הנדון בתבחינים הנוגעים להגדרתו כחבר פעיל בארגון המדא"ס"**.

ארגון המדינה האסלאמית (דאע"ש) והמעבר למודל השראה

42. כעולה מכתב האישום וחוות דעת מומחה שב"כ, מאז הקמתה של "המדינה האסלאמית" ביוני 2014, פעל הארגון לממש את תפיסת הח'ליפות העל-טריטוריאלית העומדת בסיס משנתו הרעיונית, ולפיה השאיפה להקים ישות אסלאמית חוצת גבולות המתפרסת ברחבי העולם ופועלת לכונן מסגרת חיים המבוססת על השריעה האסלאמית, תוך מימוש ג'האד נגד הכופרים. המדא"ס מהווה "אכסניה" לקהל נרחב של פעילים ותומכים שהמכנה המשותף שלהם הוא האמונה במשנה הרעיונית של הארגון ובתפיסותיו האסלאמיות הקיצוניות, ללא הבדל בין לאום כזה או אחר. עקרון המהווה את אחד מנקודות המשיכה של הארגון עבור ערביי ישראל החשים לא פעם "בלבול זהויות" ומחפשים מכנה משותף רעיוני רחב יותר. כדי ליישם את תפיסת החליפות העל טריטוריאלית נדרשת המדינה האיסלמית ל"הון אנושי" רחב היקף המתפרס על אזורים שונים. כך, לצד פעילי הארגון בסוריה ובעיראק (מעוזי החליפות ההיסטוריים של הארגון) הנהגת הארגון ביקשה לפתח מנגנונים נוספים שיאפשרו לו לממש את חזונו לפעילות חוצה גבולות.

במסגרת זו פיתח הארגון 3 מנגנוני פעילות מול הזירות החיצונית, והעיקרי שבניהם הוא **"מודל ההשראה"** - עידוד פעילות עצמאית של בודדים/ חוליות ברחבי העולם בשם הרעיון המדא"סי - מודל זה הפך מאז הקמת הארגון לאחד המודלים הבולטים של פעילותו והוביל לעשרות פיגועים קשים ברחבי העולם המערבי וישראל (פיגוע הירי בדיזנגוף בינואר 2016;

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

פיגוע ירי בשרונה ביוני 2016; פיגוע הדריסה בטיילת ארמון הנציב בינואר 2017; וצבר פיגועים בשנת 2022.

תופעה זו נבדלת במהותה מהפעילות הצבאית הממוסדת של דאע"ש בהיותה ממוקדת בגיוס של גורמים אסלאמיים החיים במדינות המערב ובישראל, ואינם מחזיקים בקשר רשמי ישיר עם הארגון אלא פועלים בשם משנתו הרעיונית כחלק מתחושתם כי הם מהווים חלק מקהילת המדא"ס הרחבה. התחושה המתעצמת בעקבות חשיפתם ברשת לתכני התעמולה מבית המדרש הרעיוני מבצעי של הארגון, מובילה אותם גם לקדם פיגועים בשמו ובאופן המאפשר לארגון "לגזור קופון תודעתי" בדמות נטילת אחריות על הפיגועים שמרחיב את סך הפעולות הרשומות על שמו.

43. על פי חוות הדעת, בחינת אופי הפעילות של המדא"ס מול ישראל בראי 3 המודלים שלעיל, מעלה כי מאז הקמת הארגון ועד היום התקיימה בישראל פעילות דאע"ש במודל ההשראה. היעדרו של מיסוד ארגוני לא מנע את הפיכתו של הארגון לאטרקטיבי ולמודל השראה בקרב ערביי ישראל והנגב ובעיקר בקרב צעירים שראו בנהייה אחר רעיונות הארגון "קורת גג אידיאולוגית", נהייה זו באה לידי ביטוי בצריכה מאסיבית של תכני הארגון ברשת תופעה שהובילה להגברת ההקצנה בקרב ערביי ישראל ולנכונות גוברת מצידם לקדם פעילות צבאית בהשראת הארגון.

חלק מהתומכים של דאע"ש בקרב ערביי ישראל פעלו לאורך שנים בהתאם להנחיות שהופצו בתוצר תעמולה של הארגון הנחיות שהיו מיועדות עבור קהל המושראים ממש כפי שפעילים המשתייכים למחוזות רשמיים פועלים בהתאם להנחיות המועברים להם בצירי הקשר הפנימיים (כך למשל, בין תרגום של שתי הנחיות מרכזיות שהפיץ דאע"ש לקהל התומכים בהצטרפות לחימה בשורות דאע"ש בסוריה ועיראק אז יצאו עשרות תומכים מקרב ערביי ישראל והנגב לזירות אלה בעיקר בין השנים 2014 עד 2017 ומימשו פיגועים בזירה הביתית בשטח ישראל כפי שצוין לעיל

על פי חוות הדעת, גם בעת הנוכחית ניכר כי חלק מתומכי דאע"ש מקרב ישראל והנגב ממשיכים להתנהל ברוח הנחיות הארגון כאשר לצד קידום פיגועים בשטחי ישראל, ישנה התעניינות של תומכי דאע"ש מובהקים בקרב ערביי הצפון והנגב בהגירה לזירות לחימה של הארגון ביבשת אפריקה באופן שעולה בקנה אחד עם קריאות עדכניות בתוצרי התעמולה של הארגון המעודדות את אותה הגירה לזירה זו.

44. בחוות הדעת צוין כי בחינת התנהלותם של תומכי דאע"ש מובהקים בישראל ובעולם לאורך השנים הוכיחה כי מחויבותם לרעיונות הארגון והנחיותיו כמו גם המוטיבציה שלהם לפעילות אינם שונים מאלו של פעילים במחוזות רשמיים ואף עולים עליהם.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

על בסיס הדברים האמורים, כך על פי חוות הדעת, ניתן לקבוע כי הווייתו וסדר יומו של תומך דאע"ש מובהק בישראל בזירות לא ממוסדות - הם ממש כמו של פעיל רשמי בארגון. משמעות הדבר היא כי בזירות בהן לא קיים מיסוד דאע"שי רשמי כמו בישראל, יש להתייחס לתומכי דאע"ש מובהקים כאל פעילים בארגון לכל דבר ועניין.

צוין כי החיפוש אחר "תג חבר" רשמי במסגרת הטיפול בתומכי דאע"ש בישראל אינו רלוונטי ואינו נכון מאחר ומדובר בזירה בה לא מתקיימת פעילות מדאס"ית בעלת מאפיינים ממוסדים רשמיים לכן לא ניתן למצוא "תג חבר". לצד זאת המחויבות העמוקה של חלק מתומכי הארגון בישראל לאידיאולוגיה של דאע"ש ונכונותם לתרגם אותה לפעילות אקטיבית בשטח, מלמדת כי מדובר בפעילי טרור לכל דבר ועניין ולכן ההבחנה בין "תומך" ל "חבר פעיל" בנוגע לפעילות בשטח ישראל, היא אינה רלוונטית.

חוות הדעת מבהירה כי נוכח היעדרה של מסגרת ממוסדת רשמית של דאע"ש בזירת ישראל - התמיכה המובהקת של גורמים בארגון (המקבילה לחברות רשמית בארגון) - באה לידי ביטוי בצריכת תכני התעמולה של הארגון הן בהיבט כמות התכנים והן בהיבט איכותם. כך למשל, צריכת תכנים הנוגעים לעקרונות אידיאולוגיים בסיסיים בתפיסת הארגון; נרטיבים מרכזיים של הארגון; ידע מבצעי ייחודי של הארגון ועיסוק באירועים סימבוליים במורשת המדאס"ית - כל אלה מעידים על תמיכה מובהקת בארגון ולאפשרות כי תמיכה זו תתורגם במעלה הדרך לקידום טרור בשטח באופן קיצוני. בנוסף, במקרים בהם לצריכת תכנים מתלווים גם צעדים קונקרטיים בשטח כמו למשל מימוש שבועת אמונים; ביצוע אימון צבאי; קיום מפגשי שיח והטפה כחלק מהרצון לתרגם את המשנה הרעיונית לפעולה אקטיבית, מחזקים את "מרכיב המובהקות".

מוסדה 'בִּינָה': מהות וגלגולה המודרני

45. מחוות הדעת (עמ' 10) נלמד שהמונח בִּינָה נגזר מהשורש הערבי ב.י.ע. (המקושר למכירה וקנייה), ומסמל במהותו "עסקת חליפין" רוחנית ופוליטית. המונח נטוע עמוק במסורת האסלאמית מימי הנביא מוחמד, והוא נתפס כחווה מחייב שבו המאמין "מוכר" את רצונו העצמי לאל ולשליחו עלי אדמות, קרי מתחייב לציית באופן מוחלט לשליט (הח'ליף), ובתמורה זוכה ל "גן העדן" להגנה ולמעמד בתוך הקהילה הדתית. הפרת השבועה נחשבת במסורת זו לחטא חמור מאין כמותו ("ג'אהליה"), הגובל בכפירה.

חוות הדעת מפנה למקורות האסלאמיים, בין היתר, לספרות הסנה שם מופיע נוסח של 'בִּינָה' שהעניקו תומכי הנביא למחמד: " התחייבנו לשליח אללה לשמוע ולציית בדבר קשה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

ובדבר קל, בין אם נרצה בדבר ובין אם לא נרצה אותו, אנו לא ולא נחשוש מתוכחת המוכיח כשאנו (פועלים) למען אללה".

בחוות הדעת צוין כי לאורך ההיסטוריה, הביעה בוצעה כאקט ציבורי ופיזי (לחיצת יד או טקס פומבי). עם זאת, המודרניזציה ותנאי המחתרת הולידו את הביעה הלא-פורמלית אשר עברה מהרחב הציבורי לזירה הדיגיטלית. חוות הדעת מציינת כי ארגוני הג'יהאד המודרניים, ובראשם דאע"ש, אימצו מודלים של שבועה שלא בדרכים ישירות אלא דרך רשתות התקשורת והאינטרנט, ללא צורך במגע פיזי עם השליט או נציג, זאת בשל הלחץ והסיכול המודיעיני (במיוחד בישראל).

46. החידוש המרכזי של דאע"ש בעניין הביעה רלוונטי במיוחד לזירות ללא מיסוד רשמי (כמו ישראל), והוא המעבר לביעה עצמית.

עבור ארגון זה, הצהרת השבועה של הפרט "בינו לבין עצמו" נתפסת כהוכחה מספקת לשייכות ארגונית. היעדר התייעוד או נוכחות נציג אינו פוגם ב"לגיטימיות ההלכתית" של השבועה בעיני הארגון, שמבחינתו - האקט של אמירת נוסח השבועה, הכולל את שמו המפורש של הח'ליף המכהן, הוא הרגע שבו הופך ל"חבר קהילה" ועל פי חוות הדעת מ"אוהד" פסיבי ל"חבר" אקטיבי בקהילת המדינה האסלאמית - ומרגע זה הוא כפוף למערך הפקודות והשליטה האידיאולוגי שלו.

ה'פְּעָה' שביצע הנאשם ומשמעותה

47. חוות הדעת מבהירה כי לאור המבנה המבוזר של הארגון לצד סיכולי מודיעין והצורך בגיוס "הון אנושי", הארגון עצמו ויתר על דרישת הנציג בנסיבות מסוימות (כמו בישראל), והביעה למעשה הפכה ככלי גיוס מרכזי שכן זו בכל מקרה נתפסת כחווה בין המאמין לאל/לח'ליף, והיא תקפה גם כשנעשית בחדרי חדרים: "הביעה במודל ההשראה היא אקט של הצטרפות עצמית, גמירות הדעת של המצהיר, הבאה לידי ביטוי בשבועה למנהיג הארגון, היא זו המשכללת את החברות בארגון, גם אם הדבר נעשה ללא נוכחותו של צד שני".

בחינה קונקרטית של ממצאי חקירת הנאשם בנוגע לשבועה 'פְּעָה' שביצע, מעלה כי זו בוצעה כהלכתה. כלומר, הנאשם ביצע את הביעה כשהוא מקפיד "להיצמד" באופן אדוק להנחיות המדא"ס בעניין זה וכדלקמן:

מושא השבועה: הנאשם אמר את נוסח הביעה לח'ליף החדש "אבו חפץ";

אופן מימוש השבועה: עצמאית, בינו לבין עצמו, הנאשם הקריא לעצמו את נוסח הביעה (זכ"ד "איה" והמכונה "הרוש") כשזו נעשתה בנוהג מוכר ולגיטמי מבחינת התפיסה האמונית

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

המדא"סית (ובראי הנהגת המדא"ס וגורמים הלכתיים מטעמה) הנהוגה במיוחד בזירות לא ממוסדות כמו ישראל, בהן אין אפשרות לקיים מהלך שבועה "קבוצתי". מבחינה זו נמצא כי הנאשם מימש את תהליך השבועה באופן שתואם את מאפייני הזירה בה הוא שוהה, ובאופן שעולה בקנה אחד עם "כללי הטקס המדא"סים";

משמעות השבועה: הנאשם ציין בחקירתו כי לאחר שביצע את שבועת האמונים לח'ליף, ראה עצמו כשייך "למדינה האסלאמית". מומחה שב"כ מציין כי התנהלות הנאשם עולה בקנה אחד עם התפיסה המדא"סית האמונית המוכרת (פורטה בפרק חוות הדעת) לפיה אקט שבועת האמונים מהווה למעשה "מנגנון הצטרפות והשתייכות" לשורות המדא"ס. זאת בין אם אקט השבועה מבוצע במסגרת קבוצתית (במחוז רשמי) ובין אם נעשה במסגרת אישית-פרטנית כמו בעניינו של הנאשם.

הנאשם למעשה מודה כי היה מודע באופן מלא למשמעותו של אקט הביעה ככזה המהווה כרטיס כניסה לשורותיו של המדא"ס ולהפיכתו לחבר בארגון.

שיתוף השבועה: הנאשם שיתף בעובדה כי מימש שבועת אמונים לח'ליף אבו חפץ מול בן שיח מדא"סי, חברו, תאמר אסמעיל. מומחה שב"כ מסביר כי אקט השיתוף בביצוע ביעה מחזק את החשיבות שמייחס הנאשם לאקט השבועה בהיותה תהליך משמעותי המסמל הצטרפות לארגון, ועל כן היה בו רצון "לנפנף" במימוש המהלך מול חברים נוספים בקהילת המדא"סית.

48. ההגנה שלא הגישה חוות דעת מומחה מטעמה - טענה כי אין לסמוך על חוות דעתו של מומחה שב"כ, שכן זו מתבססת על ידיעה אישית בלבד ואין בה לתמוך ולבסס קביעה כי הנאשם חבר בארגון הטרור דעא"ש. לדידה, תפקידו של מומחה שב"כ מסתכם בזיהוי סיכונים ולא בפרשנות החוק.

תמוה כיצד הטענה הנ"ל אמורה להתיישב עם העובדה שההגנה טרחה והפנתה לעדות המומחה בבית המשפט על מנת לתמוך בטענתה לפיה, ביצוע ביעה עצמית לבדה אינה הופכת את הנאשם לחבר בארגון טרור.

כך או כך, יש לדחות מכל וכל טענה לפלישת חוות הדעת אל תחום הפרשנות המשפטית או כי תפקידה מתמצה בזיהוי סיכונים גרידא. טענה זו חוטאת למהותה של חוות דעת מומחה בתחום הטרור המודרני. בעוד שבית המשפט הוא האמון על פרשנות החוק ובמקרה זה להגדרת החוק "חבר בארגון טרור", הרי שחוות הדעת היא הכלי המקצועי המאפשר לצקת לתוכה תוכן עובדתי. כדי שבית המשפט יוכל לקבוע האם פעולה מסוימת מגבשת זיקה ארגונית, עליו להבין תחילה את 'כללי המשחק' של הארגון הרלוונטי. חוות הדעת אינה מפרשת את החוק, אלא חושפת את התשתית המבצעית והאסטרטגית של המדא"ס, ובכלל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

זה את הפיכת הביעה העצמית לאקט הצטרפות מחייב. זיהוי הסיכון בחוות הדעת אינו נעשה בחלל ריק, אלא הוא פועל יוצא של הבנת המבנה הארגוני. על כן, חוות הדעת אינה מתימרת להחליף את שיקול דעתו של בית המשפט, אלא מעניקה לו את המסד המקצועי הנדרש כדי לבסס את המסקנה המשפטית בדבר חברותו של הנאשם בארגון.

חוות הדעת היא רחבת יריעה כאמור, מפורטת ומעמיקה. חוות הדעת מציגה ניתוח קוהרנטי של מודל ההפעלה המודרני של ארגון המדינה האסלאמית. חשיבותה של חוות דעת זו מתעצמת נוכח העובדה שהיא לא נסתרה בחוות דעת נגדית מטעם ההגנה, והתזות המקצועיות המובאות בה – ובפרט בנוגע לטרנספורמציה של מוסד ה'ב'קה' – נותרו איתנות ולא נסדקו. המומחיות המשתקפת בחוות הדעת, המבוססת על ניתוח השוואתי של זירות חוץ אל מול המציאות המבצעית בישראל, מעניקה לה משקל ראייתי נכבד וסגוליות מקצועית המאפשרת לבית המשפט לקבוע ממצאים עובדיים ומשפטיים על בסיסה.

עדות מומחה שב"כ

49. חיזוק משמעותי לאמור מצאתי בעדותו של המומחה מעל דוכן העדים. המומחה הותיר רושם חיובי ומהימן. תשובותיו היו שקולות, ענייניות וניכר היה כי הוא נוקט בזהירות מקצועית מתבקשת, מבלי לחרוג מגבולות מומחיותו או להיגרר לקביעות פסקניות שאינן נתמכות בתשתית עובדתית. עדותו הייתה קוהרנטית וסדורה, והוא התמודד באופן משכנע עם שאלות ההגנה תוך שהוא מגן על התזות המקצועיות שהציג בחוות דעתו שלא נסתרה.

בעדותו חזר המומחה והסביר כי דאע"ש פועל במודל רשתי (נטוורקינג) ומתבסס על "פיגועי השראה" (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 33, ש' 19-21; עמ' 93, ש' 12-14). בהתאמה לחוות דעתו מסר כי במודל זה, אין צורך בקשר ישיר עם נציג הארגון כדי להצטרף כחבר: **"מה שחשוב בשבועה הוא לא מול מי הוא נעשה, אלא עצם ביצועה לחליף העדכני, המדויק. וגם הבנת משמעותה שזה גם משהו שעלה בחומרי החקירה"** (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 34, שו' 1-3).

המומחה ציין כי הארגון החפץ בגיוס "הון אנושי" לשורותיו מודע ל "קהל מושאים" (תומכים שפועלים בזירות לא ממוסדות כמו ישראל) וכי **"מה שנדרש הוא בעצם להגיד את נוסח השבועה, להישבע כפי שאמרתי בצורה מדויקת לח'ליף העדכני, ללא ענין של חובה שהשבועה הזו תעשה אל מול או בנוכחות גורם רשמי מטעם המדינה האסלאמית"** (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 33, שו' 1-13). במשך עדותו וכמו חוות דעתו ציין והדגיש כי מדובר בביעה לגיטימית: **"אני כן רואה בזה ביעה לגיטימית"** (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 49, שו' 15).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

אשר לביעה אותה ביצע הנאשם, הפנה לחקירות הנאשם מהן עולה הבנת הנאשם את משמעות הביעה לא רק מדבריו לחוקרים, אלא מעצם העובדה שבעצמו הסביר לחוקרים על משמעותה של הביעה, לרבות כי עצם ביצועה מהווה כרטיס הצטרפות והשתייכות למדינה האסלאמית" (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 19, ש' 10-13).

המומחה גם עמד בעדותו על השילוב בין הביעה אותה ביצע הנאשם (בינו לבין עצמו) למעשיו האופרטיביים בדמות צריכה "שיטתית, לעיתים יומיומית" של תכני דאע"ש החל משנת 2014, לצד שיח מעמיק וקבוע עם בני שיחו שבניהם תומכי ופעילי דאע"ש על סוגיות אידיאולוגיות של הארגון - כמצביעה על היותו תומך מובהק של הארגון ועל חברות בארגון (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 21, ש' 1-10; עמ' 100, ש' 14-20). בכל הנוגע לבייע עצמאית הפנה המומחה למקרה דומה של תושב רהט (חמזה אבו זרילה) אשר ביצע שבועה עצמאית ונגדו הוגש כתב אישום בתכנון וכוונות לבצע פעולות פח"ע (פרוטוקול 5.3.2025, עמ' 46, ש' 19-21).

תימוכין לדברי המומחה בהקשרים הנ"ל נמצא בעדותה של החוקרת איה אשר סיפרה כי מניסיון גורמי שב"כ הביעה היא שלב הגיוס לחברות בארגון: **"ידוע ומוכר מניסיונו בהרבה חקירות של פעילי המדינה האסלאמית שחלק משמעותי בתהליך הגיוס שלהם זה בעצם מתן הבייע... ובעצם בדבר הזה אותו פעיל רואה עצמו כמגויס למדינה האסלאמית אחרי שהוא נותן את הבייע וזה שלב מאד מאד משמעותי"** (פרוטוקול 19.2.2025, עמ' 81, ש' 6-1). איה הוסיפה כי מרגע מתן הביעה המצהיר הופך מ"לא פעיל לפעיל" (פרוטוקול 19.2.2025, עמ' 81, ש' 11-12).

בהקשר זה הוסיפה איה בעדותה כי במהלך חקירת הנאשם אמר לה כי "נתן בייע בינו לבין עצמו, ומאותו רגע הוא ראה עצמו כמי שמשתייך לארגון" (פרוטוקול מיום 19.2.2025, עמ' 88, ש' 13-15). וכי הודה בפניה ש"אחרי ה-7.10 הוא נתן בייע" (פרוטוקול 19.2.2025, עמ' 81, ש' 23-24).

איה העידה גם ביחס ל**פיגועי השראה, תוך תיאורה** את מנגנון הפעולה של "פיגועי השראה" ככזה שבו אדם "נכנס לרשת האינטרנט... רואה סרטונים, מזדהה עם התפיסות... נותן את הבייע, רואה את עצמו כמי שמשתייך למדינה אסלאמית ובשלב מסוים הולך ועושה פיגוע" (פרוטוקול מיום 19.2.2025, עמ' 93, ש' 17-23).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור קובע: "חבר בארגון טרור, דינו – מאסר חמש שנים".

סעיף 2(א) בחוק מגדיר מיהו חבר בארגון טרור: "חבר בארגון טרור" – אדם הנמנה עם ארגון טרור, ובכלל זה –

- (1) מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור או פועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור;
- (2) מי שהביע את הסכמתו להצטרף לארגון טרור, לפני מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון טרור או נציג או שלוח מטעמו;

לעניין הגדרה זו –

- (א) מי שהציג את עצמו לפני אחר כחבר בארגון טרור, חזקה כי הוא נמנה עם ארגון טרור; עורר נאשם ספק סביר לעניין חברותו בארגון טרור, יפעל הספק לטובתו;
- (ב)
- (ג)

50. מיקוד המחלוקת מכלל טענות הצדדים לפרשנות סעיף 2(א) בחוק המאבק בטרור המגדיר מיהו חבר בארגון טרור, הוא בשאלה - האם לשון סעיף 2(א) בחוק, ובפרט התיבה "נמנה עם", מהווה מקור עצמאי להפללת השייכות המהותית (לארגון), או שמא היא כפופה פרשנית לחלופות (1) ו-(2) המצמצמות ודורשות קשר עם נציג?

לשון החוק

ליבת ההגדרה של "חבר בארגון טרור" היא - "אדם הנמנה עם ארגון טרור" שהינה הגדרה כללית ומהותית שאינה מוגבלת, כאשר ההרחבה העושה שימוש במונח המרבה "ובכלל זה" לפני החלופות המדגימות המנויות בסעיפים (1) ו-(2), מעידה כי המחוקק ביקש ליצור הגדרה מהותית- פונקציונלית המתמקדת במהות הקשר והזיקה שבין הפרטים המרכיבים אותה ולא רשימה טכנית סגורה.

אופייה של ההגדרה כהגדרה כללית ומהותית נובע מהמבנה התחבירי והסמנטי של סעיף 2(א):

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

הביטוי "אדם הנמנה עם ארגון טרור" אינו מלווה ברשימה סגורה של תנאים מצטברים או במבחנים טכניים (כמו למשל: חתימה על כרטיס חבר, קבלת שכר או מילוי תפקיד ספציפי). מבחינה לשונית, הבחירה בתיבה "נמנה עם" היא בחירה במושג כללי ומופשט שאינה מגדרת את הדרכים שבהן אדם הופך לחלק מהמניין, ובכך היא מאפשרת ללשון החוק לפרוש רשת רחבה על סוגים שונים של פעילות או זיקה.

בבואנו לפרש את המונח "חבר בארגון טרור", יש לתת את הדעת לכוונת המחוקק כפי שהיא משתקפת בבחירה הלשונית בתיבה "נמנה עם". השימוש שבחר המחוקק לעשות בלשון סביל אינו מקרי, הוא נועד להגדיר סטטוס של שייכות ולא רק פעולה אקטיבית של הצטרפות.

בניגוד לב"כ הנאשם אשר טען למאפייניה המסורתיים של חברות בארגונים אזרחיים, סבורני, שכוונת המחוקק הייתה ליצור רשת רחבה מזו הקיימת במונח 'חבר' המסורתי. בעוד ש "חברות" עשויה להיתפס כקשר דו-צדדי הדורש אישור פורמלי מהארגון, התיבה "נמנה עם" מתמקדת בפרט וביחסו אל הקולקטיב, קרי, שהכוונה המשתקפת מלשון החוק היא לכלול כל אדם שרואה עצמו כחלק מן המניין של הארגון, המקבל על עצמו את זהותו של הארגון והמזהה עצמו עם שורותיו.

זוהי הגדרה מהותית המציבה במרכז את עצם הווייתו של האדם כ "חלק מהכלל" ומדגישה את ההשתייכות המהותית שנועדה למנוע מצב שבו פעילי טרור יחמקו מאחריות פלילית רק בשל היעדר רישום פורמלי או 'כרטיס חבר' בנמצא.

החלופות המנויות בסעיפים קטנים (1) ו (2) אינן ממצות את הגדרת "חבר בארגון טרור", הן רשימה מדגימה פתוחה שנועדה להרחיב את המונח חבר ולא לצמצם אותו. בשימוש המחוקק בתיבה "ובכלל זה" הוא קובע כי מי שעונה על תנאי (1) או (2) הוא בוודאות חבר בארגון טרור, ועם זאת, אינו שולל את האפשרות שאדם ייחשב "חבר" גם אם הוא נמנה עם הארגון בדרכים אחרות שלא פורטו במפורש בשתי החלופות הנ"ל,

ההכללה הגלומה בתיבה "ובכלל זה" משמשת להוספה של דוגמאות או פרטים ספציפיים לתוך קבוצה רחבה יותר ("חבר בארגון טרור"), כך שמי שניתן להוכיח לגביו אובייקטיבית או סובייקטיבית שהוא חלק מהארגון - ייכנס תחת ההגדרה "הנמנה עם"., גם אם אינו עובר דרך שתי החלופות בדמות הסכמה מול נציג או נטילת חלק פעיל בפיגוע, ובכלל זה, בדרך של ביצוע ביעה עצמית.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

תכלית החוק

הפרשנות התכליתית של סעיף 2(א) נלמדת מתוך הבנת הסכנה הטמונה בארגון הטרור כקולקטיב. תכלית החוק היא לקטוע את "שרשרת האספקה" האנושית של הארגון ולמנוע את התגבשותה של המסה הקריטית המאפשרת לו לפעול.

לשון החוק לצד מבנה ההגדרה שבסעיף 2(א) משרת במובהק את תכלית החוק המוגדרת בסעיף 1 לחוק המאבק בטרור (הדומה במבנה התחבירי והשימוש שעושה המחוקק בתיבה "ובכלל זה" לסעיף המחלוקת שבעניינינו):

"מטרתו של חוק זה לקבוע הוראות בתחום המשפט הפלילי והמנהלי לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור ובכלל זה לשם –

מניעת הקמתם, קיומם ופעילותם של ארגוני טרור ;
מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות בידי ארגוני טרור או יחידים ;
והכול בשים לב למאפיינים של ארגוני הטרור ועבירות הטרור, לסיכון הצפוי
מהן לביטחון מדינת ישראל, לתושביה ולסדרי השלטון, ולמחויבותה של
מדינת ישראל למאבק בטרור ברוח האמנות הבינלאומיות...".

התיבה **"בכלל זה"** שבסעיף 2(א) היא למעשה הכלי להגשמת מטרת החוק. מקומה לאחר **"הנמנה עם"** וקודם החלופות המדגישות שבסעיפים (1) ו-(2) מלמדת כי הדוגמאות המפורטות בו אינן ממצות את ההגדרה אלא משמשות כמקרי בוחן למהות רחבה יותר. למעשה, לשון החוק עצמה מכוונת לבחינת טיב הקשר של הפרט אל הארגון כעובדה קיומית-ארגונית, ולא כביצוע של רצף פעולות טכני המוגדר מראש. במילים אחרות, השפה החקיקתית בסעיף מבקשת לייצור קטגוריה רחבה של השתייכות ולא "קטלוג" של מעשים כמשתמע מטענות ההגנה.

השימוש בתיבה **"ובכלל זה"** מבהיר כי המונח **"נמנה עם"** הוא 'מושג שסתום' רחב, הכולל בתוכו אינספור צורות של זיקה והשתייכות, ובכך מבטיח את התכלית - שכל מי שתורם לקיומו של הארגון כגוף חי ונושם, בין אם על ידי הצהרת נאמנות אישית ובין אם על ידי הכנת עצמו לתפקיד מבצעי - ייחשב כמי ש **"נמנה עם"** הארגון.

במילים אחרות, התיבה **"בכלל זה"** בהקשר התכליתי אומרת - לא - לצמצום הגדרת החברות למעשים המפורטים לאחריה בלבד, אלא, שכל מעשה **המעיד** על כך שהפרט נמנה עם שורות הארגון - מגשים את תכלית החוק ונופל בגדרה של עבירת החברות בארגון.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

חיזוק לדברים האמורים נמצא בדברי ההסבר לחוק (הצעות חוק ממשלה 949, מיום ט"ז באלול התשע"ה, 31 באוגוסט 2015, 1066), כך ביחס למטרת החוק:

"...הקושי להיאבק בטרור נובע מכך שלמעשה מדובר באויב רב-פנים הפועל בשיטות מגוונות וכלפי יעדים שונים. כך למשל, פעיל טרור עשוי לפעול באופן עצמאי או להשתייך לארגון טרור, [...] יתרה מכך, ככל שמדובר בארגוני טרור, הרי שהקושי להיאבק בהם נובע גם ממאפיינים טיפוסיים של אותם ארגונים, כגון: מבנה מסועף ומבוזר, היררכיה פנימית וחלוקת תפקידים בין החברים, התפרשות על פני שטחים גאוגרפיים נרחבים, וכן קבלת תמיכה חומרית ומורלית מידי גורמים בציבור התומכים בפעילותם [...] לצורך התמודדות עם תופעת פשיעה חמורה ומורכבת זו, מוצע לתת בידי רשויות החוק מגוון כלים בתחום המשפט הפלילי והציבורי, שתכליתם היא מניעת התקיימותם ופעילותם של ארגוני הטרור, מניעה וסיכול של פעילות טרור, פגיעה בתשתית הארגונית והפיננסית המזינה אותה, וכמובן - תפיסת העבריינים והבאתם לדין, והכל בשים לב למאפיינים המיוחדים של פעילות הטרור."

ובאשר להגדרה "חבר בארגון טרור" והדרך להוכחת חברות בארגון טרור, צוין:

"מוצע לקבוע כי חבר בארגון טרור הוא מי שנמנה עם ארגון הטרור. מטבע הדברים, לא ניתן ללמוד על חברות בארגון טרור על פי הליכים או מסמכים פורמליים, כמקובל בארגונים "אזרחיים". בהתאם לכך, מוצע כי המבחן להוכחת חברותו של אדם בארגון טרור, יתבסס על ראיות נסיבתיות שיש בהן ללמד כי הוא מזוהה עם ארגון הטרור ורואה עצמו חבר בו."

הכרת המחוקק בקושי להיאבק בארגוני טרור ובהתחקות אחר חברות בארגון טרור, בעיקר לנוכח מאפייניהם של ארגונים אלה בדמות מבנה מסועף ומבוזר; היררכיה פנימית וחלוקת תפקידים בין החברים והתפרשות על פני שטחים גאוגרפיים נרחבים וכדומה – ניכרת וברורה בדברי ההסבר ומהווה את הבסיס להרחבה של ההגדרה "נמנה עם".

בהמשך הדברים נמצא התייחסות לחלופות (1) ו-(2) שבסעיף במחלוקת, כאשר ביחס לחלופה השנייה הרלוונטית לענייננו - הבעת הסכמה להצטרף לארגון בפני אדם שהוא חבר בארגון או מי שנחזה להיות שלוח מטעמו – צוין: "להבדיל מהצהרה סתמית בדבר נכונות להצטרף לארגון טרור - שהופרחה כלפי "כולי עלמא", ובנסיבות שבהן לא נראה כי יש בכך ממש", וזאת, אף בלי שהוכח כי היה מעורב באופן פעיל בפעילות".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

דברי ההסבר הכוללים התייחסות לדרך הבעת ההסכמה להצטרף לארגון, במובן זה שאין די בהצהרה סתמית בדבר נכונות להצטרף לארגון טרור בנסיבות שבהן לא נראה שיש בכך ממש – היא הנותנת. דברי ההסבר מדגישים בכוונת המחוקק להגדרת "חבר" רחבה ומעבר לחברות רשמיות.

המחוקק לא מסתפק בזיקה פורמלית- ארגונית, אלא הרחיב את רשת ההפללה גם לזיקות הצהרתיות ופונקציונליות ובלבד שבאלה יש ממש.

לא בכדי, לצורך מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות על ידי ארגונים ויחידים, מצא המחוקק לקבוע כי די בפוטנציאל הסיכון הגלום בעצם החברות בארגון טרור – להצדיק הפללה של חברות בארגון טרור.

במילים אחרות, כאשר ביצוע הביעה היא דרך מקובלת להצטרף לארגון טרור, וכאשר מבצע הביעה רואה את עצמו (לאחר הצהרתו) כמשתייך לארגון, כי אז מדובר בהצהרה משנה סטטוס ומעבירה אותו ממעמד של "צופה" למעמד של "חבר".

51. מתוך הדברים האמורים, נמצא כי טענת ההגנה לפיה **"חבר בארגון טרור, אדם הנמנה עם ארגון טרור"** הינה הגדרת בסיס עמומה שאינה כוללת הגדרה של מי הוא חבר בארגון טרור - מתעלמת מהמבנה המיוחד של סעיף 2 (א) לחוק המאבק בטרור. למעשה, מבקשת ההגנה לקרוא את החוק כ"רשימה סגורה" של פעולות טכניות, בעוד שהמחוקק בנה את הסעיף כהגדרה מהותית-פונקציונלית.

הטענה להעדר הגדרה למונח "חבר" חוטאת לתכליתו של חוק המאבק בטרור ולמבנהו הלשוני. המונח **"נמנה עם"**, המופיע ברישא של סעיף 2, מהווה הגדרה מהותית רחבה שנועדה ללכוד את זיקת השייכות לארגון, מעבר לצורותיה הפורמליות. בעוד שההגנה מנסה לצמצם את העבירה לכדי רשימת טקסים פיזיים או ווירטואליים, הרי שבעידן של טרור מבוזר, המובהקות הנדרשת מכוח עיקרון החוקיות מתגבשת מתוך הממשק שבין הבעת הרצון (הביעה) לבין אימוץ הכלים האופרטיביים של הארגון (הסלנג ותורת הלחימה). אדם המגדיר עצמו כחבר באמצעות שבועה ופועל בהתאם לקודים הארגוניים, יוצר במו ידיו את הוודאות הפלילית הנדרשת. ההגדרה בחוק היא ברורה דיה כדי להבהיר לאדם כזה כי במעשיו אלו הוא חוצה את הקו שבין 'אוהד' ל'נמנה עם', ובכך מתקיים עיקרון החוקיות במלואו.

הדברים האמורים נכונים גם ביחס **לטענת ההגנה להגדרה מעגלית ריקה**, טענה התוקפת את הניסוח התחבירי של החוק ומנסה לטעון ל"ריקנות נורמטיבית". אין בידי לקבל פרשנות ההגנה לפיה המחוקק לא הגדיר דבר בהגדרתו "חבר ארגון טרור" משהחליף מילה אחת ("חבר") במילה נרדפת לה ("נמנה עם"), ובכך הותיר חלל ריק שבו אין "רשימת מעשים" של מה אסור ולאדם אין באמת מושג מה אסור עליו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

המשפט הפלילי נזכיר, מכיר בצורך במושגי שסתום או הגדרות מסגרת שמתמלאות בתוכן על ידי בית המשפט בהתאם לנסיבות המשתנות. בדיוק כשם שהמונח "התרשלות" בדיני נזיקין אינו מגדיר כל פעולה אסורה אלא קובע סטנדרט, כך "נמנה עם" קובע מבחן של שייכות וסטנדרט של זיקה ארגונית. השאלה שבית המשפט שואל אינה "האם הנאשם חבר כי הוא נמנה", אלא "האם העובדות (ביעה עצמית, שימוש בטרמינולוגיה דאע"שית; מדריכים אופרטיביים; ושיח עם תומכי טרור) מעידות על כך שהוא חלק מהמסה האנושית של הארגון".

הטענה כי ההגדרה אינה מוסיפה "כלום" אינה מתיישבת עם התיבה "ובכלל זה" המבהירה כי הרישא - "נמנה עם" היא המהות, והסיפא (סעיפים 1 ו-2) הן הדוגמאות שממחישות את הכוונה. המחוקק אומר למעשה כי חברות היא מצב של שייכות (המהות), ואת השייכות הזו אפשר לראות, למשל, כשמישהו פועל כנציג או נשבע אמונים בפני אחר. עצם קיומן של חלופות מדגימות מעצמה מלמדת כי ההגדרה אינה מעגלית, אלא שהיא מגדירה עקרון ואז מדגימה אותו.

אם הייתה מתקבלת פרשנות ההגנה, לפיה הגדרת חבר בארגון טרור היא הגדרה "סגורה" כמו למשל: "חבר הוא רק מי שמחזיק כרטיס חבר מפלסטיק", היינו מעניקים חסינות לכל ארגון טרור שיטת הגיוס שלו (כפי שעשה דאע"ש).

הניסוח "נמנה עם" נועד בכוונה להיות רחב כדי למנוע מצב שבו טרוריסט יטען: "אני פועל בשם הארגון, נשבעתי לו אמונים, אני מדבר בשפתו - אבל מכיוון שלא עמדתי בתנאי הטכני, X - אני לא חבר". המונח "נמנה עם" מוסיף את מבחן המהות בכך הוא מאפשר לבית המשפט לקבוע שמי שמתנהג כחבר ומרגיש כחבר, הוא אכן חבר.

יישומו של עקרון החוקיות על הגדרת "חבר בארגון טרור" לו טענה ההגנה בהרחבה בסיכומיה, הוא-הוא המחייב מעבר מפרשנות פורמליסטית-טקסטית לפרשנות תכליתית-מהותית, המעגנת את וודאות האיסור בזיקה הפונקציונלית שיצר הנאשם במעשיו בינו לבין הארגון.

לטענת ההגנה ל "סדק והאבסורד" נוכח חזקת החברות שבסעיף 2(ב), לפיה: אם החוק מזכה מי שטעה לחשוב שדיבר עם נציג, קל וחומר שיש לזכות מי שכלל לא דיבר עם נציג, אפנה לדברי ההסבר לסעיף 2(ב) שבהצעת החוק, לפיהם חזקת החברות נועדה למקרים של טעות בעובדה. לעומת זאת, אצל הנאשם שביצע ביעה עצמית – אין טעות. הנאשם המצוי היטב בנבכי הארגון ידע גם ידע למי הוא נשבע ואיך להישבע ועשה זאת תוך ידיעתו את משמעות אקט השבועה שביצע, וכל זאת, לאחרתהליך הבשלה ארוך ומעמיק (עליו נרחיב בהמשך) שלאחריו ראה את עצמו שייך לארגון.

בעוד שההגנה נאחזת בהיעדר "נציג" כסדק בעקרון החוקיות, מחוות דעת מומחה שב"כ שלא נסתרה בחוות דעת נגדית ובכלל, עולה ונלמד כי בטרור ההשראה המודרני, המאופיין בביזור

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

דיגיטלי - הצהרת האמונים (הביעה) והאימוץ הוולונטרי של הטרמינולוגיה ותורת הלחימה הארגונית, מהווים אקט של 'קיבול' להצעה מתמדת לציבור, ובכך יוצרים את המסוימות הנדרשת להפללה.

במציאות הקיימת, השייכות לארגון אינה תלויה בבירוקרטיה חיצונית אלא בזהותו המבצעית של הנאשם, וודאות האיסור אינה נובעת מנוכחותו של שומע, אלא מהחלטתו המודעת של הפרט להחיל על עצמו את מרות הארגון ולהימנות עם שורותיו, מעשה המקיים את יסודות העבירה באופן מובהק וצפוי מראש.

הדברים האמורים נכונים גם ביחס לטענה אחרת של ההגנה, בדבר החשש מפני "הפללת מחשבה וסכנת המדרון החלקלק". בנוסף, סבורני כי טענה זו מנותקת מהעובדות ומעשיו של הנאשם בהם פורט בהרחבה לעיל.

השבועה כשלעצמה אינה "מחשבה" גרידא, היא אקט של שיוך. בחוק המאבק בטרור, המחוקק קבע שגם "הסכמה להצטרף" (סעיף 2(2)) היא עבירה, והשבועה העצמית היא הגרסה המודרנית והדיגיטלית של אותה הסכמה. מי שבוחר לבצע "דיגיטציה של נאמנות" ולציית לקודים של הארגון, יוצר במו ידיו את המובהקות הפלילית של מעשיו.

עיקרון החוקיות נועד למנוע הפתעה של האזרח הנורמטיבי, הוא לא נועד לאפשר למי שמחליט להימנות עם ארגון טרור לחמוק מאחריות בטענה ש "הטקס לא היה מספיק רשמי". מהעת שהנאשם נשבע אמונים, אימץ את שפת הארגון ואת תורת הלחימה שלו - הוא הגדיר את עצמו כחבר. החוק, בתיבה 'נמנה עם', פשוט נותן תוקף משפטי להגדרה העצמית הברורה של הנאשם שבעצמו העיד על השתייכותו לארגון בפני חוקריו. זוהי חברות מהותית, פונקציונלית ומובהקת, ולא הטלת סטיגמה של "חבר" ללא חוק מפורש וברור, כטענת ההגנה.

משמעות הפרשנות שמבקשת ההגנה לצקת לסעיף 2(א) - קביעה כי "חבר" הוא רק מי שהשמיע שבועתו בפני נציג הארגון, תהפוך את חוק המאבק בטרור לאות מתה בעידן הדיגיטלי ותפקיר את שלום הציבור בפני מודל ה"זאבים הבודדים".

כטענת ההגנה ביסודו של עקרון החוקיות עומדת הדרישה כי האיסור הפלילי יהיה ברור, מפורש וידוע מראש, ומתוך כך תתבקש השאלה האם אדם סביר יכול להבין שהמעשה אסור?

כאשר אדם נשבע אמונים לארגון טרור רצחני, מאמץ את הסלנג והטרמינולוגיה שלו, וצורך את מדריכי הלחימה שלו, הוא אינו יכול לטעון "לא ידעתי שזה אסור". השילוב של גמירות הדעת (הביעה) עם הפעולות המקדימות ואלה שלאחריה הופך את האיסור למובהק. הנאשם אינו "קורא תמים" של החוק, הוא אדם שהחליט החלטה לאחר תהליך הטמעה ארוך שנים בדמות צריכה אובססיבית עד התמכרותית לתכני דאע"ש על גווניו הרצחניים - להעמיד את

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

עצמו לרשות מערכת רצחנית, ועל כן, איני רואה כיצד אמור עיקרון החוקיות לשמש כסות להצטרפות "שקטה" לארגון טרור.

צודק ב"כ הנאשם, החוק אינו מעניש על מחשבות ולא על הזיות, אולם עיקרון החוקיות אינו דורש שהמחוקק יפרט כל סוג של טקס או שבועה, אלא שיגדיר את המהות, והמהות היא השייכות - "נמנה עם".

חברות בארגון טרור היא "עבירת סטטוס" המבוססת על שייכות, כך שהשילוב בין מעשים בדמות צריכה אובססיבית והחזקת מדרכי לחימה בבחינת הכשרה אופרטיבית, אימוץ הסלג והטרמינולוגיה הדאע"שית, לבין שבועת אימונים למנהיג דאע"ש (ביעה) - הופך את המחשבה לזהות פונקציונלית.

כאשר אדם מקצין באופן מעצים דעותיו לאחר ה-7 באוקטובר ומחזיק קבצי הדרכה כיצד להכין רעלים וחומרי מטען ונפץ - אין מדובר ב"דברים שבלב" או "הזיה", זו **הצהרת כוונות אופרטיבית** בדמות בניית יכולת מבצעית, זהו ה"טופס 101" המהותי.

פרשנות ההגנה כמוה כיצירת "פרצה הקוראת לטרור", כך שכל מצטרף לארגון השראה כמו דאע"ש - יזכה לחסינות מוחלטת כל עוד לא נפגש פיזית עם נציג, ובכך תסוכל תכלית החוק המניעתית.

מנגד, הכרה ב"ביעה עצמית" כמעשה המכונן חברות בארגון טרור - היא הכרח משפטי המתחייב הן מלשון החוק ותכליתו והן מהבנת האסטרטגיה הארגונית-מבצעית של ארגון דאע"ש. מכאן, בהעדר מקרה שנסיבותיו נופלות בגדר אחת החלופות המנויות בסעיפי המשנה (1) ו(2) - המבחן להוכחת חברותו של אדם בארגון טרור, יתבסס על ראיות נסיבתיות שיש בהן ממש ללמד כי הוא מזוהה עם ארגון הטרור ורואה עצמו חבר בו.

52. בתימוכין לטענה להעדר תוקף ומשמעות להצהרה להצטרף לארגון טרור שעשה אדם בינו לבין עצמו ללא שהיה נציג "שומע", הפנתה ההגנה לדברי ההסבר להצעת החוק השוללים הצהרה "לכולי עלמא".

כמו קודמותיה, מתעלמת הטענה מההבחנה בדברי ההסבר בין "הצהרה סתמית" ל"ביעה אופרטיבית".

דברי ההסבר מחריגים "הצהרה סתמית... שהופרחה כלפי כולי עלמא בנסיבות שבהן לא נראה שיש בכל ממש", ממקרה בו אין מדובר ב"אמירה בעלמא" אלא בהתנהגות המעידה על שייכות, כמו במקרה הנדון בו מדובר ב**תהליך הבשלה** של שנות צריכת תכנים, אימוץ שפה ארגונית וצבירת ידע לחימה. במקרה זה, הביעה אינה "הפרחה לחלל הריק", **אלא חתימה על תהליך של חניכה עצמית והצטרפות למערך הטרור הגלובלי.**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

עוד התעלמה ההגנה מנתונים ומציאות משתנה שהיו ברקע הצעת החוק, ובעיקרם:

הקושי במאבק באירגוני הטרור הנובע ממאפיינים טיפוסיים של ארגוני הטרור השונים (מבנה מבוזר המתפרש על פני שטחים נרחבים בדומה למבנה ארגון הטרור דאע"ש); מכך שמדובר באויב רב – פנים הפועל בשיטות רבות ומגוונות; מכך שלא ניתן ללמוד על חברות בארגון טרור על פי הליכים או מסמכים פורמליים, כמקובל בארגונים אזרחיים. ומכך שעל רקע הנתונים הנ"ל – הוצע כי **המבחן להוכחת חברותו של אדם בארגון טרור, יתבסס על ראיות נסיבתיות שיש בהן ללמד כי הוא מזוהה עם ארגון הטרור ורואה עצמו חבר בו.**

מדברי ההסבר נלמד כי על מנת "לתת בידי רשויות החוק מגוון כלים בתחום המשפט הפלילי והציבורי, שתכליתם היא מניעת התקיימותם ופעילותם של ארגוני הטרור, מניעה וסיכול של פעילות טרור, פגיעה בתשתית הארגונית והפיננסית המזינה אותה..." – המחוקק לא הסתפק בזיקה פורמלית-ארגונית, אלא הרחיב את רשת ההפללה גם לזיקות הצהרתיות ופונקציונליות - ובלבד שבאלה יש ממש.

על כן, כאשר שופט נדרש להכריע אם אדם "נמנה עם" הארגון, הוא לא מחפש רק כוונה, אלא מסה קריטית של זיקות שיוך.

טענת ההגנה לפיה עובדות כתב האישום אינן מגבשות עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק, מתעלמת ובמובן מעובדות כתב האישום (שהוכחו ועליהן לא חלקה עוד בסיכומיה). ניסיונה לנתק את הדיון וההכרעה אודות משמעות שבועת האישומים שביצע הנאשם, מהתשתית העובדתית, כפי שעשתה בסיכומיה, משל כל המיוחס לנאשם הוא ביצוע ביעה בינו לבין עצמו בחדר ביתו - נועד להיכשל מראש.

סביר יותר להניח, כי אילו היה הנאשם מבצע ובכוונה רק ביעה בינו לבין, ללא שעשה מעשה אופרטיבי – הרי שבהעדר זיקה פונקציונלית, היה נותר עניינו בגדרי הזיקה הרעיונית, וברי כי כתב אישום לא מוגש.

בדברי ההסבר ניכר כי המחוקק ביקש להחריג "אמירות סקרניות" או "התנצחות תיאולוגית". אולם, כאשר ה'פְּיָעָה' (השבועה) נאמרת כחלק מרצף של דיגיטציה של נאמנות, הכוללת צריכת מדריכים אופרטיביים לאורך שנים ואימוץ סלנג ארגוני כפרוטוקול תקשורת - היא מפסיקה להיות אמירה "לכולי עלמא" והופכת לאקט הצטרפות.

מחוות הדעת עולה כי בעידן טרור ההשראה, הארגון נמצא "בכל מקום" דיגיטלי. לפיכך ניתן בהחלט לראות אדם המבצע 'פְּיָעָה' מול חומרי הארגון כמי שמבצע קיבול של הצעה קבועה, ומשעשה כן החל הרגע שבו הוא מחיל עצמו את מרות הארגון.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

53. בתימוכין לדברים האמורים ועל מנת לפשטם, אין מנוס מהרחבה נוספת בעובדות כתב האישום בדמות חבירה חוזרת לחוות דעת מומחה שב"כ אשר לאחר בחינה מעמיקה של ממצאי הראיות שנמצאו במכשירים האישיים של הנאשם – קובעת כי השילוב בין משנתו הרעיונית-אידיאולוגית של הנאשם, להתנהלותו האקטיבית בשטח והעולה מחקירותיו – מלמד כי מדובר בתומך מדא"ס מובהק שהינו חבר בארגון המדא"ס לכל דבר ועניין.

לבחינת האינדיקציות להיותו של הנאשם חבר בארגון דאע"ש, הוקדש פרק נרחב בחוות הדעת, שראשיתו בהבהרה כי סוגיית "**התמיכה המובהקת**" מהווה את "**המפתח**" להגדרת החברות בארגון דאע"ש - בהתייחס אל תומכי הארגון בשטח ישראל, ומתבססת על רשימת תבחינים שאינה סגורה כלהלן:

1. צריכת תכני הארגון ברשת (בדגש על כמות התכנים ו"איכותם") פעולה המהווה בזירות "לא ממוסדות" כמו בישראל, ל"קליטת" הנחיות הארגון הרשמיות, וזאת נוכח התייחסותם של תומכי דאע"ש בזירות אלו אל ערוצי התעמולה של הארגון, כאמצעי המרכזי לספיגת הדירקטיבה הארגונית הפורמאלית;
2. הפצת אידיאולוגיה של הארגון באופן שיש בו כדי לעודד ולהרחיב את פעילות הארגון, או כוונה לממש פעילות זו;
3. הצהרת תמיכה בארגון- בין אם מדובר בשבועת אמונים (ביעה) ובין אם מדובר במי שהצהיר על תמיכתו בארגון ובמשנתו הרעיונית;
4. פעילות בהשראת הארגון - קשת רחבה של פעולות אקטיביות (קידום/תכנון פעילות צבאית בשם רעיונות הארגון, ביצוע אימונים צבאיים, היערכות ליציאה ללחמה בשורות הארגון, עמידה בקשר עם גורמים רשמיים וכדומה);
5. תרגום המשנה הרעיונית של האידיאולוגיה המדא"סית לפעילות טרור ממשי בשטח/ כוונה לממש פעילות זו.

מחוות הדעת נלמד כי תכני התעמולה, מהווים בין היתר, את ה"צינור" להעברת הנחיות ומסרים מהארגון לקהל התומכים בזירות ללא ממוסדות כמו ישראל. ואילו מהממצאים (התשתית הראייתית המוסכמת) עולה תמונה צריכת מאות תכני מדא"ס באופן שיטתי במשך למעלה מאז שנת 2014 ומשך למעלה מ 10 שנים, הכוללים תוכן כרונולוגי וסרטונים בעלגוון אלים ורצחני אותם תיאר הנאשם כ "הוליוודיים".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

צריכת תכני דאע"ש

צריכת התכנים שהייתה אובססיבית ועד להתמכרות הנאשם כפי שהעיד על עצמו בבית המשפט, בשילוב סוג ותוכן התכנים - מלמדים חד משמעית כי מדובר **בתומך מובהק של ארגון המדא"ס**.

נמצא כי מאז אירועי ה-7 באוקטובר ותחילת מלחמת חרבות ברזל, גברה והתעצמה צריכת הנאשם את התכנים האלימים, והוא אף עבר לצרוך תכנים אלו גם מערוצי טלגרם פלטפורמת טיק טוק (בדגש על מראות "גרפיים" מהרצועה – ילדים מתים, גופות וכו'). הנאשם הגביר גם את קצב צריכת תכני דאע"ש באתר "אלרעוד" באמצעות אפליקציית "TOR" המיועדת להצפנת גלישה.

נמצא כי הנאשם מימש את שבועת האמונים לח'ליף דאע"ש ("אבו חפץ אלהאשמי אלקרשי") לאחר 7/10 יום ה-7 באוקטובר, בעקבות תהליך ההקצנה הרעיונית שחוזה באותה תקופה.

חוות הדעת מצביעה על הזיקה והקשר בין העלייה המשמעותית בצריכת התכנים האלימים על ידי הנאשם מתחילת מלחמת חרבות ברזל כנקודת מפנה בהקצנת דעותיו האידיאולוגיות - לבין פעילותו ההסברתית של דאע"ש מאז פרוץ המלחמה, במסגרתה ניצל הארגון את "רוח השעה" ואת "האופי הרצחני/דאע"שי" של מתקפת חמאס, כדי להעביר מסרים הקוראים לקידום פעילות נגד יעדים יהודיים/ישראליים ברחבי העולם, תוך מסגור המלחמה ברצועת עזה כ"מלחמת דת".

מחוות הדעת עולה כי מסרים ברוח זו השפיעו באופן עמוק על "צרכנים אדוקים" של תעמולת דאע"ש, כדוגמת הנאשם, אשר הקצינו את משנתם הרעיונית ואף טמנו בחובם "תרגום" של אג'נדות אלו לפעילות ממשית בשטח.

בחוות הדעת נמצא **התייחסות גם לסוגי האתרים והערוצים אליהם גלש הנאשם**. כך למשל, לאתר "אלרעוד", הנחשב לאחד האתרים המרכזיים ב"קהילת המדא"ס", בו מועלים גם עותקים של גיליונות "אלנבא", ותכנים המתארים את תפיסותיו הרעיוניות והפעילות הרצחנית של הארגון ברחבי העולם.

מחקירת הנאשם בשב"כ עולה כי מימש גלישה לאתר "אלרעוד" בחודשיים שקדמו למעצרו באמצעות תוכנות להצפנת גלישה, וזאת כחלק מ"מהנחיות" של האתר עצמו ל – "לגולשיו המושבעים".

חוות הדעת מציינת כי דפוסי גלישה אלו (מבחינת סוג האתרים ואפליקציות ההצפנה) - מאפיינים פעילי מדא"ס מובהקים, ומלמדים על עמידתו של הנאשם **"בתו התקן המקוון"** של הארגון.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

סוג ואופי התכנים

חוות הדעת מבחינה בצריכה שיטתית של תכנים ברבדים המדברים בעד עצמם, כלהלן :

ברובד המקצועי - נמצא כי בגלישת הנאשם באתר "אלרעוד" ובאתרי מדא"ס נוספים הוא צרך תכנים רבים העוסקים בתחום ייצור האמל"ח; החנ"מ; הטרור הביולוגי והכנת רעלים (מדריכי אמל"ח, אנציקלופדיית רעלים).

מעבר לצריכה, הנאשם פתח תיקיות ייעודיות בהם שמר קבצים (כמו למשל תיקיות תחת הכותרות: "הכנת רעלים – קורס רעלים"; "הכנת רעלים – רעיון קל להכנת גז רעיל"; "הכנת רעלים – איך תילחם לבדך"); צרך חומרים העוסקים בשיטות ללחימה גרילה והעמיק לגבי אלה המבצעים אותם ניתן לממש בשטח. חוות הדעת מדגישה כי לתכנים הנ"ל נלוותה צריכה של תכני "ראווה" קשים המתעדים פיגועים רצחניים וברוטאליים שהארגון ביצע בזירות הלחימה השונות, לרבות סרטוני הוצאות להורג ועריפת ראשים.

מאופן העניין שהנאשם גילה בחגורות נפץ, כך צוין בחוות הדעת, ניתן לומר כי הנאשם התעניין בייצור אמל"ח מסוג זה (זכ"ד חקירה של "יואב", מיום 19.7.24, סעיף 55; ולחומרים שהתקבלו ממכשיריו הניידים של הנאשם בהקשר זה)

עורך חוות הדעת הדגיש כי להבנת גורמים בשב"כ, העובדה כי הנאשם צפה בתכנים הקשים ו"הגרפיים" ביותר, אותם "מציע" דאע"ש בערוצי התעמולה שלו, תרמה לתהליך ההקצנה (התכנים הקשים הובילו ל"שבירת מחסום הפחד" של הנאשם בכל הנוגע לנכונותו לפעול ע"פ הנחיות הארגון).

ברובד הרעיוני-אידיאולוגי - נמצאה צריכה מוגברת של חומרים הנוגעים לסמכויות הלכה מוכרות/היסטוריות של המדא"ס, ובלטה במיוחד במדיה של הנאשם (המכשיר הנייד) תיקייה שכותרתה "תקציר קורות חייו של הנביא מוחמד", ובה 2 קבצים מטעם "ספריית אלהמה" (גוף הסברה מוכר של המדא"ס). בהקשר זה צוין **"בהיצמדות הרעיונית"** של דאע"ש להתנהלותו ומנהגיו של הנביא מחמד והח'ליפים שבאו בעקבותיו כ"מודל לחיקוי" על פיו יש להתנהל ברבדי החיים השונים.

מבחינה זו, סבור עורך חוות הדעת כי **מאפייני הגלישה של הנאשם מצביעים כי הוא נצמד לאותו "תו תקן" רעיוני של הנהגת הארגון**. הדברים מקבלים משנה תוקף בעובדה כי הנאשם צרך תכנים המבטאים את התפיסות הרעיוניות המדא"סיות בנוגע לאויבי הארגון.

ברובד הארגוני - ניתן דגש בחוות הדעת על צריכת הנאשם תכנים הנוגעים לפעולות בולטות של הארגון ו/או אירועים בזירה האזורית והעולמית שהארגון ממנף לצרכיו התעמולתיים. בהקשר זה, **בלטה צריכה קבועה ושיטתית של הנאשם של מגזין "אלנבא"** (המגזין השבועי של הארגון שעד היום התפרסמו 454 גיליונות) המהווה את "תוצר הדגל התעמולתי" של הארגון, וכולל תכנים מכוונים, לרבות: סיקור מפורט של פעולות מחוזותיו השונים (לרבות

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

"תמונות ראווה" של פיגועים ונפגעים; מאמרים רעיוניים בסוגיות ליבה על סדר היום; נאומים של מנהיגי הארגון והדובר; הדגשת עקרונות דתיים משמעותיים; הצגת נתונים אודות היקף הפעילות של הארגון ועוד.

חוות הדעת מציינת כי במסגרת הצריכה השבועית השוטפת של גיליונות "אלנבא", בלטה אצל הנאשם הורדת גיליונות מסוימים בה הייתה התייחסות ספציפית לישראל/היהודים, לרבות קריאה למימוש פיגועים נגד יעדים יהודיים וישראלים.

כך למשל, הנאשם צרך את גיליון 436 של "אלנבא", שכלל נאום רשמי של דובר המדא"ס, "אבו חד'יפה אלנצארי" (29 מרס 2024), בו התייחס הדובר למלחמה ב- רצ"ע וקרא לפגוע ביהודים בכל מקום בו הם נמצאים. זאת, כחלק מניצול הנאום לציון עשור להכרזת היחליפות והעלאתו על נס של הפיגוע הקטלני שבוצע באותה התקופה במוסקבה ע"י "מחוז ח'ראסאן" של הארגון (22 מרס 2024, כ- 145 הרוגים), כ"סמל" להמשך שרידותו ופעילותו "המוצלחת" בשטח.

מחבר חוות הדעת מציין בכך שקריאת נאום מסוג זה – המשלב בין סימון של ישראל והיהודים כיעד לגיטימי לפעילות טרור לבין הדגשת "ציון דרך משמעותי במורשת המדא"סית" (עשור להקמתו והמשך "שגשוגו") – טומנת בחובה "תדלוק" ותגבור המוטיבציה של הצרכנים, כדוגמת הנאשם לפעול לפי מסרי הארגון.

בלטה צריכת הנאשם ב"אלנבא" "נתונים כמותיים" המציגים את היקף וזירות פעילותו של הארגון במחוזות השונים, בתקופות זמן מסוימות. נתונים אלו, המופיעים בגיליון תחת הכותרת "קציר הלוחמים" ("חצאד אלג'נד"), כוללים הצגה ויזואלית "סטטיסטית" של נתוני הפיגועים השונים תוך חלוקה לפרמטרים שונים (מתווה הפיגוע, מיקום הפיגוע, כמות וזהות הנפגעים). **נתונים אלה, כך על פי חוות הדעת, מייצרים בקרב פעילי ותומכי הארגון תחושה כי דאע"ש ממשיך לפעול בעוצמה רבה, ומהווים תוכן התורם באופן מיוחד להגברת הפיגועים והנפגעים של מחוזות הארגון השונים במהלך "שבוע לחימה".**

במסגרת האמור, נמצא כי הנאשם עקב אחר פרסומים של מחוזות ספציפיים. כך למשל: אחר פרסום של "מחוז סיני" בשנת 2018 (אז נחשב לאחד המחוזות החזקים של המדא"ס, וקידם פיגועים משמעותיים מול הצבא המצרי, והציב איום פוטנציאלי גם מול יעדים ישראלים במרחב הגבול).

עוד עולה מבחינת ממצאי חקירת הנאשם כי לצד הצריכה השיטתית של "אלנבא", צרך הנאשם באופן מוקפד "נטילות אחראיות" של פיגועים משמעותיים שביצע המדא"ס, המהוות "זריקת מוטיבציה" לתומכי הארגון בזירות השונות (בהיבטי תעוזה ונכונות לפעולה);

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם (עצור/אסיר בפיקוח)

הנאשם הקפיד לצרוך תכנים העוסקים ב"דמויות מופת" במורשת המדא"סית, בדגש על מנהיגים צבאיים ודתיים בולטים. במוקד, בלטה הורדת סרטון הכולל דרשה של אבו בכר אלבעידאדי, הח'ליף הראשון ו"סמל מדא"ס" הבכיר ביותר.

הנאשם שלח לחבריו, בני שיח מדא"סיים, סרטונים של אבו מצעב אלזרקאוי (מייסד שלוחת "אלקאעדה עראק ב-2004, שבמרוצת השנים התפתחה להיות ארגון מדא"ס) וכן של אבו מחמד אלעדנאני, הדובר הראשון של דאע"ש שהיה אחראי על פרסום כלל האירועים התקדימיים והסימבוליים עם הקמת הח'ליפות. במקביל, נמצאו חיפושי תוכן בשנת 2018 אחר דמויות בכירות בארגון משנים עברו.

הנאשם הוריד קבצים המסמלים **"עוגני אמונה מדא"סיים"** (דגלים של סמל המדא"ס, שירים/המנונים ("נשידים") המבטאים את "רוח הקרב" של דאע"ש); צילומי מסך מתוך פרסומי תעמולה המעודדים לחימה מול אויביו השונים של הארגון (למשל פרסום המדגיש כי "המדינה האסלאמית נלחמת בגרורות הסרטניות בהרג, קטיעת צווארים, ושפיכות דמים של טמאים").

קשרי הנאשם עם פעלי/תומכי דאע"ש ומאפייני השיח עימם

בפרק זה, בהסתמך על התשתית הראייתית הענפה נמצא תיאור מעמיק של קשרי הנאשם עם חברים ותומכי דאע"ש מובהקים בארץ ובחו"ל, עימם קיים שיח בעל "גוון" מדא"סי מובהק, הן בתוכן והן בשפה וסלנג דאע"שי. מומחה שב"כ סבור כי לנוכח היקף השיחות ואופיין, ניתן לומר בסבירות גבוהה ששיחות אלה הן "הפריה רעיונית הדדית" שהגבירו את תחושת ההשתייכות של הנאשם ל"קהילת המדא"ס". בין השיחות ציין:

א. צפייה משותפת של הנאשם עם חברו **תאמר אסמאעיל** (שוהה מספר שנים בגרמניה) בסרטוני מדא"ס (בין השנים 2014-2016), ושיח שקיימו ביניהם אודות התכנים שעלו בסרטונים אלה ושליחה הדדית של תכני מדא"ס ביניהם.

חוות הדעת מדגישה כי התקופה הנ"ל הייתה "תור הזהב" של הארגון שהקים מעוזים טריטוריאליים רבים בשטח סוריה ועראק ובמסגרת זו ביצע מעשי רצח המוניים מול יריבים שונים, השליט את "חוקי השריעה" על אוכלוסייה אזרחית באמצעים ברוטאליים, כאשר את כלל המעשים הקפיד לתעד בסרטוני תעמולה שהפיץ לקהל תומכיו, באופן שהקצין את משנתם הרעיונית.

במסגרת השיח שקיים הנאשם עם חברו **תאמר הוא השתמש ב"מונחי ליבה" בטרמינולוגיה המדא"סית**, ביניהם בלטו: "אבו בכר הקים מדינה על הארץ הזאת" (הכוונה להקמת הח'ליפות ע"י אבו בכר אלבעידאדי, הח'ליף הראשון) ו"באקיה ותמדד" (הישארות והתפשטות, הכוונה לתפיסה המדא"סית המוכרת כי ארגון דאע"ש עדיין "חי ובוועט" למרות

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

כלל הסיכולים והמהלכים שבוצעו נגדו ע"י יריביו השונים). השיח בין השניים גם נסב סביב דיני דאע"ש לטיפול בפשיעה (למשל גנבים), המתבסס על דיני השריעה, לפיהם יש לקטוע גפיים של פושעים (זכ"ד חקירה של החוקר "שאול", מיום 18.7.24, סעיף 27; וחומרים שהתקבלו בדוח מיצוי ראייתי למכשיר הנייד של הנאשם).

ב. שיח שקיים הנאשם עם אחמד אלפלוג'י (בן 36 במוצאו מדרעא/סוריה, מתגורר בגרמניה, היה גר בשכנות לנאשם במהלך לימודיו של האחרון בגרמניה) **אודות מלחמת האזרחים בסוריה, ועסק בעיקר בפעילות דאע"ש בסוריה**. זאת, לצד **צפייה משותפת של השניים בסרטוני מדא"ס והעברה הדדית של תכני מדא"ס**. בהקשר זה צוין כי **אלפלוג'י שהה בסוריה במהלך מלחמת האזרחים, ואף השתתף בלחימה מטעם האופוזיציה**, ועל רקע זה, היה בעל היכרות קרובה עם פעילות דאע"ש בזירה. עורך חוות הדעת מציין כי בשיח בניהם השתמשו השניים במונחים המלמדים כי הם **"רואים את עצמם כחברים פעילים בארגון מדא"ס"**. כך למשל, כאשר דיברו על פעילי ארגון דאע"ש (תוך שהשוו אותם לפעילי חמא"ס שהשתתפו בפשיטת ה-7/10), הם תיארו והתייחסו לפעילי דאע"ש כ **"החבורה שלנו"** ("הג'מאעה שלנו") ו **"האחים"**. השניים הקפידו בשיחותיהם להזכיר את שמו המלא של הארגון ("המדינה האסלאמית בעראק ואלשאם") ולהשתמש במונחים צבאיים המאפיינים את השיח המדא"סי, למשל, **"אנע'מאסי"** (מונח המתאר פעיל צבאי בארגון שתפקידו לבצע פעולות הסתערות לתוך שורות האויב ולהסב לו אבדות רבות);

הודגש כי השניים התייחסו ליריבים שונים של הארגון (הציר השיעי, חיזבאללה), באותה להיטות ושנאה יוקדת כפי שהנהגת דאע"ש הרשמית עושה.

עדות נוספת לשיח הקיצוני שקיים הנאשם עם אלפלוג'י על פי חוות הדעת, כולל הבעת תמיכה בפעילות טרור נגד יעדים יהודיים / ישראלים בהתאם לאג'נדת המדא"ס.

נמצאו גילויי שמחה לאיד חריגים שהפגין הנאשם בשיח מול אלפלוג'י במהלך מתקפת ה-7 באוקטובר כאשר תוך כך שלח לו סרטוני זוועה המתעדים את מעשיהם המזוויעים של מחבלי חמא"ס (לינץ' בחיילים, פשיטה לעוטף והחזקת חטופות, השתלטות על טנקים וג'יפים צבאיים וכדומה).

הבעת תמיכה בפעילות טרור נגד ישראל באה לידי ביטוי גם כאשר הנאשם שוחח עם אלפלוג'י אודות חיילים פצועים המגיעים מזירת הלחימה ברצועת עזה לביה"ח "סורוקה", שם עבד הנאשם כרופא באותה עת. בשיחה זו הנאשם ייחל למותו של אחד החיילים שנפצע (גרסתו בהקשר זה גם לא הייתה עקבית ונעה בין סערת רגשות בשל מעשי החיילים בעזה, לבין שאינו יודע למה התבטא כך, לסערת רגשות שאחזה בו לנוכח שראה חייל דורך על ספר קוראן)

חוות הדעת הפנתה לשיחה נוספת בין השניים במרס 2024, במהלכה אלפלוג'י שלח לנאשם סרטון של שגרירות ישאל בגרמניה, הנאשם בתגובה קילל, בהתייחסו לישראלים או לגרמנים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

"המארחים" אותם על אדמתם. מחבר חוות הדעת סבור כי ניתן להניח שבמסגרת השיח של הנאשם עם אלפלוג'י, הוא ספג "חוויית ומורשות" משדה הקרב באופן שהגביר את קיצוניותו, לרבות מול יעדים ישראלים.

ג. שיח שקיים הנאשם עם **בלאל שחבארי** (יליד 91', תושב דבוריה, למד עם הנאשם רפואה בגרמניה, משמש כיום כרופא מרדים בבית"ח רמב"ם בחיפה) **אודות הצורך במימוש שבועת אמונים לח'ליף חדש שהתמנה ובהתאם להלכתיים של המדא"ס; צפייה משותפת של השניים בסרטוני דאע"ש בשנים 2014-2016.**

ד. חוות הדעת עמדה על קשר ממושך שהחל מתקופת הילדות של הנאשם עם **אחמד קאסם** (יליד 90', תושב נצרת, פעיל סלפי-ג'יהאדי קיצוני מוכר שהיה עצור מנהלי בשנים 2017-2018 על רקע תכנון פיגועים בשם המדא"ס). במסגרת קשר זה קיים הנאשם שיח רעיוני עם קאסם אודות התנהלות דאע"ש והמלחמה בסוריה, השניים צפו יחד בסרטוני מדא"ס. מומחה שב"כ ציין כי ניהול קשר ממושך עם גורם קיצוני שגם התנסה "**בתרגום**" משנתו המדא"סית לפעילות בשטח, וודאי השפיע על הנאשם והגביר את עניינו לאמץ מודוסים מרכזיים המאפיינים את פעילי דאע"ש (צריכת תכנים ענפה, שבועת אמונים לח'ליף).

קשריו של הנאשם עם תומכי מדא"ס מובהקים, כמו גם שימור הקשר עימם, כך על פי מומחה שב"כ, הגביר והעשיר את עיסוקו של הנאשם בעולמות דאע"ש הרעיוניים – מבצעיים, וייתכן כי אף התפתחו אצלו מחשבות סביב מימוש פעילות ממשית ברוח האג'נדה הקיצונית של הארגון. עוד ציין כי השילוב שבין נגישותו הפיזית של הנאשם לחיילים (ולאזרחים ישראלים בכלל) במסגרת עבודתו בבית חולים "סורוקה" לבין "אופיי" השיח שקיים מול חבריו (בהם עלה רצון "להרשים" אחד את השני בפעילות ברוח המדא"ס) עשוי היה להוביל את האחרון למימוש פעילות אקטיבית ברוח רעיונות הארגון הקיצוניים, וייתכן כי אף היה מבצע זאת אלמלא היה נעצר.

אינדיקציות לחברות בארגון

54. בבחינת האינדיקציות להיות הנאשם חבר בארגון המדא"ס נסמכה חוות הדעת על העולה מחקירותיו, המדיה שנתפסה ברשותו כמו גם מידע קודם אודות מאפייני התנהלותו אשר יצקה תוכן בתבחינים הבאים אשר בשילובם ניתן להגדיר את הנאשם כחבר בארגון המדא"ס:

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

1. הנאשם טען בפני שניים מחוקריו כי הוא משתייך ורואה עצמו משתייך לארגון הטרור דאע"ש לאחר שהעניק שבועת אמונים – ביעה לארגון והעומד בראשו.

2. לנאשם צריכה חריגה ואינטנסיבית של תכני דאע"ש משך למעלה מ 10 שנים רצופות, וביתר שאת לאחר תחילת מלחמת חרבות ברזל, כמתואר בהרחבה לעיל

3. קשרים קרובים שקיים הנאשם עם חבריו תומכי דאע"ש מובהקים בארץ ובחו"ל, לרבות שיח בעל גוון דאע"שי מובהק (בהיבטי הטרמינולוגיה ונושאי השיחה), ובולט במיוחד שיח שקיים עם אחד מהם אודות הצורך במימוש שבועת האמונים לח"ל.

4. הודאת הנאשם (החוזרת בפני חוקרים שונים) כי התכנים האסלאמיים המסיתים להם נחשף הובילו אותו להקצנת דעותיו האידיאולוגיות ובתוך כך ייחל למותם של חיילי צה"ל.

55. ההגנה טענה שצירוף תבחינים כפי שנעשה על ידי מומחה שב"כ (ביעה, סלנג ושיח מדאסי, צריכה קיצונית ומדריכים אופרטיביים) אינו יכול להוליד עבירה, מאחר שכל אחד מהם לבדו אינו אסור ואינו מהווה עבירה פלילית.

טענה זו יש לדחות מכל וכל.

המדובר בטענה הממחזרת את הטענה, לפיה עובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה.

ניסיון ההגנה לפרק כל תבחין ועובדה לגורמים, מחטיא את המציאות שבה הנאשם בנה לעצמו זהות של "חבר" מן המניין.

חברות בארגון טרור היא עבירת סטטוס. במשפט הפלילי, ובעיקר בעבירות סטטוס הוכחת הסטטוס נעשית באמצעות צבירת ראיות נסיבתיות.

כשם ש"יחסי עובד-מעביד" אינם מוגדרים בחוק אחד אלא נלמדים ממכלול של מבחנים (מבחן ההשתלבות, מבחן הפיקוח), כך גם חברות בארגון טרור.

לפי הרישאה של סעיף 2 (א) "אדם הנמנה עם" עבירה זו מוכחת באמצעות מסה קריטית של ראיות נסיבתיות.

כמו שביחסי עובד-מעביד, "שולחן במשרד" או "כרטיס ביקור" אינם עבירה, אך הם מוכיחים חברות בארגון; כך גם הסלנג, הוותק בצריכת התכנים והביעה. הם אינם ה"עבירה"

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 24-08-20958 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפיקוח)

עצמה, אלא ההוכחה האובייקטיבית והסובייקטיבית לכך שהאדם עבר מסטטוס של "אוהד קיצוני" לסטטוס של "חבר נמנה".

56. בית המשפט סומך ידיו על מסקנות חוות דעת המומחה ונותן לעדותו משקל מלא המהווה בלתי נפרד מביסוס הממצאים שעלו מהמכשירים האישיים של הנאשם והודאותיו שנמסרו מרצון החופשי.

באמצעות עדי מפתח כמו החוקרת איה ומומחה שב"כ אשר עדותו וחוות דעתו המקצועית שפכה אור אודות האידאולוגיה ושיטות הפעולה של ארגון דאע"ש בזירות לא ממוסדות למדנו על משמעותה של שבועת האימונים ה'בִּינָה' בכלל ועל זאת שביצע הנאשם בפרט.

למדנו שבעידן המודרני ובשל הלחץ והסיכול המודיעיני (במיוחד בישראל), ארגון הטרור דאע"ש עבר תהליך של "ביזור תודעתי". במקומות כמו ישראל, בהם אין תשתית פיזית, הארגון מסתמך על כך שהפרט יאמץ את האידאולוגיה באופן עצמאי. ארגון הטרור דאע"ש אינו פועל עוד כארגון היררכי קלאסי בלבד, אלא כרשת השראה במסגרת מודל שפיתח "הפעלה עצמית" שנועד להרחיב את קהל תומכיו.

הרשת הווירטואלית החליפה את המפגש הפרונטלי כך שהמרחב הווירטואלי הוא "זירת הגיוס" החדשה עבור הארגון ותומכיו כפי שעמד עליה המומחה בחוות דעתו. הזיקה הארגונית משתכללת דרך צריכת חומרים והזדהות עמוקה, שהופכת את הפרט ל"חלק מהמסה" של הארגון: "בזירות שבהן אין לארגון אחיזה טריטוריאלית, הזיקה הארגונית נבנית על בסיס צריכת תכנים אינטנסיבית המייצרת אצל הפרט תחושת שייכות קולקטיבית למפעל הח'ליפות".

מטרתו המכוונת של הארגון (אז וכיום) היא לקרב ולצרף תומכים לארגון "בחזרי חזרים", ב"בִּינָה עצמאית" "בינו לבין עצמו" וכי אין מדובר ב"באג" במודל הארגון, אלא זה "הפיצ'ר" שלה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 20958-08-24 מדינת ישראל נ' עזאם(עצור/אסיר בפקוח)

סוף דבר

מן המקבץ הראיתי והמשפטי שהונח בפניי, מצטיירת תמונה ברורה ומובהקת. שילובן של הראיות הדיגיטליות המצביעות על אקט ה'בִּיָּעָה' שביצע הנאשם, יחד עם התשתית המקצועית האיתנה בדבר 'מודל ההשראה' ושינוי פניו של מוסד החברות בארגון המדינה האסלאמית, מובילים למסקנה בלתי נמנעת כי הנאשם קשר את גורלו בגורל הארגון.

בנסיבות אלו, הטענה לפיה היעדר מגע ישיר עם גורם חיצוני גורע ממשמעות השבועה – דינה להידחות. פרשנות כזו תחטא הן ללשון החוק המרחיבה והן לתכליתו המניעתית, ותתעלם מן המציאות הביטחונית והארגונית של ימינו.

על כן, ומששוכנעתי כי במעשיו ובכוונתו גילם הנאשם זיקה ארגונית מהותית ומחייבת לארגון הטרור דאע"ש, אני קובעת כי הוא 'נמנה עם' שורות הארגון כהגדרתו בחוק, ומרשיעה אותו בעבירה של חברות בארגון טרור, עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו – 2016.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"ו, 30 אפריל 2026, במעמד הצדדים

שוש שטרית, שופטת בכירה

